

Kansanääni

Nro 4/07

Syyskuu 07 - Lokakuu -07

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
6. vuosikerta

Hallituksen lupaukset vaalihuijausta -

Kansa vaatii muutosta

Hallituksen lupaukset osoittautuvat vaalihuujaukseksi. Samaan hengenvetoon, kun sairaanhoitajille luvataan tasokorotuksia, vaaditaan muualla vastaavasti leikkauksia. Valtionapua luvataan kunnille vain vastaavia menojen leikkauksia vastaan ja kuntien valtionosuuksiin esitetään leikkauksia. Hallitus leikkaa työllisyysmäärärahoja, korottaa terveyskeskusmaksuja, sähkö- ja polttoaineveroja. Edelleen esitetään aravajärjestelmän lakkauttamista, mikä karsii vuokra-asuntoja. Hallituksen linjaa vastaan osoitti alkukesällä mieltään Yksinhuoltajien ja yhteishuoltajien liitto. Yksinhuoltajien ja Yhteishuoltajien liitto järjesti mielenosoituksen 0-maksuluokan poistamista vastaan 31.5.07, josta kuva.

Sivut 2-3 ja 7

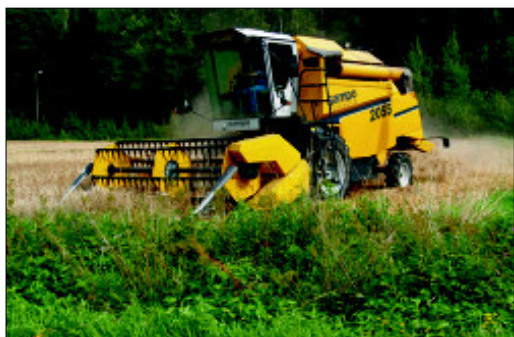
Työkansa on yksi- siksi STP

STP:n kampanja puolueen rekisteröimiseen tarvittavan 5000 kannattajakortin keräämiseksi on loppusuoralla. Olemme esiintyneet näkyvästi vaihtoehdon puolesta nykyistä kovaa talouspolitiikkaa vastaan sekä palkansaajia, eläkeläisiä, työttömiä, pätkätyöläisiä, koululaisia, opiskelijoita, viljelijöitä ja yrittäjiä yhdistävän laajan demokraattisen liiton puolesta. Tällaista liittoa tarvitsemme nyt, kun myös "perinteiset työväenpuolueet" ovat mukautuneet nykypoliittikan raameihin. Kadun viesti on selvä. Kaikkien työkan- saan kuuluvien väestöryhmien tulee yhdistyä puolustamaan yhteistä asiaansa kovia markkinavoimia vastaan. Kuvassa Antti Siika-aho kampanjoimassa Tampereen asemalla.

Sivu 8

Ruoka kallistuu – nälkä lisääntyy

Ilmastonmuutosta voimme pitää tänään yhtenä yhteiskuntakehityksen vaikeimmista haasteista ja ongelmista. Sen vaikutukset näkyvät tänään monin tavoin hyvin kielteisesti. Monien syiden kautta se nostaa myös elintarvikkeiden hintoja. Paine nostaa elintarvikkeiden hintoja syntyy myös niiden kulutuksen lisääntymisestä sekä teollisuuden ja kaupan aineudesta pyrkii lisäämään voittojaan elintarvikkeiden kallistumisen varjolla. Tämän torjumiseksi tulisi pysäyttää viljelymaan eroosio, siirtää enemmän kasvispitoiseen ruokavalioon ja saattaa elintarviketuotantoa hallitsevat yritykset yhteiskunnalliseen kontrolliin. Tulevaisuudessa on kyettävä kovan markkina- talouden sijaan yhteiskuntaelämän sääntelyyn.

Sivu 8

Sivu 2:

- * Jyri Häkämiehen päättömät puheet
- * Kataisen ja Vanhasen budjetti on petos

Sivu 3:

- * Menee päähän kuin häkä
- * Särkyvät viulut

Sivu 4:

- * Subprime-kriisin anatomia
- * USA:n talous rapakunnossa

Sivu 5:

- * Stasikohun taustat
- * Talvisota: osa 5

Sivu 6:

- * Metallin liittokokousvalmistelut
- * Maksuton päivähoito pienituloisimmille

Sivu 7:

- * Sputnik- ensimmäinen tekokuu, merkkipaalu tieteen kehityksessä

Sivu 8:

- * Ruoka kallistuu – nälkä lisääntyy?
- * Työkansa on yksi- siksi STP

Sivu 9:

- * Natokiima tarttuvaa?
- * Kuntien rahoituksen alasajo väärää politiikkaa

Sivu 10:

- * USA pelaa aikaa Irakissa

Sivu 11:

- * KDKT:n ja USA:n sopimus
- * Ilveilyä ja huijausta EU:n liittovaltionsopimuksella

Sivu 12:

- * Latinalaisen Amerikan integraatio

Sivu 13:

- * Vaalit Venäjällä, vaalit ilman vaihtoehtoja

Sivu 16:

- * Hoitoalan palkkojen korjaaminen on tahdon asia

Kaikkien maiden proletaarit - liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2007

Puolustusministeri Jyri Häkämies puhuu päättömiä

Kokoomus on vaalivoittonsa jälkeen päättänyt ottaa ulko- ja puolustuspolitiikan hoitamisen itselleen. Sekä ulkoministeri Ilkka Kanerva ja puolustusministeri Jyri Häkämies ovat ruvenneet kalastelemaan miekkojaan ja luomaan sotaa palvelevia uhkakuvia. He ovat olleet tervetulleita vieraita USA:n johdolle puolustaessaan USA:n sotapolitiikkaa ja pyrkiessään kaikin keinoin viemään Suomea Natoon.

Viimeisin sammakko saatiin puolustusministeri Jyri Häkämiehen suusta, kun tämä esitelmöi USA:n ulkopolitiikan asiantuntijoille, että "Suomella on kolme pääasiallista turvallisuuspoliittista haastetta. Ne ovat Venäjä, Venäjä ja Venäjä" ja lisäksi vielä, että "on varmistettava, että ruuti on kuivaa oman maamme puolustamiseksi, jos alueellinen koskemattomuutemme tai jopa kansakunnan olemassaolo tulee uhatuksi." Häkämies näki suurena uhkana Venäjän aseistautumisen ja suurvalta-aseman pönkittämisen.

Kysyä sopii, kuinka hyvin Häkämiehen puhetta on hallituksen ja presidentin kanssa valmisteltu. Veikkaus on, ettei ollenkaan. Häkämies puhuu siis vain omalla ja Kokoomuksen suulla, joilla ei ole mitään tekemistä Suomen virallisten kantojen kanssa. Suomi voi olla hyvissä suhteissa Venäjän kanssa, kunhan rakennamme sen kanssa rauhaa, emmekä luo äärimmäisen provosoivia sotaa lietsovia uhkakuvia.

USA on joka tapauksessa edelleenkin ylivoimaisesti suurin uhka maailmarauhalle. Sen osoittavat Tuholman Kansainvälisen Rauhantutkimuslaitoksen SIPRI:n tilastot, joita esittelimme jo edellisen numeromme takasivun palkissa.

Niiden mukaan maailmassa käytettiin v. 2006 asevarusteluun kaiken kaikkiaan yht. 1158 miljardia dollaria. Suurimmat asevarustelijat olivat USA 528,7 miljardia dollaria (46% maailman asevarustelumenosta), Iso-Britannia 59,2 mrd. (5%), Ranska 53,1 mrd. (5%), Kiina 49,5 mrd. (4%), Japani 43,7 mrd. (4%), Saksa 37 mrd. (3%), Venäjä 34,7 mrd. (3%).

USA:n asevarustelu ja sotamenot ovat siis melkein puolet koko maailman asevarustelumenosta. USA käy sotaa hallitakseen yksin maailmaa ja sen raaka-aine- ja kauppamarkkinoita. Viimeisten sadan vuoden aikana USA on ollut osallisena yli sataan sotaan tai aseelliseen konfliktiin.

Nyt sanotaan, että Venäjän varustelumenot ovat nelinker- taistuneet vuodesta 2001. Tässä ei haluta nähdä sitä tosiasiaa, että Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen Venäjän asevarustelumenot myös romahtivat aivan pohjalukemille ja sieltä on ollut vain yksi tie, ylöspäin.

Venäjä ja Kiina varustautuvat siksi, että voisivat olla edes jonkinlaisena vastavoimana USA:n tulkittomalle pullistelulle. Suomen ei tarvitse olla huolissaan enempää Venäjästä kuin Kiinastakaan. Sensijaan USA:n suhteen huoli on enemmän kuin aiheellinen. Pitää muistaa, että myös Nato on vahvasti USA-johtoinen.

Kokoomusjohdon hengenheimolaisineen olisi syytä muistaa, että Venäjä on meidän naapurimaamme. Historiallinen kokemuksemme osoittaa, että vain puolueettomuus ja liittoutumattomuus voi taata turvallisuutemme. Olisi anteeksiantamaton virhe tehdä naapuristamme vihollinen sitoutumalla USA-johtoiseen Natoon.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Kataisen ja Vanhasen

Kapitalistisessa taloudessa hallitusasemassa olevilla porvaripuolueilla on valtion talouden suhteen eräänlainen kaksoisongelma. Toisaalta pitäisi pitää julkisen talous mahdollisimman pienenä, ettei niiden takia tarvitsisi kerätä lisää verovaroja etenkin pääomista, suurista tuloista ja omaisuuksista. Jos kottahä kansa julkisia palveluja haluaa, niin maksakoon niistä itse.

Satsaukset julkiseen terveydenhoitoon, koulutukseen, asuntotuotantoon, työllisyyteen jne. ovat rikkaan yläluokan mielestä täysin hyödyttömiä. Nämä toiminnot pitäisi heidän mielestään yksityistää ja saada yksityisen voitontavoittelun kohteiksi. Ongelman toinen puoli on, että budjetissa pitäisi ottaa huomioon oma kannattajakunta. Kataisen budjettiesityksessä tavalliselle kansalle on vain joitakin merkityksellisiä hämähäköjä. Kaikki ennen vaaletta annetut, ja edes jotenkin vaikuttavat lupaukset on unohdettu.

Kataisen budjetin loppusumma on elokuun loppussa pidetyn budjetin jälkeen 43,1 mrd. jossa on ylijäämää noin 2 mrd. Ylijäämä aiotaan käyttää valtion velkojen lyhentämiseen.

Hallitus jättää kaikki eduskunta-vaalien edellä annetut lupaukset talouden suhdanteiden varaan. Tämä siksi, että jos lupaukset aiottaisiin todella lunastaa, se vaatisi lisää verovarojen keräämistä jopa suurikokoisilta kapitalisteilta ja siinä keuhkokokoomus kavahtaa kuin ruttoa.

Kataisen mukaan hoitoalaan satsataan vain, jos jotkut ihmeen suhdanteet sen sallivat. Nyt mm. vaativaa työtä tekevien sairaanhoitajien palkkoihin ei rahaa riitä. Kunnille luvattuja valtionapuja voidaan antaa vain, jos kunnat ensin karsivat menojaan, vähentävät kustannuksiaan siis työvoimaansa. Miten tämä sitten sopii kansan vaatimuksiin hoitoalan henkilöstön lisäämisestä? Ei mitenkään. Vaarana on Kataisen mukaan talouden ylikuumeneminen ja inflaatio. Siksi hallituksen mukaan korkeasuhteensa ei voida antaa rahaa julkiselle sektorille, sillä suhdanteet voisivat muuttua huonommaksi. Ja kuten kokemuksesta muistetaan, niin matalasuhteensa ei ole varaa. Lopputuloksena on, että

Kataisen budjetissa paljastuu vaaliluopausten vertaansa vailla oleva huijaus, suoranaisten petos. Näin toimii keskustalaisen Vanhasen ja kokoomukselaisen Kataisen politiikka.

Kataisen budjettiesitys pal- kitsee Kokoomuksen äänes- täjää

Omiaan Vanhanen-Kataisen budjetti palkitsee. Siitä on herännyt kysymys, kuinka pitkään jatkuu etuoikeutetun luokan vapauttaminen veroista? 1990-luvun alussa yritys-, pääoma- ja osinkovero alennettiin puoleen. Lisäksi omaisuusvero on poistettu kokonaan. Nyt uusin budjetti sisältää mm. perintöveron poistamisen yrityksiltä ja maatiloilta ja perintöveron alarajaa nostetaan 3400 eurosta 20 000 euroon.

Eläketulojen verotusta kevennetään välillä 13 000e - 30 000e vuodessa palkkatulojen verotuksen tasalle. Tämä vaikuttaa eniten suurempiin eläkkeisiin, joiden saajat ovat usein Kokoomuksen kannattajia. Pienet eläkkeet (alle 13 000 euroa vuodessa), joilla on suurin tarve, jätetään kokonaan ilman verohelpotuksia.

Kakkosasukunnalle budjetti esittää 250e kuukausittaista verovähennystä, jos toinen asunto sijaitsee työpaikkakunnalla. Siitä ilmeisesti seuraa 2.asuntojen kysynnän kasvu ja vuokrien nousu. Se johtaa melko varmasti uuteen asunokeinotteluun. Ostetaan kakkosasukunta työpaikkakunnalta, mutta vuokrataan se ja otetaan verovähennyksestä tuleva hyöty vuokranantajalle, joka useimmissa tapauksissa ja taas on piinkova porvari ja kokoomuslainen.

Budjettiesityksessä puolustusministeriön hallinnonala nelee yht. 2 225 miljoonaa euroa. Siinä olevat asemäärärahat ovat nousseet viimevuotisesta 581 miljoonasta 700,5 miljoonaan. Oikeistolainen sotapolitiikka ja nato-intoilu saavat innokasta jatkoa uudelta hallitukselta.

Kansan kurmuuttaminen

Budjetin toinen puoli on köyhän kansan kurmuuttaminen. Se näkyy julkisen sektorin kuristamisena. Sille ei edelleenkään anneta lisää rahaa. Päinvastoin, kun hallitus edellyttää mm. terveyskeskusmaksujen korottamista, toimeentulotuen pienentämistä, lasten päivähoidon 0-maksu-

luokan kaventamista. Vv-ministeri Katainenhan yritti ensin poistaa sen kokonaan, mutta sai vastansa sellaisen vastalauseiden ryöpyn, että hanke ei taida onnistua aivan kokonaan.

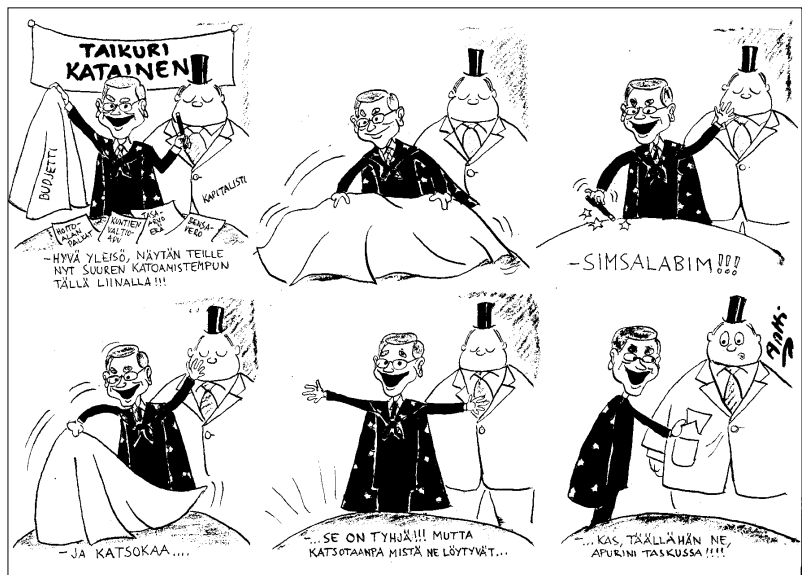
Edelleen hallitus nostaa energia-veroja. Sähkö- ja polttoaineverot nousevat. Bensiinin vero nousee 4,46 senttiä ja dieselin 3,94 senttiä litralta. Erityisesti dieselöljyn verojen nosto on saanut aikaan vastustusta, koska se nostaa monia elintärkeitä hintoja, kun liikenteen liput, kauppojen tavarainkulkutukset ja asuntojen lämmitys kallistuvat. Vaikka eläkkeitä verovähennyksin parannettaisiin, niin hyöty jää monelle nollassi, kun hallitus ottaa edun takaisin vaatimalla mm. terveyskeskusmaksujen nostamista. Alkoholin verotusta nostetaan väkevien osalta 15 % ja mietojen osalta 10 %. Se tuo rahaa valtion kassaan, mutta ei poista alkoholin kulutuksen kasvusta aiheutuneita ongelmia.

Vaikka koko kansan oikeustaju vaatii panostusta julkiseen terveyden-, sairaan- ja vanhustenhoitoon, niin Kataisen budjetti esittää kuntien valtionosuuksien pienentämistä 15,5 miljoonalla. Edelleen hallitus esittää aravajärjestelmän lakkauttamista sen sijaan, että se uudistettaisiin alkupeleistä tarkoitusta vastaavaksi. Lakkauttaminen vähentää edelleen vuokra-asuntotuotantoa ja edistää kovan rahan asuntotuotantoa.

Budjetti esittää työllisyyttä-rahajon pienentämistä. Tuki siirretään yrityksille pienipalkkaisten työllistämiseen. Lopputulos on, että työnantajilla tulee jatkossa olemaan yhä enemmän käytettävissä alipalkkua osa-aikaista halpatyövoimaa.

Budjetin yhteydessä on tullut esille myös valtiovalan ennen vaaletta lupaama tuki tasa-arvoisille. Nyt valtio ei haluakaan sitoutua mihinkään, vaikka mm. Kepun puoluesihteerin Jarmo Korhonen on esittänyt 3,5 mrd:n tasa-arvoisuuksia hallitukselta. Katainen vaatii ensin työehtosopimukset, vasta sitten voidaan katsoa onko mitään tasa-arvoerän tarvetta edes olemassa!

Edelleen budjetin yhteydessä on vaadittu etenkin Keskustan ajamaa ruoan arvonlisäveron alentamista.

....budjetti on petos

Kuva 14.11.2006 Helsingin Narinkkatorilla pidetystä terveydenhoitoalan palkkamielenosoituksesta.

Budjettiriihi päättyi ratkaisuun, että arvonlisävero laskee 5 % lokakuussa 2009. Kokoomus on ottanut asiaan linjauksen, että jos ruoan arvonlisäveroa kevennetään, on kevennettävä myös valtion tuloveroja. Se on ainoa progressiivinen vero, joten siitä hyötyisivät ennen muita ja eniten suurituloiset. Budjettiriihessä päätettiin, että tuloveroihin tehdään ansiotason nousua ja inflaatiota vastaavat lievennykset. Tässäkin hallituksen aikomuksena on saada suurin hyöty suurituloisille äänestäjilleen.

Koko budjetin tuloksena on, kaikista ennakkovaatimuksista ja odotuksista huolimatta, että lopullinen politiikka on entistä oikeistolaisempaa.

Elokuun lopun budjettiriihen jälkeen budjetti tuodaan syyskuussa kokoontuvalle eduskunnalle, jossa siihen saatava tulla pieniä muutoksia. Esim. suuret liikennehankkeet kuten Marja-radan ja Pietariin vievän moottoritien lykkäykset ovat nostattaneet kovaa keskustelua. Hallitus aikoi ensin jäädyttää Vaalimaan moottoritiehankkeen, mutta päätyi budjettiriihessä antamaan Vaalimaan rekkaparkille 24 milj. euroa.

Milloin voisimme saada sellaisen hallituksen, joka aloittaisi todellisten ongelmien poistamisen. Hallituksen, joka laatisi pitkäjänteisen suunnitelman tasa-arvokehityksen puolesta, suunnitelman saada asunnottomille asunnot, suunnitelman halpojen

vuokra-asuntojen lisäämiseksi, suunnitelman terveydenhoidon työvoimapolun poistamiseksi ja vanhusten turvallisuuden parantamiseksi, suunnitelman täystyöllisyyteen pyrkimiseksi, suunnitelman nuorison syrjäytymisen estämiseksi, suunnitelman eläkeläisten ilmaisen joukko-liikennelipun aikaansaamiseksi jne.

Tällaisia suunnitelmia ei tehdä eikä toteuteta niin kauan kuin kansa tukee Kokoomuksen johtamaa ja muiden porvarillisten ja sos.demien tukemaa oikeistolaista politiikkaa. Poliitiikkaa, joka kaikin keinoin tukee suurpääoman voittojen kasvattamista.

Reijo Katajaranta

Menee päähän kuin häkä

Maan tapa näyttää olevan, että aika ajoin luvataan sata hyvää ja tuhat kaunista, kun tulee lupausten lunastamisen aika, on ääni kellossa toinen. Syinä ovat aina kilpailukyyn heikkeneminen ja rahan puute. Ovatko ne pelkkää mantraa, tarua vain totista totta?

Hallituksen ja muiden niin sanottujen asiantuntijoiden taholta valitetaan, että maa ei kestä viiden prosentin palkankorotuksia. Siitä kärsii kilpailukyky ja että rahaa ei ole esimerkiksi terveydenhoidon pienipalkkaisten palkkojen tasokorotukseen. Väitteet eivät ole tosia.

Viimevuonna voitot olivat 41,2 ja palkat 64,7 miljardia euroa. Jos palkat olisivat olleet em. viisi prosenttia suuremmat ja myydyin tuotannon määrä entinen, palkkojen summa olisi ollut 67,9 ja voitot 38,0 miljardia euroa tai kymmenen prosenttia, silloin palkat olisivat olleet 71,2 ja voitot 34,7 miljardia euroa. Suuremmat palkat eivät siis olisi millään tavoin vaikuttaneet kilpailukykyyn. Se ei olisi vaikuttanut investointeihinkaan, kun pääomia vietin pois maasta peräti 29,9 miljardia euroa.

Palkat eivät siis ole uhka kilpailukyvyille. Sitä uhkaa vain kapitalistien mietelön voitontavoittelu, jota on tukenut ja tukee oikeistolainen politiikka. Palkkatyöläisten ei siis tarvitse kaihtaa reippaatakaan palkan korotusvaatimuksia.

Terveydenhoidon palkkoja on mahdollista korottaa reippaastikin. Helsingissä kuluvan vuoden budjetissa on 51 miljoonaa euroa sellaista

vuokrana perittävää rahaa, jonka olemme – itse asiassa useampaankin kertaan – jo veroina maksaneet. Se on rahaa, joka kierrätetään terveystoimen kautta muihin tarkoituksiin.

Jos tuo summa todella käytettäisiin terveystoimen menoihin, sillä voisi heti palkata 2500 euron kuukausipalkalla sivukuluineen 1360 uutta työntekijää tai korottaa kaikkien palkkaa kymmenellä prosentilla ja rahaa jäisi 800 uuden työntekijän palkkaamiseen. Sillä voisi korjata kaikki henkilöstövajeet, esimerkiksi Marian sairaalan katastrofaalisen henkilöstöpulan, kunnollisella palkalla.

Rahan puute ei ole este palkkojen korottamiselle eikä uusien työntekijöiden palkkaamiseen. Ainoana esteenä on oikeistolainen politiikka.

Palkkojen korottamisella ei ole vaikutusta myöskään inflaatioon, vaikka niin kiven kovaa väitettäinkin. Palkkojen korottaminen vaikuttaa vain tulonjakoon, palkkojen ja voittojen suhteeseen. Kun vuonna 1990 voittojen määrä palkkoihin verraten oli 29,3 prosenttia, niin vuonna 2006 se oli pitkälle yli kaksinkertainen, 63,7 prosenttia. Inflaation syynä eivät siis ole palkat vaan voitot.

Poliitikkojen ja poliittisten tutkijoiden väitteet palkankorotusten kielteisistä vaikutuksista kansantalouteen ovat pelkkää pötyä, mantraa, jota on mukava hokea ja menee päähän kuin häkä.

(KK)

Särkyvät viulut

Tässä markkinavetoisessa maailmassa Vanhasen Kepun ja Kataisen Kokoomuksen hallitus osoittaa joka ikinen päivä,

että sota on julmaa ja ratsuväki raakaa. Sille ei riitä, että puitelakiin perustuva ja meneillään oleva kuntauudistus vie lukemattomilta ihmisiltä koulut, terveyden-, sairaan-, lasten- ja vanhusten hoidon maailmanääriin tai ihan saavuttamattomiin asti. Ei riitä, ei!

Viimeisen parinkymmenen vuoden kokemuksesta tiedetään, että meille tavallisille taaveille jokainen uudistus on aina tarkoittanut huononnusta. Nyt hallitus suunnittelee sosiaaliturvan kokonaisuudistusta. Tuleeko siitä julma sota, sitä ei tiedä itse luojakaan, mutta sen jokainen arvaa, että raaka leikkaus siitä ainakin tulee.

Se on kuitenkin selvä, että Vanhanen-Kataisen on tavoite, josta ei puhuta. Keisarin viittaa harteilleen sovittava pääministeri on sen nimenomaan kieltänyt ilmoittamalla käskykirjeellään muille ministereille, että keskenraisisista asioista ei sitten puhuta! Aikanaan sen saavat köyhät ja muut piruparat tuntea nahoissaan.

Työllä ja tuskalla luotua niin sanottua hyvinvointiyhteiskuntaa ovat viimeiset kuusi hallitusta muuttaneet markkinayhteiskunnaksi. Kaikki hallitukset ovat toimineet määrätietoisesti saman suunnitelman mukaan ja ihmiset ovat vähä vähältä menettäneet itseisarvonsa, itseisarvon ihmisinä. Nyt itse kukin on vain ja ainoastaan kuluttaja.

Ihmisarvon muuttumisesta antaa hyvän kuvan se, että ennen muinoin sairas ihminen oli terveydenhuollossa potilas. Seuraavassa vaiheessa hän oli asiakas ja nyt sairaaloiden ja terveysasemien kuluttaja. Siksi Kela, valtio, kaupungit ja kunnat tekevät parhaansa, että niiden palveluja kulutettaisiin mahdollisimman vähän. Korvattavien lääkkeiden määrää supistetaan, omavastuita korotetaan, palveluja vähennetään ja saantia vaikeutetaan. Tästä pari surkuhupaisaa esimerkkiä:

Ennen diabeetikko sai veren sokerin mittaamiseen tarvittavat liuskat tarpeensa mukaan, kun niitä ei voi käyttää muuhun tarkoitukseen. Nyt niiden jakelulle on, ainakin Helsingissä, asetettu rajoitus. Liuskoja saa vain määrätyn määrän kerralla ja jakelu paikat harvennettu. Sen työnsä diabeetikko joutuu hakemaan liuskoja entistä useammin ja entistä kauem-

paa. Ennen, kun ihminen epäili itsellään virtsatietulehdusta, lääkäri ei epäilyt perusteella kirjoittanut lääkemääräystä. Aina tarvittiin labrakokeet, mutta nyt lääkemääräykseen riittää pelkkä epäily.

Esimerkit ovat kovin pieniä, mutta osoittavat miten hiljalleen kuljetaan kohti suurta tuntematonta. Ääripäässä ovat tapaukset, joissa potilaalle ilmoitetaan päin naamaa, että ei enää kannata joutua hoito lopetetaan. Tai, kun tuhansien vanhusten hyvä laitoshoito korvataan minimillä, pelkällä säilyttämällä, unohtaan todelliset tarpeet. Sopii miettiä onko tässä jo kyse avuttomien suoranaisesta kidutuksesta?

Tavallisella taavilla ei ole suuria varoja kaupoiissa kulutettavaksi, vaikka hänen jokaista senttiä hovitellaankin. Useimmat meistä elävät kädestä suuhun ja monet vielä velaksi.

Tärkeintä jokaisen taviksen kulutettavana olevaa omaisuutta on hänen työvoimansa. Sen jokainen kapitalisti haluaa halvalla ja halvalla sen on saanutkin. Palkat laahaavat rajusti kasvaneiden voittojen perässä. Kapitalisteille huonot palkat eivät yksin riitä. Siksi he ottavat ja saavat yhä suuremman osan työvoimasta ilmaiseksi. Työn tuottavuus kasvaa reippaasti tuotanto nopeammin.

Jokainen tavara ja palvelus tehdään samalla palkalla entistä kovemalla työvuuhdilla ja entistä lyhyemmässä ajassa.

Tätä tuotannon, tuottavuuden ja palkkojen ristiriitaa on iät ja ajat sanottu työläisten riistoksi. Se on työn ja pääoman välinen sovittamaton ristiriita, ne ovat – haluttiin tai ei – aina vastakkain.

Tuotannossa ei synny mitään ilman työtä. Työn tuloksena aina syntyy jotain, josta maksetaan palkkaa. Mutta tuo "jotain" on arvoltaan palkkaa suurempi, siinä on kapitalistien haittelemaa lisäarvoa. Jo aikojen sitten eläneet asiantuntijat sanoivat, että lisäarvon suhde palkkaan kertoo riiston tason. Vuonna 1990 jokaista työvoiman palkan yhtä euroa kohden lisäarvoa oli 1,51 euroa, mutta 2006 palkan yhtä euroa kohden lisäarvoa oli 2,77 euroa. Jokaista palkan euroa kohden työläisten lisäarvon määrä oli kasvanut 83 prosenttia. Sen verran riisto on kovenunut. Se on kokonaan koulutukseen, ammattiin ja työhön katso-matta revitty palkkatyöläisten selkänahasta.

Tulevaisuus ei näytä yhtään paremmalta. Työministeriön erittäin arvovaltaisen ja laajan työryhmän Työvoima 2025-selvityksen mukaan vuonna 2030 jokainen työssäkäyvä

tekee töitä keskimäärin 138 tuntia vähemmän kuin viime vuonna. Siitä voi karkeasti päätellä, että pätäkätöläisiä on jatkossakin noin puolet työvoimasta, mutta he tekevät 276 tuntia (23 %) nykyistä vähemmän ja saavat sen verran vähemmän palkkaa. Mutta, työttömyysaste **työpaikkojen** mukaan on vain 3,2 prosenttia.

Selvitys perustuu virallisiin työvoimatutkimuksen työtunteihin ja oletukseen, että työn tuottavuuden kasvu hidastuu romahdusmaisesti. Kun poistetaan työvoimatutkimuksen haamutunnit ja arvioidaan, että työn tuottavuus kasvaa entiseen tahtiin, niin kuva muuttuu dramaattisesti huonompaan suuntaan. Pätäkätöläisten määrä kasvaa 200 000 ja heidän työvuotensa lyhenee 537 tuntia (45 %). Myös palkkatulot supistuvat samassa suhteessa. Jos tai kun näin käy, silloin **työttömien** mukaan työttömyysaste olisi 33,2 prosenttia.

Ennusteet perustuvat tasaiseen kehitykseen, mutta globaali maailma on täynnä erilaisia uhkia. Siksi on parasta varautua pahimpaan ja muistaa, että kapitalistien välillä sota on julmaa ja ratsuväki raakaa ja että sen seurauksena särkyvät viulut aina maksaa kansa – sinä ja minä.

Kai Kontturi

Suomi -Yhdysvallat, subprime-kriisin anatomia

Kuva STP:n Liittokokouksesta 26.5.2007. Poliittista tilannekatsausta alustamassa artikkelin kirjoittaja Pekka Tiainen.

Yhdeksäs ja kymmenes päivä elokuuta 2007 Euroopan keskuspankki laittoi rahaa pankkeille 160 miljardia euroa, jotta ne eivät hirttäisi velkaantuneita asiakkaita näiden maksuvelkaisuissa tai joutuisi itse vaikeuksiin, kun eivät saa takavarikoitua varoja asiakkaiden tyhjistä lompakoista. Osa pankkien ongelmia olivat niiden omat sijoitustappiot.

Pelättiin niin sanottua likviditeettikriisiä. Eli rahaa vain ei ole kaikkiiin maksuihin. Euroopan keskuspankki ei sentään pukeutunut joulupukiksi auttaessaan töpeksineitä pankkeja. Entiseen aikaan tällainen avustaminen olisi vaatinut, että setelikoneet painavat rahaa rauta kuumana. Digitaalisessa maailmassa raha voidaan tehdä tietokoneen ruudulla. Vaikutus on kumminkin sama.

Kun rahan määrää lisätään painokoneella tai tietokoneella tällä tavoin, tämä raha on periaatteessa arvoton. Liikkeellä olevan rahan arvo ei kasva vaan kun seteleitä on enemmän, kunkin setelin arvo laskee samassa suhteessa kuin rahaa on lisätty. Rahan arvon lasku tarkoittaa, että halventunutta rahaa pitää antaa enemmän kun ostaa jotain, eli ostettu tavara kallistuu. Se merkitsee siis hintojen nousua, inflaatiota. Korkeampi inflaatio merkitsee korkeampaa korkoa.

Eli EKP:n lisäraha ei ole ilmaista, vaan peritään viime kädessä kuluttajien kukkarosta sekä siten, että töpöksineet pankit pidetään pystyssä, kun kaikki maksavat vähän enemmän korkoa.

Osa pankeista ei ole töpeksinyt, joten kun ne saavat osansa lisärahasta, ne rikastuvat tämän ylimääräisen avustuksen ansiosta.

Miksi tällaiseen kummalliseen tilanteeseen ajaututtiin? Muistamme sen, kun Suomessa oli ennen 1990-luvun lamaa 10-15 %:n korko. Tähän tuotiin ulkomaista rahaa. Se saatiin ulkomailta pienellä korolla ja lainattiin täällä korkealla korolla. Seuraus oli, että rahaa jaettiin pankkien tiskeiltä mielin määrin ja ruokittiin asuntojen ostamista ylihinnoin ja tehtiin se asuntojen hintakupla. Sitten markka romahti ja ulkomaisen velan takaisinmaksuun piti laittaa enemmän markkoja. Viikatemies niitti ulkomaita velkaa otteita yrityksiä kuin konsanaan nälkävuosina nälkäisiä. Ruoka ei loppunut, mutta rahat loppuivat. Ja ylihintaan asuntoja ostaneet ja työttömäksi jääneet joutuivat pankkien kiskonnahan kohteeksi ja heidän asuntojaan panttiin myyntiin alennushintaan. Ostajina olivat osaltaan pankit tai niiden hallitsemat vakuutusyhtiöt, eli kiskontaa harjoittaneet saivat haltuunsa halvalla asuntoja ja työttömille jäi velkaa.

Sama asia on nyt Yhdysvalloissa ja EKP:n toimien taustalla. Kyse on Yhdysvaltojen velkaantumisen leviämistä. Kyse ei ole hullun lehmän taudista vaan hullun pankin taudista. Velkaepidemian eräs virus olivat subprime-luotot. Prime on siis hyvä ja sub on alle sen eli subprime on sekundaluottoa. Lainaa annetaan tiskiltä helposti. Tuttua siis Suomesta vuosilta 1989-1990. Sama asia eri nimillä. Ja samalla tavalla Suomessa on viime vuosina myyty nuorille ylihintoisia asuntoja niin suurilla lainoilla, että tulee niitä, jotka sortuvat. Vika ei ole nuorten. Vika on vuokraäännöstelyn purkamisen ja yhteiskunnan aravajärjestelmän romuttamisen. Vuokraäännöstelyn purku nosti vuokrat niin korkeiksi, että alettiin ostaa kovan rahan kalliita asuntoja järjestöillä hinnoilla. Luotiin kuvitelma, että aina tulee romuttamisen. Vuokraäännöstelyn kuplatalous oli nohtunut eikä vuoden 2000 pörssikuplan puhkeaminen vielä silloin heijastunut asuntolella.

Asia ei kuitenkaan tule ymmärrettäväksi ymmärtämättä maailmantalouden tämän hetkistä logiikkaa. Siinä on ytimessä Yhdysvaltain krooninen velkaantuminen. Yhdysvallat elää velaksi. Se lainaa Aasiasta ja Euroopasta ja polttaa velkarahalla öljyä, jota joutuu ostamaan kallistuneen hinnoin. Keskiarvoluvut kätkevät sen, että merkittävä osa kotitalouksista on pahasti ylivelkaantuneita samoin kuin yrityksistä. Myös valtiolla on iso velkaa. Sen sijaan osa yhtiöistä rikastuu ja rikkain osa rikkaista on entisestään rikastunut. Tämä on reaganilais-bushilaisen politiikan satoa. Kansantalouden varat ja tulot on jaettu uudelleen niin, että toisilla on ylen määrin ja sen ylikin ja toiset ylläpitävät kuvitteellista elintasoja velkaiteella. Suomessa on menty samaan reaganilais-bushilaiseen suuntaan, vaikka ei ollakaan yhtä syvällä. Subprimeluotot ovat vain osa tätä yhdysvaltalaisen kroonista velkaongelmaa. Niihin käytettyä rahaa ei ole painettu keskuspankin seteleikoneilla, vaan rahan ovat antaneet käyttöönsä Aasian ylijäämämaat suurimpina Yhdysvaltain lainottajina Kiina ja Japani. Vaikka siis virus

leviää subprimeluottojen välityksellä, kyse on Yhdysvaltain kroonisesta velkaantumisesta ja sen taustalla tulon ja varojen uudelleen jaosta osana reaganilais-bushilaista politiikkaa ja nykyistä globalisaatiota.

Velkaantumiskierrettä Yhdysvalloissa ei ole kuitenkaan haluttu katkaista, koska jos yksityinen kulutus alkaa aleta, talous ajautuu laskusuhdanteeseen ja pahimmassa tapauksessa lamaan. Ongelma on, että työtulojen riittämättömyys on johtanut velkaantumiseen. Työtojen riittämättömyyden kääntöpuolena taas on pääomatulojen ja voittojen osuuden kasvu. Sen taas on mahdollistanut globalisaatio, koska tuotantoa on voitu siirtää pois Yhdysvalloista ja näin torjua palkka-vaatimuksia.

Tämän päivän globalisaation ominaisuus on se, että työtulojen osuus kansantuloista on vastaavaan tapaan supistunut ympäri maailmaa. Voiton suhdetuloa on kasvatettu työtulojen kustannuksella. On syntynyt maailmantaloudessa vellovia pääomia, jotka hakevat tuottoa tai saalistavat tuottoa.

Saalistajat eivät tuota uutta, vaan pyrkivät kaappaamaan osuuden muilta. Siinä jotkut onnistuvat ja jotkut menevät nurin. Meillä esimerkiksi Eläke-Varma on mennyt mukaan saalistusrahastoihin. Jos se onnistuu, se rikastuu sijoittamallaan eläkevaroilla. Jos se epäonnistuu, me kaikki muut maksamme varmasti Eläke-Varman eläkevastuut. Varmaa on se, että kaikki muut joko eivät menetä mitään tai menettävät, mutta jos Eläke-Varma onnistuu, ne rahat päätyvät muihin taskuihin.

Yhdysvallat ei kuitenkaan toiminut siten kuin Esko Ahon hallitus, joka piti kynsin hampain kiinni vahvan markan poliitikasta. Yhdysvaltain keskuspankki on sallinut dollarin heiketä euroon nähden 50 % viime vuosina. Sillä maa nostaa vientiään. Vastaavasti Yhdysvalloille rahaa lainanneet ovat menettäneet varojaan, kuten Kiina. Se on ostanut dollariin sidottuja Yhdysvaltojen valtion obligaatioita. Kun se vaihtaa dollarin muuhun valuuttaan, se huomaa, että halventuneella dollarilla saakin muuta valuuttaa vähemmän. Kiina on toimint tässä asiassa yhtä tyhmästi kuin

Suomen metsäteollisuus ostettuaan vuoden 2000 paikkeilla Yhdysvalloista metsäteollisuutta ja joutui ostamaan dollarit kalliilla kuten Kiinakin ostaessaan - ei metsäteollisuuden osakkeita vaan valtion obligaatioita. Eli Yhdysvallat maksaa velkojaan dollareina, jotka ovat halventuneet. Maalle ei käy niin kuin suomalaiselle pienyritykselle, joka ei maksanut velkojaan markoissa, vaan ulkomaan valuutassa. Kun markka halpeni, velan maksuun tarvittiin enemmän markkoja ja tuli konkurssi. Kun dollari halpenee, Yhdysvallat ei tarvitse enemmän dollareita, koska maksaa velat dollareina. Yhdysvallat voi vielä alentaa korkoa ja helpottaa velkaantumista sillä tavoin ja pitää myöskin dollaria halpana, kun korko on alempi, jolloin se saa kasvatettua vientiä. Se siis lievitte vahvan dollarin politiikan virheitä toisin kuin Suomi 1990-luvun alun laman kynnyksellä, mutta hyötty talouden kääntymisestä nousuun hidastumisvaiheen jälkeen, kuten Suomi laman jälkeen. Nousu hedelmät menevät suurelta osin niiden yhtiöiden taskuihin, jotka ovat valtuutetun käänteistä hyötynneet muutenkin. Suomalakin nousuun hedelmät menivät yhtiöille eikä kroonista työttömyyttä ole ratkaistu vieläkään.

Kun Yhdysvaltojen nousu käynnistyy hidastumisvaiheen tai laskusuhdanteen jälkeen, se tapahtuu osaksi muiden kustannuksella, sillä maa valloittaa maailmamarkkinoita halvalla dollarilla. Tästä ei suoraan seuraa lamaa esimerkiksi Eurooppaan, mutta kasvu todennäköisesti hidastuu. Sillä, miten Venäjä vetää, tulee olemaan iso merkitys. Kotimaan talouden kannalta tärkeää on työllisyyden turvaaminen, pienten palkkojen ja muiden tulojen tason nostaminen ja pankkien aineiden pitäminen kurissa, jotteivät ne pääse toimimaan siten kuin laman aikana, että kaappaavat haltuunsa ihmisten asuntoja ja ajavat yrityksiä konkurssiin. Suomeen olisi tarpeen perustaa uudelleen valtion omistama pankki, joka olisi turvallisempi kansalaisten kannalta kuin yksityispankkisaalistajat ja niiden kiskonta. Yhteiskunnan asuntotuotanto tulee nostaa keskeiseksi keinoksi estää vuokrien nousu ja vakauttaa asuntojen hinnat.

Pekka Tiainen

USA:n talous ja työn tuottavuus rapakunnossa

Pekka Mykkänen kirjoitti (HS 4.9.07) laajan jutun otsikolla "Raportti: Yhdysvaltain työntekijät kirkkaasti maailman tuottavampia". Juttu perustui Kansainvälisen työjärjestön (ILO) raporttiin, joka sisältää

siinä määrin matoja, että se tekee otsikosta täyttä pötyä. USA:n osalta luvut saattavat pitää paikkansa, mutta muun maailman luvut, ainakin Suomen osalta, ovat radikaalisti todellisuutta pienempiä.

Suomen työn tuottavuus bkt:stä laskien on em. jutussa esitettyä USA:n tuottavuutta virallisesti 42,4 % ja todellisuudessa 51,2 % parempi: Jos Suomessa olisi USA:n tapaiset yhtä huonot lomat ja työtervey-

denhuolto ja vakinaisen työsuhteen työvuosi 2100 - 2200 tuntia vuodessa, niin on täysin varmaa, että työn tuottavuuskin olisi yhtä huono. Näyttää selvältä, että USA:lla on näpit ILO:n tilastoissa. Sen tavoite

on selvä. Näin rajalla todellisuuden väärentämisellä halutaan luoda kuvaa USA:n erinomaisuudesta, kun sen työntekijät ovat muka kirkkaasti maailman tuottavampia. Sillä petetään muuta maailmaa ja sen rahataloutta. USA:lla on vaarallinen suuri kaksoisvaje (velka muulle maailmalle), joka jatkuvasti kasvaa. Saadaksen muulta maailmalta lisää rahaa, uutta velkaa, kurjuuteensa ja sotaisuutensa rahoittamiseen, se turvautuu myös tämän laatuiseen hävyttömään petokseen.

ILO:n Yhdysvaltojen raa'asti manipuloima raportointi vaikuttaa maailman taloudessa tulella leikkimäiseltä.

Kai Kontturi

Työn tuottavuus 2006

Valtio	Julkaisija	Milj.työtuntia	Bkt mrd.€	€/h	€/ \$	\$/h	Erotus %
Norja	HS 4.9.07/ILO			28,15	1,35	38,00	6,7
USA	HS 4.9.07/ILO			26,39	1,35	35,63	100,0
Suomi	HS 4.9.07/ILO	4 188,2	86 214	20,59	1,35	27,79	-22,0
	Tilastokeskus*	4 188,2	157 428	37,59	1,35	50,74	42,4
	todellinen**	3 946,2	157 428	39,89	1,35	53,86	51,2

* Työvoimatutkimuksen mukaan

** Työvoimatutkimuksen haamutunnit poistettu

Stasikohun taustalla sisäpoliittisia syitä ja loankaato DDR:än mustaamiseksi

Entistä Berliinin DDR:n puoleista keskustaa korkeine TV-torneineen. Viime vuosina Berliinin keskusta on ollut yhtä rakennustyömaata, kun nykyinen Saksa haluaa päästä eroon kaikesta siitä mikä vähänkin muistuttaa entisestä DDR:stä.

Maassamme on kohuttu jo joidenkin vuosien aikana Supon hallussa olevasta Tiittisen listasta. Tuossa listassa on lehtitietojen mukaan aikoinaan Länsi-Saksan eli nykyisen Saksan tiedustelun keräämiä tietoja. Julkisuudessa on myös annettu ymmärtää että nuo listalla olevat nimet perustuvat enemmän tai vähemmän oletuksiin ja muihin sellaisiin lähteisiin, ei autenttiseen Stasin arkistoon.

On ymmärrettävää, että etenkin Länsi-Saksan salainen poliisi, joka on samanlainen kuin minkä tahansa valtion turvallisuuselin, on eritoten kiinnostunut DDR salaisen poliisin asioista. Varmasti jokaisella valtiolla on omat salaiset elimensä, jotka keräävät kaikenlaista tietoa jokaisesta kansalaisesta, oli sitten tarpeen tai ei. Miten se aikoinaan Ruotsin eläkkeellä oleva vakoilupäällikkö julkisuuteen asian ilmaisi, että ei voi olla sellaista

valtiota olemassa joka ei vakoilisi. Hän varmaan tiesi mistä puhui. (Supolle tiedoksi, että tuo lausunto oli aikoinaan luettavissa joistain porvarillisista sanomalehdistä ja taisi tulla mainituksikin Ylen uutisissa. Lausunto liittyi siihen kokuun jonka suomalaiset nostivat kun neuvostoliittolainen sukellusvene eksyi Ruotsin aluevesille.)

Suomen Suojelupoliisilla kuten muidenkin maiden vastaavilla elimillä on mahdollisuus aiheuttaa aina tarpeen vaatiessa niin hämmennystä kuin sekaannusta yhteiskunnassa. En jaksaa uskoa, että nytkään tämän listan ympärillä aina ajoittain pyörivä kuhu kulkisi omia latujaan ilman tarkoituksellisuutta. Muistellaanpa hieman menneitä.

2000-luvun ensimmäiset eduskuntavaalit saavat kummallisen episodin. Vaalien alla oli meneillään ehdokaiden asetelu. Joku jostain välitti tiedon Keskustapuolueelle, että

Alpo Rusi haastetaan oikeuteen tuon Tiittisen listan perusteella. Kuitenkin, mikäli olen oikein käsittänyt, sen listan piti olla Lipposen päätöksellä jossain kassakaapissa.

Joka tapauksessa tapahtui ensimmäisen kerran toisen maailmansodan jälkeen maassamme, että Suojelupoliisi - mahdollisesti jonkun taustalla olevan joukon pyynnöstä - sekaantui yhden puolueen osalta sen vaalivalmisteluihin. Sekaantumalla vaalivalmisteluihin tällä tavalla, leimattiin Keskustapuolue, ei isänmaallisia henkilöitä sisältäväksi puolueeksi. Suomeksi sanoen Valtion salainen poliisi, niin kutsuttu presidentin poliisi, puuttui demokraattisten vaalien kuluun. Näin jälkenkäin tuo käsitys on vain vahvistunut.

Tietenkin tulee mieleen ajatus, että jollain oli tarvetta puuttua enemmänkin maamme poliittisiin linjauksiin. Noiden vaalien jälkeenhän

putkahti kohulla esiin juttu Jätteenmäki. Jätteenmäen jutussa ei tullut sen pahemmin tuomiota siitä, mistä oli kohuttu viikkotolkulla julkisuudessa, mutta pääministeri joka tapauksessa vaihtui. Keskustalaisen Jätteenmäen tilalle tuli keskustalainen Vanhanen.

Lähinnä se, mistä Jätteenmäkeä syytettiin, oli todennäköisesti erinajaisuus Suomen ulkopoliitiikassa USA:n nähden. Olihan Lipponen hieman aikaisemmin ollut USA:ssa ja vieläkin on kysymys auki, että mitä hän siellä touhusi.

Lisäksi aina sopivasti nostamalla Tiittisen listasta kohua jäävät taustalle sellaiset ikävät asiat kuin esimerkiksi Hesarin uutisointi tätä kirjoitettaessa (10.9.2007), että Supo tukee ja vaatii kansalaisten teleurkinnan mahdollistavien teli-tietojen säilyttämistä jopa kahdeksi vuodeksi, kun se muissa EU-maissa on korkeintaan vuosi, Saksassa puoli vuotta. Tarinassa selitetään kauniisti, että tämä on välttämätöntä rikosten selvittämisessä myöhemmin, sillä joitain asioita selviää rikokseksi vasta pitkän ajan kuluttua. Niinpä niin on mielenkiintoista nähdä, että kuinka pitkä on Tiittisen listan syytystilankaa taas seuraavaan siitä tehtyyn kokuun.

Tapasin tuossa kesällä 2007 Suomessa vierailulla olleen saksalaisen henkilön, joka oli DDR:n kansalainen. Tänäkin hän asuu aivan samassa osoitteessa kuin silloin DDR:n aikana. Hän sattui lomalemaan maassamme juuri tuon Rusi-jutun aikoihin. Hän kertoi muun muassa omakohtaisen kokemuksen tästä päivästä. Hän oli erälle ystäväille lähettänyt kirjjekuoressa kukun siemeniä. Ystävät, joka kirjjeen sai, soitti hänelle ja kertoi, että kirjje oli postimatkan aikana avattu. Kirjjeeseen oli liimattu lappunen joka kertoi avauksen syyksi turvatimet jotka

liittyvät terrorismin ehkäisyyn.

Vierailulla ollut henkilö kertoi, että Stasilla pelottelu ei pure entisiin DDR:n kansalaisiin. Päinvastoin yhä suurempi joukko entisen DDR:n kansalaisista kokee, että Stasin aikana ei sentään tuhattu näin perusteellisesti ihmisen yksityisyyttä. Esimerkiksi nykyiseen Saksaan ollaan laatimassa keskusrekisteriä. Keskusrekisteriin kootaan kaikkien kansalaisten kaikki mahdolliset tiedot, kengän numerosta pankkitilin tietoihin puhumattakaan sitten muista tiedoista vauvasta vaariin ja mummoon. Rekisteri sisältäisi keskitetyksi kaikki verotiedot, koulutiedot, terveystiedot jne.

Toinen merkittävä uutinen tuli korviini jokin viikko sitten Suomen Yleisradion uutisia kuunnelllessa. Toimittaja kertoi muun muassa Baijerin osavaltion pyrkimyksistä laillistaa tietokoneeseen solutettava vakoiluohjelma joka raportoi mitä sillä tietokoneella tehdään milläkin hetkellä. Osavaltiossa on jo kuulemma käytetty menetelmää laittomasti poliisin toimesta.

Niinpä niin. Enpä sitä minäkään tiedä mitä vasikat (joiden saamista korvauksista ei tule merkintöjä verottajalle) ovat minusta laulaneet ja enkä minä tiedä vaikka tämä teksti tulostuisi kirjainkerrallaan tuolla Suopon Ratakadun konttorissa. Tulostuisi samassa tahdissa kun kirjoitan ja korjaillen sitä.

Näyttää olevan meillä demokraattisilla ja rauhan ihmisillä edessämme aika jolloin tarvitsemme toisenkin tietokoneen. Tietokoneen jota ei kytketä nettiverkkoon.

Timo Kangasmaa
puheenjohtaja /SFT

Talvisota: osa 5

Timo Kangasmaa

Aikaisemmin olen kertonut tuosta Göringin 22. helmikuuta 1940 antamasta viestistä Suomelle. Viesti, jonka sanoma kuului, tehdä rauha millä ehdoin tahansa. Saatte kaikki takaisin Saksan voitettua sodan. Muun muassa Heikki Ylikankaan kirjoituksien pohjalta on tehtävissä johtopäätös, että mitä todennäköisimmin Ryt, Tanner ja Kivimäki sekä Erko salasi hallitukselta tietoisesti osan viestistä.

Tuo edellä mainittu selvittäisi sen, miksei J.K.Paasikivi koskaan mainitse tuosta Göringin viestin osasta. Luulisi, että J.K.Paasikivi mainitsisi asiasta jossain yhteydessä. Olihan hän Suomen rauhanneuvottelijana Moskovassa 1940.

Tuossa viestissä Göringin antaman neuvon noudattaminen edellytti, että Suomen tulee solmia rauha Neuvostoliiton kanssa välittömästi ehdoista piittaamatta. Viestillä oli suuri vaikutus rauhaa vastustavien tahojen murtamisessa. On todettava, että viestin saavuttua Tanner laittoi liikkeelle "muurinmurtajansa" kuten Heikki Ylikangas asian ilmaisee.

Väinö Tanner korosti tämän jälkeen entistä määrätietoemmin, Kivimäen neuvoa seuraten korostamaan Suomen yksinään jättämistä.

Kirjassa murhenäytelmän vuoro-sanat on 28.2.1940 valtioneuvostonkokouksesta merkitty muistiin kokouksessa käytyjä keskusteluja. Kirja kertoo seuraavaa: "28.2.1940 klo 15. Saapuvilla olivat Tasavallan presidentti, pääministeri Ryt, ministerit Tanner, Paasikivi, Pekkala, Koivisto, Hannula, Fagerholm, Söderhjelm, Niukkanen, Heikkinen, v. Born, Salovaara, v. Fieandt ja Kotilainen sekä kenraali Walden ja professori Kivimäki."

Kuten muistiinpanoista selviää, oli läsnä istunnossa vaikutusvaltainen joukko. Kirjassa julkaistut muistiinpanot jatkuvat: "Pääministeri: Olen kutsunut valtioneuvoston jäsenet koolle jatkamaan edellisen kokouksen käsittelyä. Olen pyytänyt kenraali Waldenia ja professori Kivimäkeä tulemaan saapuville antamaan meille tarpeellisia tietoja. Ulkoministeri Tanner kenties ensin tekee selkoa asiasta."

Tanner kertoo puheenvuorossaan käynnistää Ruotsin pääministeri

Hanssonin puheilla. Keskustelun aiheena on ollut muun muassa Ruotsin apu Suomelle muodossa tai toisessa. Tanner oli tavannut myös Ruotsin ulkoministerin. Lisäksi oli Tanner keskustellut Länsi-valtojen mahdollisesta avusta ja kauttakulusta. Kolmantena asiana Tanner otti puheeksi rauhanmahdollisuudet.

Muistiinpanot jatkuvat seuraavasti: "Esitin vielä uuden ajatuksen. Sanoin, ettei meillä olla vakuuttettuja siitä, että rauha tulee pysyväiseksi. Venäläisten taholta voidaan esittää uusia, pitemmälle meneviä vaatimuksia, kun rauhanteon jälkeen olemme yksin. Kysyin, voitaisiinko tehdä sotilasliitto Ruotsin ja Suomen kesken - liitto, johon Norja luultavasti yhtyisi. Se voisi turvata vastaisen elämän Pohjolassa. Ehdotus oli pääministerin mielestä sympattainen. Jos syksyllä olisi ollut puolustusliitto, ei - se oli hänen käsityksensä - olisi tapahtunut hyökkäystä. Siihen vastasin, että jos Ruotsi olisi ilmoittanut tulevansa meitä auttamaan, olisi Venäjä luopunut hyökkäyksestä. Esittämäni ajatus oli joka tapauksessa pääministerin mielestä oikea ja olisi sitä heti ryhdyttävä valmistelemaan."

Näin Tanner selosti muulle hallitukselle käyntiään Ruotsin pääministerin luona. Lisäksi Tanner tiedusteli Ruotsin taloudellista apua sodan jälkeen alkavaan jälleenrakentamiseen. Tukholmassa Tanner tapasi myös Moskovan edustajan keskustellen hänen kanssaan rauhanehdoista.

Hieman myöhemmin ilmenee muistiinpanoista Tannerin hallitukselle kertomana, että Englannin täkäläiselle edustajalle on tehty eräitä lisäksymyksiä mahdollisen sotilaallisen avun saamisesta. Lainaapna valtioneuvoston muistiinpanoja: "Asema on nyt sellainen, että ratkaisu on tehtävä. On odotettu, että joku tulisi avuksemme, mutta nyt voimme todeta, että meidät on jätetty yksin. Tarjottu apujoukkokin on vähentynyt kerta kerralta. Se ei voi viedä ratkaisuun, se vain pidentää sotaa ja vie meidät suursotaan. Ruotsin kanta on mielestäni ratkaiseva, sillä länsivallat eivät tule väkisin. Ruotsilla on koko ajan ollut avainasema, he olisivat voineet yksin auttaa meitä, taikka olisivat saattaneet antaa länsi-valtojen tulla avuksemme, mutta eivät ole sitä tehneet."

Näin siis Tanner tuossa valtioneuvoston kokouksessa. Näyttäisi siltä, että koskaan ei kuitenkaan maamme hallitus tai eduskunta eikä muu vastaava taho ole esittänyt virallista avunpyyntöä, ei Ruotsille saatikka länsivalloille. Miten joku ulkopuolinen ma voisi tulla sota joukkoon toisen maan alueelle vain keskustelujen pohjalta ilman kohtedamaan virallista avunpyyntöä. Ilman virallista avunpyyntöä ja valtioiden välillä sopimusta toisen maaperälle tuleminen tarkoittaa mielestäni aina sotatilaa avustajan ja avustettavan välillä!

Hieman myöhemmin Tanner sanoi tuossa valtioneuvoston istunnossa, että: "Olemme isoleerattuja (eristettyjä), ei kukaan auta meitä. Olemme nähtäneet maailmalla osaavamme taistella asiamme puolesta, mutta maailma ei ole tahtonut meitä auttaa".

Heikki Ylikangas kirjassaan Tulokintani talvisodasta kirjoittaa sivulla 199 seuraavaa tuosta istunnosta:

"Nämä Tannerin taitavat iskut avasivat aukkoa rauhalle, tarkemmin sanoen välirauhalle.

Jatkaa sivulla 13....

Metallin liittokokousvalmisteluissa pätkee

Metalliliiton aktivistit Kalevi Wahrman (vasemmalla) ja Markku Nieminen kävivät tivaamassa omia valitsijajhdistyspapereitaan Metalliliiton Helsingin ja Uudenmaan piiritoimistossa.

Metalliliiton liittokokous pidetään toukokuussa 2008. Kokouksen valmistelut ovat jo täydessä käynnissä. Ennen liittokokousta on kuitenkin järjestettävä liittokokousvaalit kokousedustajien valitsemiseksi. Ehdokkaat vaaleihin valitaan valitsijajhdistysten kautta. Jokaisen ehdokkaan taakse perustetaan valitsijajhdistys, jonka on kerättävä listalleen vähintään kymmenen Metallin jäsenen allekirjoitukset.

Ehdokkaiden listat on jätettävä liittoon tammikuun 2008 loppuun mennessä.

Nyt häikkää on ollut valitsijajhdistyspapereiden saamisesta liitolta. Esim. demarien ehdokkaat ovat saaneet paperit jo ennen kesälomaa kun taas Kansan äänen jäsenjärjestöjä edustavat Kalevi Wahrman ja Markku Nieminen eivät olleet papereita saaneet lukuisista soittoistaan huolimatta. Wahrmanin teoria tilanteelle oli, että näin demarit turvaavat itselleen etulyöntiaseman

allekirjoitusten saamisessa valitsijajhdistyspapereihin.

Kun tilanne ei edelleenkään ratkennut päättivät Wahrman ja Nieminen kävellä 14. elokuuta suoraan Metallin Helsingin ja Uudenmaan piiritoimistoon kyselemään omia papereitaan. Hakaniemen rannassa tosin selvisi, että Markku Nieminen oli jo paperit saanut. Nieminen asettuu ehdokkaaksi Metallin Helsingin vaalipiirissä ja Wahrman tietoliikennealan valtakunnallisessa vaali-

piirissä.

Siitä vaan sisään toimistoon, joka oli melkoisen tyhjä. Demareita ei ollut paikalla. He olivat jossain kurssilla tai koulutuksessa. Sensijaan työpaikallaan oli Vasemmistoliittoa lähellä olevan Metallin vaikuttajien aluetoimistija Eero Tuhkanen.

Tuhkaselta Wahrman ja Nieminen saivat hyvän vastaanoton ja tarvittavat paperitkin hetkessä.

Tuhkanen selvitti, että edessä olevan liittokokouksen yksi tärkeimpiä asioita on uuden teollisuusalojen liiton synnyttäminen. Tämä olisi vastalike työnantajapuolen liittojen aikaisemmalta yhdistymiselle Elinkeinoelämän Keskusliitoksi. Uuteen liittoon kaavailaan ainakin Metalliliittoa, Keminliittoa, Viestintäalan ammattiliittoa, Sähköalojen ammattiliittoa Puuliittoa ja Rautatielaisten liittoa. Metallin liittovaltuusto tekee aikanaan esityksensä liittokokoukselle uuteen liittoon siirtymisestä.

Wahrmanin ja Niemisen mielestä uuden liiton perustaminen aiheuttaa lisäkysymyksiä. Viekö liiton perustaminen päätöksenteon yhä kauemmas jäsenistöstä ja työpaikoilta? Pönkittävätkö demarit liittofuusion avulla entisestään valtaansa Metallissa? Miksi jäsenistöä ei ole informoitu juuri ollenkaan liittofuusiosta? Eikö piirijärjestöjen pitäisi järjestää keskustelutilaisuuksia fuusiosta?

Ongelmana tosin on, että myös piirijärjestöt aiotaan lopettaa ja korvata ne uudella seutujakoon perustuvilla organisaatioilla. Tällä hetkellä piirijärjestöt ja seuturyhmittä toimivat rinnakkain pääpainon ollessa piirijärjestöpuolella.

Edelleen he kritisoivat sitä, että jos ensi kevään liittokokous pyörii ainoastaan ratkomassa omia organisaatorisia kysymyksiään, metallin väki pistää päänsä jäniksen lailla pensaaseen. Pääasiana pitäisi olla työelämän nykyiset haasteet kuten teollisuustyöpaikkojen valuminen ulkomaille, luottamusmiesten asema ja vuokratyön teettäminen; nämä tietenkin palkkakehityksen turvaamisen ja yhteiskunnallisen tulonjaon vääristymien korjaamisen lisäksi. Ammattiosastojen ja kokousedustajien esityksissä ja puheenvuoroissa nousevat varmasti esille myös jatkuvasti lisääntyvän paikallisen sopimisen mukanaan tuomat ongelmat sekä vasta solmitun TES:n tekstiin tulleet huononnuksukset.

Ennen kaikkea Metalliliiton tulisi pystyä rehellisesti tunnustamaan, että SAK:n ratkaisu v. 1994 asettamisesta Suomen EU-jäsenyyden puolelle oli totaalisen virheellinen. Nykyiset ongelmat nimittäin ovat suoraa seurausta tuosta päätöksestä. Eihän työntekijöiden pidä työnantajien vastuutonta voitontoimitusta tukea.

RR/KK

Maksuton päivähoito pienituloisimmille

Eduskuntatalon portailla on ollut viime aikoina paljon käyttöä, kun erilaiset kansalaisryhmittä ja -järjestöt ovat osoittaneet mieltään hallituksen budjettiesitystä vastaan.

Hallituksen kehysbudjettiesityksessä lapsen päivähoitomaksun nollamaksuluokkaa poistetaan, jota perustellaan sillä, että kotona olevia vanhempia näin ohjattaisiin hoitamaan lapsensa itse. Vanhemmat eivät kuitenkaan Suomessa käytä lasten päivähoitoa perusteetta. Suomi on Euroopan kotihoitovaltaisempia maita ja vanhemmat, jotka ovat kotona ja pitävät samalla lapsellaan kokopäiväpaikkaa, on siihen erittäin hyvä syy.

Vain noin 10 % päivähoitodissa olevista lapsista on sellaisia joiden vanhempi on kotona. Näistä kotona

olevista suurin ryhmä (noin 30 %) on perhevapaalla olevia, työttömiä on 20 % (pitää olla työmarkkinoitten käytettävissä), 20 % on maahanmuuttajataustaisia, jolloin kielen kehityksen kannalta päivähoitopaikka on tärkeä ja 20 %:lla lapsi on erityistarpeinen tai lastensuojelun tarpeessa. Koska päivähoitoon oikeutetuista vain puolet käyttää päivähoitopalveluja, niin voidaan sanoa, että vain 2-5 %:lla päivähoito-oikeuteen oikeutetuista lapsista vanhempi on kotona. (Minna Salmi, Päivähoitoa kaikille lapsille teoksessa Heino, Kekkonen, Känkänen (toim.) Lapsuuden kudelma Stakes, 2005, 97-116.) Näistäkin perheistä tani maksaa jo päivähoitosta, jopa

kalleimman 200 euron maksun, esimerkiksi hyvätuloiset pariskunnat, joista toinen vanhempi on perhevapaalla tai ansiosidonnaista työttömyyspäivärahaa saava työtön.

Päinvastoin kuin usein julki-suudessa on väitetty, maksuvapautusta ei ole sidottu kotona olemiseen vaan vähätuloisuuteen. **Nollamaksuluokkaan kuuluva on köyhäksi todettu.** Hän voi olla työttömänä kotona, mutta saattaa olla myös esimerkiksi puolipäivätyötä tekevä yksinhuoltaja tai opiskelija. Nämä perheet eivät kykene maksamaan aiottua 20 euron suuruisia päivähoitomaksua, vaan useimmissa tapauksissa kunta maksaisi tämän

uuden ruokarahan toimeentulotukena. Niille perheille, jotka eivät saa toimeentulotukea, uusi säännös olisi todellinen keppi, mutta tarvitaanko sellaista?

Eikö olisi järkevämpää lisätä 20 euroa asteikon yläpään? Päivähoitomaksun tulorajat ovat jääneet jälkeen ja nykyisin valtaosa kokopäivätyötä tekevästä perheistä luokitellaan suurituloisiksi eli maksavat 200 euroa kuukaudessa päivähoitodosta. Kaikista päivähoitoa käyttävistä vanhemmista karkeasti sanoen jo joka toinen maksaa korkeintaan 200 euron maksun. Tässä luokassa on keskituloisia yksinhuoltajia ja toisaalta myös suurituloisia pariskuntia, joilla saattaa olla 10 000 euron nettotulot. **Ehdotamme, että nollamaksuluokan poiston sijaan nostetaan korkeinta maksua 220 euroon.**

Kaikilla vanhemmilla pitää säilyttää subjektiivinen päivähoito-oikeus

Hallitus pitää aivan oikein tärkeänä sitä, että subjektiiviseen oikeuteen ei kajota. Kuitenkin, jos jollekin ryhmälle asetetaan maksuvelvollisuus näiden liian suuri käyttömaksu, subjektiivinen oikeus alkaa horjua.

Kokopäivähoitoa käyttävistä vanhemmista vain 2 % on työttömänä (Minna Salmi emt). Kuitenkin perheistä suurempi osa oli tuolloin (2004) työttöminä eli osa työttömistä perheistä ottikin lapset pois päivähoitosta. Käsittääksemme suomalaiset vanhemmat eivät enää tarvitsekaan mitään kannustusta lastensa kotihoitoon, sillä Suomi on yksi kotihoitovaltaisempia maita Euroo-

passa: peräti puolet alle kouluikäisistä hoidetaan kotona. On myös huomattava, että esimerkiksi Belgiassa kaikki kolmivuotiaat aloittavat maksuttoman peruskoulun. Suomessa vanhemmat maksavat päivähoitomaksuja 1-6-vuotiaista ja jopa 7- ja 8-vuotiaiden koululaisten iltapäivähoitostakin maksu voi olla lähes päivähoitomaksun suuruinen.

Ne harvat työttömät, jotka varaa-vat lapselleen kokopäiväpaikan, käyttävät sitä tutkimusten mukaan vain noin 5-6 h päivässä. Esimerkiksi pääkaupunkiseudulla ei mahdollisen työllistymisen myötä helposti muutoin saa lasta samaan tuttuun päiväkotiryhmään, jossa hän on ollut. Vanhempi saattaa olla myös vaikkapa terveydenhuollon vakituinen sijainen, joka elättää itsensä määräaikailla sijaisuuksilla. Lapsella on oltava kokopäiväpaikka, jos käsky töihin tuloon on edellisenä iltana.

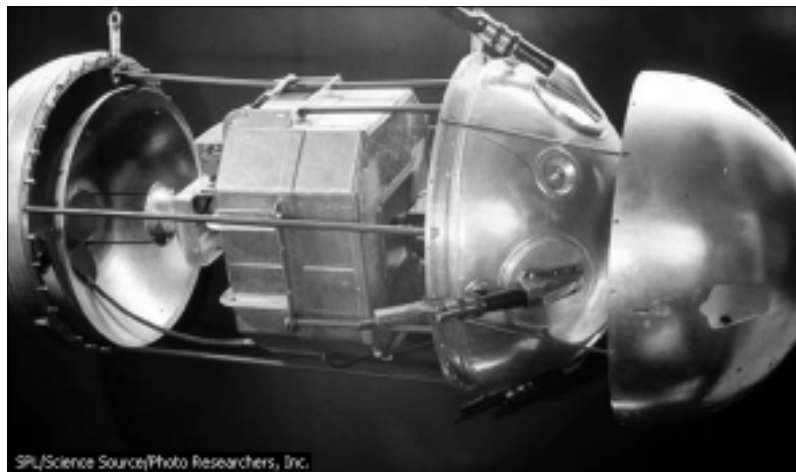
Yksinhuoltajien ja yksinhuoltajien liitto ry pitää tärkeänä, että vanhemmat itse tekevät päätökseen palvelun käyttämisestä. Huokea ja laadukas päivähoito edistää yksinhuoltajien kokopäiväistä työllistymistä ja siten estää syrjäytymistä halvasti ja tehokkaasti.

Toivomme, että päättäjänä ja vaikuttajana voititte viedä näkökulmaamme eteenpäin.

Bodil Rosengren,
puheenjohtaja

Heljä Sairisalo
toiminnanjohtaja

Sputnik- ensimmäinen tekokuu, merkkipaalu tieteen kehityksessä

Sputnik 1:tä ihmeteltiin tasan 50-vuotta sitten, kun Neuvostoliitto ampu avaruuteen ensimmäisen ihmisen rakentaman tekokuun. Oli siinä ihmettelemistä, kun lehtitietojen perusteella mentiin pihalle kurkkaillemaan, että näkyisikö se todella taivaalla - ja näkyihän se, ja vielä piippasikin.

Meille nykyihmisille tekokuut, avaruusalukset ja kosmiset sondit ovat arkipäivää. Milloin tahansa saatamme iлтaivaalla nähdä samanaikaisesti useita maan kiertolaisia. Luotaimilla tutkitaan aurinkokunnan ulko-osia ja miehitetty matka Mars-planeetalle on lähitulevaisuutta. Laivojen ja lentokoneiden liikkeitä, sääennustuksia, tietoliikennettä yms. hoidetaan tekokuuden välityksellä.

Näin ei ollut vielä 50 vuotta sitten. Tekokuusta ei edes käyty laajaa keskustelua. Oliin suuri sensaatio, kun Neuvostoliitto 4.10.1957 laukaisi maata kiertävälle radalle ensimmäisen tekokuun, Sputnik 1:n. Sen liikettä tähtitaivaalla ihmeteltiin ja tiirailtiin auringonlaskun jälkeen. Eniten - varsinkin pääomapiirejä - askarrutti ja jopa pelotti se, miten juuri Neuvostoliitto saattoi radalle maan ensimmäisen tekokuun.

Perustan loivat tuotannon, kansansivistyksen, tieteen ja tekniikan kehitykset

Monilta oli porvarillisen propagandan saatossa jäänyt rekisteröimättä se, että Lokakuun vallankumous muutti maailman perusteellisesti. Alkuvaikeuksien jälkeen (mm. kansalaisissa ja ententen sotarekkit) Neuvostoliitosta kehittyi jo ennen Hitlerin aloittamaa toista maailmansotaa toisen viisivuotiskauden (1933-1937) tuloksena vuoteen 1938 mennessä Euroopan johtava teollisuusmaa. Monilta jäi huomaamatta se miten teollisuuden, maatalouden ja yhteiskunnan infrastruktuurin kehittyminen edellytti samanaikaista kehitystä tieteen, tekniikan ja kansansivistyksen alueilla. Niinpä toisen viisivuotiskauden lopulla maan Korkeakouluissa opiskeli 542 000 opiskelijaa, mikä oli runsaat viisinkertainen määrä vuoteen 1913 verrattuna ja enemmän kuin Englannin, Saksan ja Italian korkeakouluissa. Nopeimmin kehittyivät entiset Venäjän keisarikunnan syrjäisetud. Esimerkiksi Kazahstanin, Tadžikistanin, Turkmenian, Uzbekistanin, Kirgisian, Azerbaidžanin, Armenian, Moldavian, Liettuan ja Valko- Venäjän alueilla ei aiemmin ollut korkeaa-

kouluja, mutta v. -40 näiden maiden korkeakouluissa opiskelijoita oli lähes 100 000.

Kansantalouden kehitys loi aineellisen perustan tekokuun rakentamiselle

Tieteen ja tekniikan kehitys oli sodanjälkeisinä vuosina valtava. Neljännen viisivuotiskauden (46-50) tärkein tehtävä, kansantalouden jälleenrakennus vihollisen miehittäminä alueilla toteutettiin v. 1950 loppuun mennessä. Sotaa edeltäneeseen tasoon verrattuna teollisuustuotanto lisääntyi 70 % ja maatalous saavutti sotaa edeltäneen tason. Viidennellä viisivuotiskaudella (51-55) teollisuustuotannon arvo kasvoi edelleen 80 % ja otettiin käyttöön n. 3000 uutta teollisuuslaitosta. Maatalouden alueella koettiin vaikeuksia. Silloin raivattiin uudismaita n. 30 miljoonaa hehtaaria ja koulutettiin satojatuhansia maatalouden spesialisteja. V. 1955 viljan-tuotanto oli 113 % ja karjatalouden tuotanto 140 % sotaa edeltävästä tasosta. Silloin tämä oli riittämätön kehittyvän jättiläisvaltion tarpeisiin. Kuitenkin SNTL:n kansantulo oli 3-kertainen sotaa edeltäneeseen tasoon verrattuna.

Tieteen, tekniikan ja kansansivistyksen kehitys muodosti henkisen perustan tekokuun rakentamiselle

Vuosina 46-57 neuvostotiede ja tekniikka kehittyivät nopeasti. V. 1958 tieteellisten tutkimuslaitosten määrä oli yli 3000 ja tieteellisiä työnteekijöitä työskenteli niissä yli 300 000. Suurin laitos, Siperian tiedeakatemia Novosibirskissa, avattiin v. 1957. Silloin neuvostotiedemiehet tekivät mm. fysiikan alueella suuria keksintöjä. v. 1954 avattiin maailman ensimmäinen atomivoimala ja saatiin valmiiksi alkeishiukkastutkimukselle välttämätön teholtaan 10 miljardin elektronivoltin hiukkaskiihdytin. Moskovan lähelle rakennettiin yhdistynyt ydintutkimusinstituutti, jossa useiden maiden tiedemiehet työskentelevät yhdessä.

Tekokuun rakentamiseen johtanut tutkimus

Neuvostoliitossa nähtiin raketti- ja avaruustekniikan suuri merkitys jo

varhain. Heti sodan jälkeen aloitettiin raketteja koskeva tutkimustyö, mikä perustui Leningradissa suoritettuihin kaasudynaamisen laboratorion tutkimuksiin, sekä jo 30- luvulla suoritettuun suihkumootoreita tutkineen tutkimusryhmän (GIRD) työhön. Heti sodan jälkeen rakennettiin ensimmäiset Neuvostoliittolaiset nestemäisellä polttoaineella toimivat raketit. Nykyaikaisen avaruustekniikan ja rakettitekniikan perusteen luojana voidaan pitää venäläistä v. 1857-1935 elänyttä tiedemiestä Konstantin Tsiolkovskia. Hän esitti raketin lennon teorian tekokuun saattamisesta maata kiertävälle radalle raketin avulla.

Vähän ennen tekokuuta

Liittoutuneiden yhteistyö päättyi "kylmään sotaan" heti sodan jälkeen ja amerikkalaiset aloittivat kilpavarustelun. Kesällä 1947 USA:n toimesta esitettiin Marshallin suunnitelma sotilasliiton muodostamisesta Neuvostoliittoa vastaan. Sen tuloksena huhtikuussa 1949 muodostettiin USA:n ja keskeisten Länsi-Euroopan maiden Neuvostoliiton ja sosialististen maiden vastainen imperiaalistinen sotilasliitto NATO. Silloin myös Neuvostoliitto oli pakotettu kehittämään aseistustaan. Alkuvuonna 1957 Neuvostoliittolaiset suorittivat tynnellä merellä ohjus- ja raketitökeita, jotka 16000 km lentomatkan jälkeen osuivat tarkasti ennakkoidulle maalialueelle. Nämä mannertenväliset, ballistiset raketit saavuttivat 5-7 km sekuntinopeuden.

Silloin maailmalla käyty keskustelu liittyi pelkästään sotilaspolitiikkaan. Puhuttiin siitä, miten Neuvostoliittolaiset olisivat lainanneet tekniikkaansa tarvittavan tiedon saksalaisilta V-2 rakettien suunnittelijoilta. Oltiin hyvin sokeita ja kieltäytyttiin näkemästä Neuvostoliiton oman talouden ja tieteen kehitystä. Ei myöskään osattu ollenkaan ennakoita sitä, että edessä olisi tekokuun laukaisu.

Suomut putoisivat silmiltä

Länsimailla oli todellinen järkytys se, kun Neuvostoliitto 5.10.1957 ilmoitti lähettäneensä avaruuteen raketin, joka saavutti 8000 m sekuntinopeuden, mikä on välttämätöntä tekokuun viemiseksi maata kiertävälle

radalle. Satelliitti "Sputnik 1" painoi 83 kg ja siihen oli sijoitettu kaksi radiolähetintä, jotka lähettivät keskeytyksellä 20,005 ja 40,002 mgh:n jaksoluvulla radiomerkkejä. Sputnik oli uranuurtaja, jonka työn tulokset tekivät mahdolliseksi avaruustutkimuksen laajentamisen. Radio-signaalit antoivat mahdollisuuden tutkia ylemmää ilmakehää (ionosfääriä) ja siinä esiintyviä radioaaltoja. Tämä loi pohjan yhteydenpidolle seuraavien avaruuluotainten kanssa ja tieteellisen tiedon lähettämiseksi niiltä maahan. Sputnik 1: n sisältä saatiin tietoa vallitsevasta lämpötilasta. Se auttoi ratkaisemaan avaruustekniikan liittyviä lämmön säätelyn ongelmia. Tämä mahdollisti sen, että seuraavan Sputnik 2:n mukana olikin jo matkustaja, "Laika" koiria. Arvostelijoiden oli pakko myöntää Neuvostoliiton saavutukset talouden, tieteen ja tekniikan alalla.

Käännekohta sivistyksessä

Nykytiedon perusteella ranskalaisen ydinfyysikon Frederic Joliot-Curie'n lausunto oli, että tekokuu muodosti käännekohdan ihmiskunnan sivistyksessä. Intian pääministeri Nehru totesikin tekokuun onnistuneen laukaisun olevan osoitus Neuvostoliiton jättämistä saavutuksista tieteen alalla. Nimi "Sputnik" muodostuu kahdesta sanasta: put (tie) ja nik (niekka, veikkonen). Vapaasti suomennettuna se tarkoittaa "yksinäisen kulkija", matkatoveri t. reissumies.

Tämä maankiertäjä vaatimatonta nimestään huolimatta muodosti merkkipaalan maailman politiikan, tieteen ja tekniikan kehityksessä.

Heikki Männikkö

Sotapropagandaa

Markku Ruotsila esitteli Helsingin Sanomissa 3 syyskuuta -07 näkemyksiään punaterrorista Yhdysvaltain luikittua vietnamista. Ruotsilan näkemyksissä esiintyy kuitenkin vakavia virheellisyyksiä.

Ensimmäiseksi: voidakseen "ottaa vallan" kommunistien täytyi omata riittävästi kansansuosiota. Sekä Koreassa että Vietnamissa kommunistien organisoimaa sotaa ulkomaalaisia miehittäjiä vastaan oli käyty jo pitkään, ennenkuin Yhdysvallat työnsivät nenänsä korealaisen ja vietnamlaisen asioihin. Toisen maailmansodan jälkeen Koreassa Yhdysvallat pystyttivät oman nukkehallituksensa ja Vietnamissa he tukivat Ranskan miehityshallintoa, joten ei ole mitenkään ihmeellistä että korealaiset asettuivat entistä tiukemmin Kim Il Sung:in ja vietnamlaiset "setä Ho":n ympärille.

Toiseksi: Sen enempää korealaiset kuin vietnamlaisetkaan eivät erityisesti rakastaneet Yhdysvaltain pystyttämiä nukkehallituksia. Koreansodan jälkeen korealaiset ruudossapitämiseen on Yhdysvallat joutunut turvautumaan erilaisiin sotilasdiktatuureihin Etelä-Koreassa. Ranskalaisten hävittyä sotansa Vietnamissa joutui Yhdysvallat pystyttämään oman nukkehallituksensa Etelä-Vietnamiin, mutta Yhdysvaltojen jouduttua lähtemään Etelä-Vietnamista ja vietnamlaisen aloitettua uuden kapina-aallon, ei juuri kukaan asettunut Yhdysvaltain persmäkkärin puolelle.

Kolmanneksi: Sodan vastustajat ja Yhdysvaltain "rauhankongressi" on siinä mielessä eri asia, koska sodan vastustajat olivat se mitä kutsuttiin "pieneksi metelöiväksi joukoksi", eikä heillä olisi yksin ollut mahdollisuutta pakottaa Yhdysvaltoja lopettamaan sotansa Vietnamissa. Mutta "rauhan kongressi" tarkoitti sitä, että edellä mainitun "pieneen metelöivään joukkoon" oli liittynyt myös "hiljainen enemmistö", joka oli saanut tarpeekseen sodasta, koska liian moni tuon ryhmän poika/aviomies/isä/veli oli tullut takaisin Vietnamista ruumissäkkissä.

Markku Ruotsilan mielipidekirjoituksesta ei tee mielenkiintoista hänen toittamansa Yhdysvaltain propagandan sisältö vaan se, kuinka hän kytkee sen nykyiseen Yhdysvaltain imperialistiseen aggressioon. Yhdysvalloissa tällä hetkellä oleva samankaltainen "rauhan" kongressi on jo osoittanut useammin mieltänsä ja siten tulevaisuuden presidentinvaaleissa tullaan ratkaisemaan, tuleeko Yhdysvaltain jatkamaan jo Yhdysvalloissa epäsuosituksi käynnittyä sotansa vai kääntyykö se rauhan tielle. Siksi on myös ymmärrettävää se, että Yhdysvaltain sotahaukka ja sen aseetollisuus tarvitsevat Ruotsilan kaltaisia "hyväuskoisia hölmöjä" veristen sotavankureidensa vetäjiksi.

Ville Rahikainen

STP:n kannattajakorttien kerääjät

Pydäämme teitä palauttamaan keräämämme kortit STP:n postilokeroon os. Suomen Työväenpuolue STP, PL 700, 00101 Helsinki. Mikäli kortteja on enemmän, sopikaa palauttamisesta Heikki Männikön kanssa, p. 050-5884159, 09-7012628. Kortit tulee palauttaa 1.10. mennessä.

Ruoka kallistuu – nälkä lisäänty?

Viljankorjuu käynnissä Varsinais-Suomessa v. 2007.

Viljan hinta on ennätyskorkealla. Korkea viljan hinta parantaa ainakin hieman maatalouden kannattavuutta ja lisää viljelijän työmotivaatiota. Se aiheuttaa myös ongelmia erityisesti kehitysmaissa, missä ihmisten mahdollisuus ruuan hankintaan vähenee ja nälänhädät lisääntyvät.

Viljan hinta on kaksinkertaistunut edellisestä vuodesta. Syitä tähän on monia. Varastotasot ovat jo entistään alhaalla ja viljan kulutus kasvaa erityisesti Kiinassa ja muualla Aasiassa. Toisekseen sadon määrä on ollut laskemaan päin ja laskee edelleen ilmastion muutoksesta johtuen. Ilmastomuutoshan vaikuttaa haitallisimmin juuri parhaimmilla viljan tuotantoalueilla. Kolmas viljan hintaa nostava tekijä on biopolttoaineen valmistus, mikä syö tuotantoalaa

rehu- ja elintarviketuotantoon käytettäviltä kasveilta.

Ruuan kulutus kasvaa

Viljan kulutuksen kasvu selittyy vaurastuvien maiden kulutustotumusten muutoksilla. Esimerkiksi Kiinassa ollaan siirtymässä yhä enenevässä määrin perinteisestä kasvisruuasta eläinperäisten tuotteiden kuten maitotuotteiden ja lihan käyttöön. Eläintuotannon hyötyosuus on merkittävästi kasvin tuotantoa heikompi. Kasvisruokaa syövä ihmisen ravitsemiseksi tarvitaan merkittävästi vähemmän viljely pinta-alaa kuin eläinperäistä ravintoa syövä ihmisen. Karjan rehuksi tarvittavan viljan kysyntä. Lisäksi maailman kauppaa on koko ajan vapautettu eikä valtiolla ole enää mahdollisuutta luoda puskurivarastoja hinnan nousuja tasaamaan niin

kuin joskus ennen.

Biopolttoaineiden tuotanto kasvaa

Myös biopolttoaineiden tuotannon lisääntymisellä on selvä yhteys viljan hinnan kasvuun. Biopolttoaineet kilpailevat samasta viljelysmaasta kuin viljakasvitkin. Viljan tuotantoalan vähentyessä viljan hinta nousee. Biopolttoaineen tuotantoon on siirrytty erityisesti USA:ssa joka on suuri viljan tuottaja. Myös Suomessa biopolttoaineen tuotanto on lisääntymään päin.

Leivän hinta nousee?

Vähenevä tuotanto nostaa hintaa. Viljan hinnan vaikutus leivän hintaan on kuitenkin Suomessa mittattoman pieni. Viljelijän osuus leivän hinnasta on neljä prosenttia. Leipomo ja

kuljetus ottavat leivästä 40 %, kauppa 30 % ja loput kuluu mm. pakkaukseen ja arvonlisäveroon. Tätä taustaa vasten leivän hinnan ei pitäisi nousta vaikka viljan hinnassa tapahtuisi suuriakin muutoksia. Eri asia on, yrittävätkö teollisuus ja kauppa parantaa omaa tulostaan viljan hinnan nousun varjolla. Leipuriin liittyy totesikin hiljattain liittokokouksessaan, että lähivuosina leivän korotuspaineet ovat 10-20 %.

Suomessa ruokaan kuluu keskimäärin 10 % tuloista. Kansainvälisten arvioiden mukaan osuus voi tulevaisuudessa kohota yli 20 %:n. Käytännössä tämä rokottaa eniten pienituloisinta väestöä.

Vaikutukset maailmanlaajuisesti

Maailmanlaajuinen ruuan hinnan kohoaminen vaikuttaa eniten pienituloisiin ja kaikkein pahiten tilanne näkyy niillä alueilla jossa jo nyt ollaan jatkuvasti tekemisissä nälkäongelman kanssa. Kohoava viljan hinta on jo näkynyt mielenosoituksina mm. Meksikossa, jossa tortillojen paistamiseen tarvittavan maissijauhon hinnan korotukset uhkaavat köyhän väestöosan toimeentuloa.

Maailman keskeinen ruokaongelma ei ole niinkään se, että ruokaa olisi liian vähän, vaan se, että se jaaantuun äärimmäisen epätasaisesti. Ruuan tuotannon lisääntyminen ei välttämättä vähennä nälkäongelmaa muutoin kuin välillisesti. Jos esimerkiksi viljasta on yli tuotantoa, sen hinta laskee ja silloin hieman suuremmalla

osalla nälkää näkevistä väestöstä on mahdollisuus hankia hieman enemmän ruokaa. Absoluutisessa köyhyydessä eläville viljan hinnan muutoksilla ei ole niin paljon merkitystä.

Jotta nälkäongelmaan voitaisiin löytää ratkaisuita, olisi muutettava ainakin kolmea asiaa. Ensimmäiseksi olisi kyettävä pysäyttämään viljelysmaan eroosio ja autitoituminen niissä maissa, missä väestöä on paljon ja joiden ruokahuolto on miltei täysin romahtanut. Tämä vaatisi paljon kansainvälistä yhteistyötä ja solidaarisuutta.

Toiseksi pitäisi pystyä vaikuttamaan ihmiskunnan ravintosisältöön niin, että vaurastuvissa maissa siirtyminen kasvikkunnan tuotteista eläinkunnan tuotteisiin hidastuisi ja vastaavasti teollisuusmaissa vähennettäisiin eläinkunnan tuotteiden syöntiä.

Kolmanneksi on välttämätöntä puuttua maailmanlaajuisen tulojakoon. Elintarviketuotantoa ja -kauppaa hallitsevat ylikansalliset yritykset pitäisi saada yhteiskunnalliseen kontrolliin, jolloin maailman ruuantuotantoa voitaisiin tasata.

On selvää, ettei mikään näistä keinoista ole helppo ja niiden toteuttaminen vaatisi laajamittaista siirtymistä kapitalismista sosialismiin. Muuta tietä ei kuitenkaan ole. Kyse on lähinnä siitä kuinka syvän kriisin kautta päämäärään mennään.

KÄ/Juha Kieksi

Työkansa on yksi- siksi STP

Kuvassa Suomen Työväenpuolueen kannattajia viime kevään vappumarssilla Helsingissä.

Suomen Työväenpuolue STP on viime kuukausina kampanjoinut STP:n rekisteröimiseen tarvittavien 5000 kannattajakortin keräämiseksi. Työtä on tehty kaduilla ja toreilla sekä perhe- ja tuttavapiireissä. Monia keskustelua kampanjan yhteydessä on myös käyty. Vastustajien yksi "heitto" kuuluu, että "missä se työväestö on?" Monet asiaamme epäilevät eläkeläiset saattavat todeta, että "asia ei kuulu minulle, koska olen eläkeläinen".

Meille uskotellaan väestön olevan keskiluokkaistunut, mikä on silkkaa harhauttamista. Näyttää siltä, että joissain väestöpiireissä sana työ koetaan jopa kielteiseksi ilmaukseksi.

Onko palkkatyöväkeä?

On syytä muistaa, että tänäänkin vain työ luo uutta arvoa. Kaikki uusi arvo syntyy palkansaajien työstä. Väitteet siitä, että työläisiä ei olisi olemassakaan ilmaisevat markkinavomien ja suurten omistajien etuja. Tosiassaa pääomapiirit omistavat edelleenkin yhteiskunnan kaikki tuotantovälineet, joita sitten palkkatyöläiset työpalkkaa vastaan käyttävät. Näin yhteiskunta jakaantuu edelleenkin palkkatyöläisiin ja pääoman omistajiin. Edelleenkin keskeisin "vääntö" käydään siitä, miten työssä tuotettu uusi arvo jaetaan suurimistajien ja palkkatyöväen välillä.

Keitä ovat tämän päivän työläiset?

Osaltaan tätä harhaa ruokkii se, että palkansaajaväestön rakenne on kuluneen puolen vuosisadan kuluessa muuttunut. Perinteinen savupiiputeollisuus on kadonnut modernin tuotannon tieltä. Myös rakentamisen ja liikenteen kuviot ovat rajusti muuttuneet, mutta näillä aloilla työskentelevät edelleen palkkatyöläiset entistä suuremmin joukoin. Ammatissa toimivasta väestöstä oli v. -60 maa- ja metsätalouden piirissä 36 %, mutta tänään tuskin 4 %. Vastaavasti teollisuuden, rakentamisen ja liikenteen piirissä teki töitä v. -60 n. 35 % työvoimasta ja tästä luku ei ole paljoakaan alentunut. Sitä

vastoin kaupan, rahoituksen ja palveluiden osuus työvoimasta on kasvanut 20 %:sta 60 %:tiin. Ammatissa toimiva palkansaajaväestö t. työväenluokka on tänään suurempi, kuin koskaan aiemmin.

Työväenluokka on vielä enemmän

Tänään työvoiman koko määrä (15-64-vuotiaat) on noin 3,6 miljoonaa. Näistä 2,15 milj. saa palkkaa. Yrittäjiä tänään on hieman alle 300 000. Heistä suurin osa on luonteeltaan palkansaajia, jotka nykyisessä ulkoistamislylytyksessä on vasten tahtoaan pakotettu itsenäisiksi pienyrittäjiä. Potentiaalisesta työvoimasta osa on työttömyystilastojen kaunistamiseksi pakotettu virallisen työvoiman ulkopuolelle (työttömyyseläke). Koko työväenluokkaan kuuluvat työvoimasta 300 000 työtöntä, palkansaajaperheiden kotona olevat kotiäidit sekä koululaiset ja opiskelijat. Nämä kaikki saavat toimeentulonsa työpalkasta sekä työperusteista turvasta. Työperusteista tuloa saavat myös maamme lähes 900 000 eläkeläistä. Väestöstämme n. 10 % kuuluu pieniin ja keskusluuriin yrittäjiin, jotka omistavat tuottavasta pääomasta n. 10 %. Toisaalta palkansaajaväestöstä osa, n. 8 % voidaan lukea yhteiskunnallisen asemansa ja tulojensa perusteella pääomapiirejä lähellä olevaan eliittiin. Suuriin pääoman omistajiin kuuluu vain hyvin pieni vähemmistö. Työtätekevään kansanosan voimme laskea kuuluvan n. 80 % koko väestöstä. Tätä vahvistaa myös se, että 80 % eläkeläisistä saa varsin pientä, alle 1000 • eläkettä.

Oikeudenmukaiseen tulonjakoon

Kadulla käymme kovaa keskustelua STP:n luonteesta. Suomen Työväenpuolue on perustettu koko työkansan puolueeksi. Tämä on mahdollista siksi, että kaikilla työkansaa edustavilla sosiaalisilla ryhmillä (työlliset, työttömät, eläkeläiset, opiskelijat yms.) on yhteinen etu ajettavanaan. Meitä kiinnostaa se, miten jaetaan se "kaku", jonka työkanalla työllään tuottaa. Viime vuosina pääomapiirien voittojen osuus kansantulosta on kasvanut työtulojen kustannuksella. Kun kuluneen 15 vuoden aikana palkkatulojen, sosiaaliturvan ja julkisen talouden osuus kansantulosta on pudonnut 24,3 miljardia •, niin samalla summalla ovat kasvaneet kapitalistien voitot. Näin ei tarvitse olla. Meidän kaikkien etu on, että voitoista käytetään nykyistä paljon enemmän sosiaali- ja perusturvan, koulutuksen, ympäristöongelmien yms. kehittämiseen.

Tarvitaan todellinen oppositio

Eduskunnassa ei ole ainoatakaan puoluetta, joka tosissaan vastustaisi nykyistä kovaa talouspolitiikkaa. Todelliset uudistukset lähtevät siitä, että murramme nykyisen yhteiskuntapolitiikan raamin. Siksi tarvitaan STP. Lähiviikkoina viemme loppuun rekisteröimiseen tarvittavien 5000 kannattajakortin keräämisen. Pyydämme kaikkia olemaan viime metreille saakka mukana tässä työssä.

Heikki Männikkö

Natokiima tarttuvaa?

Kokoomuslaisten ja demarien yhteispiehtaroinnin seurauksena Liisa Jaakonsaaren natokiima on levinnyt huolestuttavassa määrin kokomustien "isoihin" pojuihin. Puolustusministeri Jyri Häkämies haluaa antaa afganistanilaisille 100 000 rynnäriä, koska kriisinhallinnassa ei saa tyytyä kanttiini- tehtäviin. Viisivuotiaat pojat ovat innoissaan; on kiva saada lisää pyssyjä ja paukuttelu. Häkämies on todennut, että ulkopoliittikaamme leimaa muuttokseen pelko, ja kannattaa liittymistä NATOon.

Ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Pertti Salolainen kiihotti Suomea liittymään NATOon nopean toiminnan joukkoihin NRF. Kuusivuotiaista pojista olisi mukava lennättää nopeasti joukkojenkuljetuskoneella vaikka Kongoon. Siellähän voisi nähdä muun muassa apinoita! Olisi mielenkiintoista tietää, ketkä kansanedustajat patistaisivat lapsiaan tai lapsenlapsiaan näihin joukkoihin.

Ulkoministeri Ilkka Kanerva tahoottaa lähettää Afganistaniin lisäjoukkoja, sillä se lähentäisi suhteitamme USAan. Poikienkin mielestä olisi hauska laajentaa rosvo- ja poliisit-leikkiä. On ehdottomasti oltava tiiviit suhteet Yhdysvaltoihin, sillä sieltä ihannevaltiosta on CocaColakin kotoisin. (Ei nyt viitsiä muistella atomipommia, mutta jenkit puhuvat ydinaseiden käytöstä Irania vastaan.) Kanerva vaatii Puolustusvoimille (vai hyökkäysvoimille?) lisää rahaa.

Hyvät hyysykät! Mihin on jäänyt kokoomuksen värisuoran konservatiivisuus? Eikö heidän mieli- ja tunnuslaulunsa enää olekaan "Koskaan ei muuttua saa"? Onko kyse pelkästä

ajäilystä (1) vai mitä he hyötyvät militantista linjastaan? Ovatko he itse valmiita lähemmään Afganistaniin? Miksi Suomen olisi juuri nyt muuttava niin, että Suomi liittyy sotilasliittoon? Kympäät ja liperit on siis kaivettu naftaliinista.

Hyvien veljien saamat hyödyt olisi tutkittava. Tuskin kapteeni Ikelle riittää hengailu Condoleeزان (2) makeudessa ja sulossa tai Jyrielle ylennys yliluutnantista mahdollisimman korkealle. Majuri Pertillä on jo melkein kaikkea, mitä oikeistolainen voi omistaa, mutta baby-Bushin huomionosoitus olisi jotain. Ihmettyttää kykypuolueen "yksilöiden" krooninen tyhmyys ja hölmöys. Heidän aivonsa ovat varmaan kutistuneet rusinan tapaiseksi, sillä he eivät pysty ajattelemaan, ja heidän tunteensa ovat himoja ja vaistoja. Luonnonsuojelijana Salolaisen tulisi tietää, kuinka paljon sota tuhoaa luontoa.

NATOille eli asiallisesti USAn johdolle tällaiset pukemiespiskiset (3) ovat hyödyllisiä ja käytökelpoisia tölloja. Jenkkijohto odottaa Suomen putoavan kypänsä hedelmänä NATOon syliin. Sitten USA voisi perustaa tukikohtaan Suomeen ja tuoda niihin ydinaseitaan. Sotilaamme, satamamme ja lentokenttämme ovat jo NATO:n käytössä.

Pariisin rauhansopimuksen 13 artikla: "Maa-, meri- ja ilma-aseistus ja linnoitukset on tarkoin rajoitettava sisäistä luonnetta olevien tehtävien suorittamiseen ja rajojen paikalliseen puolustamiseen." Tietääkseni sopimusta ei ole kumottu. Niinpä Suomi ei voi osallistua sotilaalliseen kriisiin hallintaan eli sotimiseen ulkomailla.

Suomen ja Venäjän välisen valtiosopimuksen (YYA-sopimuksen seuraaja) 4 artikla käsittelee voimakeinoja ja aseellista hyökkäystä.

Professori Ilkka Saraviita ja Lauri Hannikainen arvelevat, että turvallisuuskohtat säatelevät Suomen ja Venäjän suhdetta tavalla, joka voisi vaikeuttaa NATO-jäsenyyden hakemista. Saraviita arvioi, että sopimuksessa on selvästi Venäjän federaation turvallisuuteen t ä h t ä v i ä elementtejä kuten YYA-sopimuksessa. Kanervan mielestä tämä ei ole draaman aihe.

Professori Heikki Patomäen mukaan kokoomuksen poliitikot ovat myötämielisiä Suomen liittämiseksi NATOon ja haluavat viedä Suomea entistä lähemmäksi NATO:n käytäntöjä. Patomäki haluaisi katsoa, onko Häkämiehellä muita perusteita kuin Kekkoseen liittyviä. Häkämies puhui haastattelussaan "Kekkonen ajan hengessä" harmitellessaan Afganistanpuheidensa saamaa kielteistä vastaanottoa. Patomäen mielestä kokoomuspoliitikot toimivat edelleen sillä retorisella aallolla, joka syntyi kylmän sodan päätyttyä, ja Suomessa tehtiin tiliä Kekkosen ajasta.

Patomäen mukaan Häkämies hukuttaa olennaiset sisällölliset kysymykset suomalaissankalliseen retoriikkaan, joka on kohta 20 vuotta vanhaa. Patomäki sanoo tätä täysiksi ja ajattelemattomaksi sekä muistuttaa, että USAn yritykset ratkaista maail-

man ongelmia sotilaallisella voimalla ovat kääntyneet itseään vastaan. Patomäki ei ymmärrä, miksi Suomen pitäisi mennä tällaiseen mukaan.

Ulkopoliittisen instituutin UPI johtaja professori Raimo Väyrynen ennusti NATO-keskustelun käynnistytävän kokoomuksen vaalivoiton myötä. Monet ovat pelänneet, että UPI tulisi tasoitamaan Suomen tietä NATOon sopivalla tilaustutkimuksella. Väyrysen mukaan tarvitaan monipuolista ja kriittistä analyysiä NATO:n roolista Afganistanissa ja NATO:n maailmanlaajuisesta roolista. Minun mielestäni NATOa on jo tutkittu paljon ja siitä on kirjoitettu runsaasti. On selvää, että NATO ei ole muuttunut rauhan turvaajaksi eikä rauhanjärjestyksi, vaan on edelleen sotilasliitto. Siihen ei Suomen pitäisi liittyä.

(Kun tieteellisissä kirjoituksissa yleensä on alaviiteitä, laitannut tähän akate- ja muiden kokeikkojen riemuksi tai mieliharmiksi.)

1 Machoilu (espanjassa macho on koiras, uros tai miespuolinen) voitaneen suomentaa äijäily.

2 Condoleeزان kastetodistuksessa on varmaan kirjoitusvirhe (italiassa con on kanssa ja dolcezza on makeus, sulo) eli yhdestä c-kirjaimesta on tullut e. Voi myös olla, että sanakirjassani on riehunut painovirhepaholainen.

3 Muinoin Harri Holkeri joutui pakenemaan kusiputkaan, kun ammatikoululaiset kyselivät häneltä vaikeita.

Hannu Kautto

Kuntien valtion rahoituksen alasajo väärää politiikkaa

Pekka Tiainen kirjoitti tämän artikkelinsa v. 2002. Julkaisemme sen uudelleen, koska se on edelleenkin mitä ajan-kohtaisin.

Kuntien talous on 2000-luvun alussa suurissa vaikeuksissa. Se näkyy jälleen kerran terveyden huollon karsimisena, veron korotuksina. Mikä sen aiheuttaa? Mikä on asian tausta?

Kuntien valtionrahoitus oli vuonna 1993 6,9 miljardia euroa eli noin 41 miljardia markkaa. Vuonna 1998 summa oli alimmillaan. Sitä oli leikattu vuoden 1993 tasosta 13,8 miljardilla ja vuoden 1995 tasosta 11,7 miljardilla.

Sitten valtionrahoitus on noussut. Vuonna 2003 siihen on budjetoitu lähes sama summa kuin vuonna 1993 (markkoissa enää puoli miljardia vähemmän). Valtionrahoituksen tulisi vuonna 2003 olla 8 miljardia markkaa enemmän, että hintojen ja kustannustason nousu tulisi korvattua. Osa kuntien valtionrahoituksen lisämisestä on johtunut sen hyvitämisestä, että kuntien verotuloja on vähennetty nostamalla kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä ja kunnille on säädetty uusia tehtäviä. Siksi markkoissa 10 miljardia kertoo pyöreän luvun paljonko kuntien valtion rahoitusta olisi lisättävä, että tilanne olisi sama kuin vuonna 1993. Tämä oli samalla se summa, jonka leikkauksista Lipposen ensimmäinen hallitus alkajaisiksi päätti vuonna 1995.

Mutta tässä on otamatta huomioon

Kuva hoitoalan mielenosoituksesta Eduskuntatalolla 11.9.-07. Artikkelellä taas on Pekka Tiainen käsialaa vuodelta 2002. Julkaisemme sen ajankohdastaan vuoksi uudestaan.

tärkeä seikka. Vuosina 1993-2003 Suomen kansantuote on kasvanut reaalisesti 45 %. Vuosi 1993 oli laman pohjavuosi. Jos siksi otetaan vertailukohdaksi vuosi 1995 saadaan seuraava tulos: Jotta kuntien valtion rahoituksen osuus kansantuotteesta olisi sama kuin Lipposen ensimmäisen hallituksen aloittaessa, kuntien tulisi saada 18,3 miljardia markkaa enemmän kuin vuodelle 2003 on budjetoitu. Eli kuntien tulisi saada 3520 mk eli 592 euroa henkeä kohden enemmän joka vuosi. Se vastaa 3,9 penniä veroäyrin hinnassa. Kuntien ei tietenkään tarvitsisi tällä summalla alentaa verotusta, mutta verotusta voitaisiin keventää ja saman aikaisesti kehittää palveluita.

Utopiaa varmasti on näin suurilla summilla korjata kuntien taloutta valtion varoin, mutta luvut kertovat, että merkittävä lisääminen on perusteltua. Asian ydin on myös siinä, että kuntien ahdingon keskeinen aiheuttaja ovat valtion säästöt. Tässä voidaan kuitenkin tehdä muutama perustavanlaatuinen virhe.

Yksi virhe on väittää, että esimerkiksi Helsingin ongelmat johtuvat siitä, että valtio on siirtänyt varoja muualle. Se tietysti on totta, mutta muualta on myös leikattu eikä siellä hyödytty samalla tavoin verotulojen kasvusta, monin paikoin ei juuri lainkaan. Eli ei tässä pidä asettaa eri kuntia vastakkain vaan kyseenalaistaa valtion rahoituksen leikkaaminen. Esimerkiksi on naurettavaa syyttää Helsingin ongelmia siitä, että Kainuuseen tehdään jotain.

Toinen virhe on puhua valtion toimista yleisesti selvittämättä mikä leikkaukset on tehnyt. Kolmas virhe on väittää, että leikkaukset ovat olleet välttämättömiä valtion velan takia. Ei se niin ole. Tiukkaa linjaa on noudatettu euron vuoksi ja Suomen saamiseksi EU:n talous- ja rahaliittioon. Toiseksi tiukka linja on toteutettu kohdistamalla leikkaukset kuntien valtion rahoitukseen, koska ei ole halluttu puuttua tulonjakoon: Laman jälkeen yhtiöiden liikevoitot ovat kasvaneet huikasti, mikä näkyy siinä, että pääomatulojen osuus kansan-

tulokakusta on historiallisen korkealla tasolla. Tähän ei ole haluttu kajota. Myöskin suunnitelmissa on toteuttaa armeijalle kalustohankintoja 2003-2008 25 miljardilla markalla eli yhtä paljon kuin Hornetit maksoivat. Näillä kalustohankinnoilla kytetään Suomea NATO:oon. Ne ovat pyhiä lemmiä, joita ylläpidetään vaikka kansa kuolisi näkään tai terveydenhoidon puutteeseen.

Paha virhe tehdään myös siinä, kun jätetään kuntien oma vastuu ottamatta huomioon. Helsingin kohdalla iso kysymys on Vuosaaren satama, joka maksaa kaupungille markkoja 2,6 miljardia ja valtiolle 1,2 miljardia (puolet liikennetyhteyksistä). Raha upotetaan, vaikka Helsinki voisi turvata satamatoiminnot paljon vaivattomammalla summalla (esim. Jätkäsaaren toiminta Pikkalaan Kirkkonummelle, jossa on Vuosaarta paremmat väyläyhteydet ja tilat ja Sompasaaren toiminnan jatkaminen). Helsinki joutuu myös korvamaan valtiolle sen, että se ylitti sovittuun rakennusoikeuskiintiönsä Kampissa antamalla Sanoma OY:lle lisärakennusoikeutta ja ostamalla Pikkalaa kannattaneen vientiteollisuuden Vuosaaren taakse antamalla Finlinesille pääkonttoria varten rakennusoikeutta Kampista.

Edelleen paha virhe tehdään, kun jätetään ottamatta huomioon, että kuntien valtion rahoituksen supistukset myös lisäävät valtion ja yhteiskunnan kustannuksia. Nimittäin kuntien vähentäessä väkeä, on enemmän työttömiä ja menetetään verotuloja ja tulee työttömyyden kustannuksia. Kuntarahoituksen alasajo on ollut suurena tekijänä työttömyyden säilymisessä korkeana. Kuntien val-

tionrahoituksen leikkaaminen on myös kihihtynyt muuttovirtaa Itä- ja Pohjois-Suomesta ja pahentanut keskustun asunto- ja muita ruuhkia Suomen ongelmia.

Kuntien talouteen kohdistuvia leikkauksia on tehty vuosittain. Uskaltaako sitä lukuna edes sanoakaan, kuinka paljon se on tehnyt yhteensä. Yhteissumma vuosilta 1995-2003 on 54 miljardia markkoja. Jos vertailukohdaksi otetaan se, että valtion rahoituksen kansantuoteosuus olisi sama kuin vuonna 1995, kuntien menetykset yhteensä on markkoina 149 miljardia markkaa. Hyvin rajusta uusjaosta on kyse. Leikkauksia voi tietysti vasemmistolaisittain puolustaa sillä, että ne on tehty valtion velan alentamiseksi ja tällä tavoin hyvinvointivaltion puolustamiseksi tai että jos vasemmisto ei olisi ollut hallituksessa, leikkaukset olisi tehty vieläkin rajumpina. Vai onko niin, että vasemmisto on ollut hallituksessa sen takajana, että leikkaukset on tehty? Ilman sitä se ei olisi ollut mahdollista. Joka tapauksessa vuoden 1995 eduskuntavaaleissa suuri osa kansaa ajatteli että porvarihallituksen lamapolitiikalle tulee vaihtoehto ja leikkaukset luvattiin torjua ja perua. Kun etsiään syitä kansalaisten pettymykselle, tästä siitä alkaa löytyä. Kannattaa kumminkin muistaa, että vuoden 1995 eduskuntavaalien alla mm. minä selkeästi etukäteen selvitin, että nämä leikkaukset ollaan tekemässä. Eli toisenlaisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan mahdollisuus on koko ajan ollut vaihtoehtona eivätkä vaihtoehtoa pitkin matkaa esittäneet ole vastuussa tehdyistä virheistä.

USA pelaa aikaa Irakissa

Suomella on vuosisatoja pitkä historia erilaisista sodista. Siksi suomalaiset ovat oppineet suhtautumaan hyvin epäilevästi Suomen herrojen sotahankkeisiin. Natoa ei tarvita eikä erilaisiin nopean toiminnan joukkoihin pidä mennä. Riittävä, että puolustamme omaa aluetamme.

Afganistanin pommittamisella kuusi vuotta sitten alkaneet ja Irakiin levinneet uuden järjestyksen luomiseen tähdänneet imperialismin aggressiivisuus, jatkuvat sodat ja miehitykset, ovat tiensä päässä. Kunnianhimoiset projektit uudesta amerikkalaisesta vuosisadasta kariutuivat Afganistanin ja Irakin kansojen vastarintaan, lännen työväenluokan ja nuorison liikehdintään ja kapitalistisen talouden kouristuksiin, mikä on merkki historiansa merkittävimmästä kriisistä.

Epäonnistuminen Irakissa on tässä geopolitiisessa kokonaisuudessa keskeisessä asemassa. Eri aikojen tarpeista riippuen, sota perusteltiin mitä erilaisin argumentein ja päivihollinen siinä vaihteli. Alussa oli Saddam Hussein ja joukkotuhooaset. Saddamin kukistuttua huomattiin, ettei Irakin kanssa ollut riittävän "tyytyväinen" ja vastarinta kihti myös shiialaisten alueilla. Suunnitelma Irakin jakamisesta kolmeen osaan epäonnistui niin ikään, ja samoin kävi suunnitelmien vallan vaihtelusta siirtämisestä sätynukkehallitukselle. Irakin omien turvallisuusvoimien luomisesta on myös tullut farssi. Sitten kun irakilaispoliiseja ei räjäytetty ilmaan, näiden keskuudessa kukoistaa vastarinta. Suuri määrä turvallisuusvoimille tarkoitettuja aseita päätyi vastarinnan käsiin. Naurettavinta siinä oli se, että aset kauppassi kapinallisille amerikkalaiset sotilaat itse. Vedoten Pentagonin lähteisiin New York Times väitti, että aseita on myyty myös Turkin PKK:n kapinallisille.

Yksi ilmaisin Bushin ulospääsemättömästä umpikujaan on se, että lojalisimmatkin ystävät ja liittolaiset ovat yksi toisensa jälkeen paenneet "vastuutaan". "Ystäviä" karkaa päivittäin niin sotakentillä kuin omassa Yhdysvaltain hallituksessa. Kuka voisi uskoa sodan alussa, että britit tai henkilökohtaiset kaverukset kuin oikeusministeri Alberto Gonzales tai hänen vaalivillipiensä aivot, Karl Rove kääntävät selkensä Bushille. Irakin tappiot pakottivat historian rosakoriin blairit ja rumsfeldit, paljastivat Abu Graibin, Guantanamo ja CIA:n vankiloiden skandaaleja ja synnyttivät mahtavan liikkeen USA:n sisällä.

Sisällissota

Näköala siitä, että pian imperialismi pitää pakata rautansa ja lähteä pois maasta on leijunut Irakin ilmapiiressä jo viime vuodesta lähtien. Mahdottomuus suoriutua sodasta voittajana on ollut ennenkin näkyvissä. Pyrkimykset lietsoa sisällissotaa Irakin eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien välillä on kuin hiilipaperijäljennös ikivanhasta imperialismiin hajota ja hallitse -politiikasta. Etuoikeuksien myöntäminen kurdeille ei mennyt riittävän pitkälle taatakseen heille täyttä itsenäisyyttä. Ne lisäksi ne saivat mahtavan liittolaisen, Turkin nousemaan takajaloilleen. Jatkuvat provokaatiot shioja vastaan ei johtanut suoranaiseen sotaan näiden ja sunnien välillä.

Näiden kahden uskonnollisen ryhmän välillä esiintyy paljonkin vastakkainasettelua, mutta toistaiseksi molempien tarmo on keskittynyt amerikkalaisten Irakista pois häätämiseen. Sisällissodan perspektiivi on silti olemassa ja sellaiseen saatetaan päätyä sen jälkeen kun amerikkalaiset häipyvät maasta. Nyt imperialismi ei kuitenkaan voi käyttää sisällissotaa perusteluna pidentäkseen läsnäolonsa alueella soviteltajan ominaisuudella.

Sisällissota uhkaa shiialaisten yhteisöä myös sisältä päin. Yhteenotot eri ryhmien välillä eivät ole harvinaisia. Elokuun lopulla tilanne kärjistyi Kabilan pyhiinvaelluksen yhteydessä, ja muuttui todelliseksi kaupunginsodaksi, jossa kuoli kymmeniä ja haavoittui satoja ihmisiä. Levotonta shiialaisen kansanosan sisällä on ollut myös Bagdadissa. Sota, vastarinta ja erityisesti näkyvät sodanjälkeiset hallituskuvioista jakavat shiojen rivit. Valtataistelu kiteytyy taisteluksi kahden puolueen välillä. Näillä on molemmilla omat miilijoukkonsa. Kyseessä on islamilaisen neuvoston SIIC:n alla toimiva Badrin ja Mahdin puolueet. Viimeksi mainittu on Muqtada al-Sadrin komentama.

Shiialaisten yhteenotot eivät ole uusi asia. Viimeisten konfliktien jälkeen al-Sadr määräsi joukkonsa välttämään yhteenottoja veljien kanssa puoleksi vuodeksi. Nuri al-Malikin nukkehallituksella ei ole

muuta valtaa kuin julistaa ulkonaliikkumiskieltoja, joita kukaan ei noudata. Shiialaisten sisäisestä valtataistelusta huolimatta, eteläisessä Basran kaupungissa britit on pakotettu tunnustamaan tappionsa. Maanantaina (3.9.) viimeiset 550 brittisotilaita perääntyivät viimeisestä heidän hallussaan olleesta tukikohdasta Basran keskustassa. Vuoden loppuun mennessä kaupunki luovutetaan virallisesti Irakin armeijalle, joka ei mahda tietää, onko se lahja vai kirous jos isännät lähtevät kokonaan maasta. Shiialaisten kahdesta poliittisesta haarasta Badr -joukot ovat Mahdia lähemmässä neuvotteluyhteydessä amerikkalaisten kanssa. Badr -puolueella on lähempiä suhteita myös Iranin päin.

Pelikorttina Irania on vilautettu milloin neuvottelukaverina ja kansasovittelijana ja milloin vihollisena, terroristina, pakotteiden ja jopa hyökkäyksen seuraavana kohteena. Samalla kun Irania on pyydetty keskustelemaan rauhasta Irakissa, sen diplomaatteja ja energiaministeriön edustajia on Bagdadissa pidätetty.

Arvostelut

Viime aikoina on tiheästi lännessä ilmestynyt tutkimuksia ja muistioita, joissa todistetaan, että peli on menetetty, ja että Irakista poistumisen viivyttely merkitsisi vain lisää tappioita. Viimeisen New York Timesin julkaiseman raportin mukaan, Irakiin pitäisi jättää korkeintaan vain kaksi prikaatia, eli n. 8000 sotilasta. Amerikkalaisen Kongressin GAO -laitoksen (Government Accountability Office) mukaan, Irakissa on saavutettu vain kolme Kongressin asettamasta 18:sta tavoitteesta. Washingtonin Postin julkaisemassa GAO:n muistiossa kerrotaan, että Irakissa väkivaltaisuuksien määrät pysyvät korkealla, ja lisäsotilaiden lähettäminen viime tammikuussa ei tuottanut toivottuja tuloksia. Raportteita on tarkoitus painostaa Bushia asettamaan seuraavassa syyskuun 15. kongressissa pidettävässä puheessaan tarkempia aikatauluja sotilaiden poistamisesta Irakista. Ennen sitä, lausuntoja Kongressille tarjoavat Irakin joukkojen komentaja David Petraeus ja lähettiläs Ryan Crocker.

Arvostelut oli kiihtynyt Britanniassakin jo ennen kun tämä jätti

viimeisen tukikohtansa Bashrassa. Ensimmäinen brittiarmeijan entinen komentaja Mike Jackson, joka syytti Yhdysvaltoja ja erityisesti Rumsfeldia kohtalokkaista virheistä Irakissa. Nyt siihen liittyi toinenkin kenraali Tim Gross, joka sanoi jopa varoitaneensa etukäteen amerikkalaisia siitä, että Irak vaipeisi sekasortoon. Gross olisi halunnut tehdä Irakin jälleenrakentamisesta kansainvälisen yrityksen, apajan, josta voisivat hyöttyä kaikki. Voitonvarma Rumsfeld ei halunnut kuulla koko asiasta.

Samaan aikaan kun shiialaisten miilijoukot keskittyivät omiin yhteenottoihinsa, tämä on vaikuttanut niin, että shiialaisten tuki sätynukkepääministeri Malikiin on heikentynyt. Nyt on tullut pääministerin ainoa tukijana, Bushin vuoro sanoutua irti Malikin tuesta. Hän ei ole kuulema voinut taata vakaita oloja Irakiin. Irakin ns. parlamentti on lomalla ja sunnit ovat muutenkin marssineet sieltä pois. Näin ollen, nukkehallitus on tiensä päässä, mikä tekee Irakin tilanteesta vielä entistäkin epävakammaksi. Bush vaati Malikin eroa, ja mikäli hän ei tekisi sitä itse, ehkä joku luoti voisi "auttaa" siihen. Niin tai näin joka tapauksessa herää kysymys, mitä tai kuka tulee Malikin jälkeen?

Bush näyttää olevan taipumassa painostukseen vähentää joukkojensa volyyminä Irakissa. Hän on tienhaarassa, jossa kaikki ulospääsy ovat tukossa. Häviäjänä pois ei halua lähteä, ja maahan ei voi enää jäädä. Viime vuoden hyökkäys Libanonin päähän sekin fiaskoon, mikä heikensi sionismin armeijaa ja hallitusta. Bushille ainoa toivo on pelata aikaa siihen asti kunnes hallitus vaihtuu Yhdysvalloissa. Sitten on toisten klikkien pulma se, miten sotaa jatketaan tai levitetään, miten ja millaisilla uusilla valheilla tai liittoumakkumpaneilla keksittäisiin. Siihen mennessä USA voisi joutua lähemmään Irakista osittain. Tilanne ei kuitenkaan jää odottamaan USA:n vaalien tulosta eikä sitä, että milloin eurooppalaiset päättävät kääntää takkinsa. Se kehittyä ja lopulta voi käydä niin, että amerikkalaiset heitetäisiin mereen tai nämä joutuvat pakenemaan paniikin vallassa, niin kuin Vietnamissa tehtiin. Ja silloin juostaan kilpaa ja tapellaan siitä, kuka mahtuu helikopteriin ja kuka taakse jää.

Uudet apajat - uudet rosvo

Yli neljä vuotta miehityksen jälkeen USA ei ole vielä pystynyt täyttämään valtatyhjiötä, joka syntyi Saddamin kukistamisesta: ei suoraan maan uutena isäntänä eikä välillisesti nukkehallituksensa kautta. Valtatyhjiön täyttämistä ajattelevat nyt

muut imperialistit, ennen muuta kaikki ne, joille Bush ei halunnut osittaa voiton kakkua vuonna 2003. Saksa on kiinnostunut Irakin jälleenrakentamisesta ja sen perässä Ranska lähetti edustajansa paikan päälle. Suuren rinnalla pienemmät maat kuten Ruotsi vierailee Irakissa. Siellä ulkoministeri Bildt selittää veitsen terällä tasapainotellelle Malikille, että Ruotsi on tiukentanut pakolaispolitiikkaansa. Ruotsi on ottanut Irakista eniten maailmassa pakolaisia vastaan, ja on luonnollista, jos haluaa siitä hyvitystä. Ongelmana on vain se, että lännessä kaikki neuvottelevat haamuvalan kanssa, joka tulee katoamaan amerikkalaisten lähden mukana saman tien, jolle ennen sitä Bush anna sen edustajille potkut.

Suomella ei ole paljon pakolaisia, mutta täällä sijaitsee Ahtisaaren CMI -"sovittelemistomisto". Ei ole aivan varmaa, ajako Ahtisaari Suomen vai amerikkalaisten ja Naton projekteja; ehkä molempia. Päätellen tavasta, millä on hoidettu Kosovon neuvotteluja, siitä voi sanoa, ettei ainakaan puolueetonta linjaa siellä vedetä. Ahtisaaren toimiston lisäksi, järjestäjänä toimi myös John W. Mc Cormackin politiikan laitos Massachussetsin yliopistosta. Irak -seminari nimellä käydyissä neuvotteluissa mukana oli niin shiaministeri, kuin sunnipoliittikkokin. Al-Sadr sai lähettää myös edustajansa seminaariin. Keskustelut käytiin huippusalaisissa puitteissa.

Yhtälailla pimenon alla on uutiset seminaarin tuloksista. Tämä johtuu siitä, ettei mitään tuloksia saatu aikaan. Vieraat lähtivät kiireesti takaisin kotimaahansa ja kaikki jatkuu entiseen tapaan. Vaikka ei lainkaan tiedotettu keskustelijoiden mielipiteistä, meille silti kerrottiin siitä, mitä sovittelemistomistot halusivat ajaa Irakissa. Ensinnäkin halutaan riisua miilijoukkoja. Siinä on vilautettu mallikin; halutaan valvoa komissio Pohjois-Irlannin ja totuuskomissio Etelä-Afrikan tapaan.

Onko sionismin kortti kokonaan pelattu?

Irakin tilanteen yleisten trendien lisäksi tai niistä riippumatta vielä voi syntyä yllättäviä käännekohtia tai provokaatioita. Israelin viime vuonna epäonnistunut Libanonin sotaretki voisi toistua, ehkä tällä kertaa suoranaisesti Syyriaan. keski-ikä (6.9.) sionistinen hallitus kokeili Syyrian reaktioita tunkeutumalla naapurimaan ilmatilaan. Provokaatio tapahtui pohjoisrajan koillisosasta käsin. Israelin hävittäjät ilmaantuivat Välimeren suunnalta. Syyrian ilmatyöryhmä pakotti ne kääntymään takaisin. Syyria lupasi vastata provokaatioon silloin kun omasta mielestä ajankohta on sopiva.

Dimitris Mizaras

**Vielä ehdit
allekirjoittaa
STP:lle
kannattajakortin**

Korealaistutkijoita Suomessa

Valokuva Oulun kauppatorilta toripolliisin edestä. Kuvassa vasemmalta Paek ja oikealla Jong Jong Sop. Keskellä artikkelin kirjoittaja Antti Siika-aho.

Kolmihenkinen tutkijaryhmä Korean Demokraattisesta Kantasavallasta vieraili Suomessa 12.-22.08. Fida Internationalin kutsusta. He tutustuivat perunatutkimuskeskukseen Helsingissä, Vihanissa ja Tyrnäällä.

Parin viikon vierailun tarkoituksena oli ottaa oppeja ja tietoa vietäväksi KDKT:n omaa perunantuotantoa varten. Valtuuskunnan tulkkina ja aiemmin KDKT:n Tukholman suurlähetystön Suomen asioiden vastaavana toiminut toveri Paek Sung Chol ja Korealaisen Amdun osuuskunta-tilan johtaja Jong Jong Sop kertoivat Kansan Äänen haastattelussa lyhyesti maansa tilanteesta ja erityisesti ruoantuotannon tämänhetkistä tulevaisuudennäkymistä kesäisessä säässä

Oulun kauppatorin kupeessa.

Jong Jong Sopin mukaan Korealaiset ovat viime vuosina kovasti lisänneet perunantuotantoa johtuen sen kasvattamisen helppoudesta ja ravinteikkueudesta. Perunaa voidaan hänen mukaansa kätevästi kasvattaa alueilla, joissa riisin viljely olisi hankalaa tai tuottamatonta. Suomen vierailunsa yhteydessä heillä on ollut mahdollisuus tutustua Suomen viljelymenetelmiin ja saada lisätietoa mm. tavoista torjua perunaa vaivaavia tuhohaittoja ja menetelmistä korjata useampi perunasato vuosittain.

Perunalla ei Paek Sung Cholin mukaan ole kovin pitkää historiaa Koreassa, mutta n. kymmenen vuotta sitten koetut lukuisat luonnonkatastrofit pakottivat Korealaiset

ottamaan huomioon myös heille oudommat viljelylajikkeet. v.1997 Korean Työväenpuolueen Pääsihteeri Kim Jong Il kehotti Korealaisia ryhtymään viljelemään perunaa ja hän onkin usein korostanut sen tärkeyttä vaikeina aikoina. Kim Jong Il onkin vuosien mittaan vierailut usein perunankasvatustiloilla tarkastamassa tilannetta.

Korealaisvieraat selostivat lyhyesti myös maansa tämänhetkistä tilannetta. He korostivat DKT:n tahtoa rakentaa ystävälliset suhteet Yhdysvaltoihin ydinase-neuvotteluiden päätyttyä KDKT:n voittoon viime helmikuussa. He kuitenkin epäilevät USA:n tahtoa todelliseen yhteistyöhön. Koreoiden johtajien tulevaa huippukokousta lokakuussa he pitivät historiallisena tapahtumana, joka edesauttaa Koreoiden riippumatonta ja rauhanomaista jälleenyhdistämistä huomattavasti. Paek Sung Chol totesi myös KDKT:n suhteiden Pohjoismaihin olevan kehittymässä pitkän suvantovaiheen jälkeen.

Korealaiset toverimme myös kehuivat kovasti Suomalaisia metsiä. KDKT:n ongelmana on pitkään ollut liika metsien hakkuu, joka jouduttaa eroosiota ja rapautumista ja joka osaltaan edesauttaa ongelmia elintarvike- ja energiatuotannossa. He toivoivatkin tulevaisuudessa suomalais-korealaisen metsienhoito-yhteistyön lisääntymistä.

Nykyisin KDKT:n ulkoministeriön Pohjoismaiden osastolla päällikkönä työskentelevä Paek Sung Chol myös lähetti lämpimät terveisensä kaikille vanhoille suomalaisille ystäville ja tovereille ja toivoi heille pitkää ikää ja menestystä heidän työssään.

KDKT:n ja USA:n sopimus

Korean Demokraattinen Kantasavallasta(KDKT) ja Yhdysvallat pääsivät sopimukseen Korean niemimaan ydinkiistassa 13. helmikuuta. Sopimuksen mukaisesti Yhdysvallat antaa turvatekijät KDKT:lle ja ryhtyy rakentamaan diplomaattisuhteita maiden välille. Samalla sovittiin n. miljoonan öljytönnin toimittamisesta KDKT:lle vastineeksi maan ydinvoimaloiden alajasta syntyneistä energialajeista. Ensimmäiset erät näistä luvatuista öljyistä toimitettiin jo huhti- toukokuussa ja KDKT ja USA käyvät parhaillaan neuvotteluja maiden välisten suhteiden normalisoinniseksi.

Helmikuussa saatu ratkaisu Korean niemimaan ydinkiistasta päättyi KDKT:n neuvotteluvoitoksi. Kuusi-kantaneuvottelua oli käyty elokuusta 2003 lähtien ja vain USA:n venkoilu ja Japanin sekaantuminen näihin neuvotteluihin pitkitti näitä neuvotteluja vajaa neljä vuotta. Alusta lähtien KDKT:n näkemys ja ehdot olivat selvät: - maa tarvitsee ydinaseen puolustukselliseksi pelotteeksi USA:n luomaa uhkaa vastaan. Samalla se ilmoitti kuitenkin luopuvansa ohjelmasta välittömästi, mikäli Yhdysvallat lopettaa vihameielsen politiikkansa sitä vastaan ja ryhtyy rakentamaan ystävällisiä suhteita maiden välille. Yhdysvalloille tämänkaltaisen sopimuksen hyväksyminen oli vaikeaa, sillä näin se joutui sota-haukka-politiikkansa vastaisesti neuvottelemaan ja hyväksymään "vihollisen" ehdot. Jopa Yhdysvaltoja myötäilevä media joutui myöntämään, että KDKT:n asettamat ehdot olivat järkevät ja USA koki eräänlaisen arvovaltatappion neuvot-

telutuloksen myötä.

Yhdysvallat on myös syyskuun alussa Genevessä käydyissä sen ja KDKT:n välisissä neuvotteluissa luvannut poistaa KDKT:n "terroris-mia tukevien maiden" listalta, jonne se on aikoinaan täysin ilman mitään todellista syytä pistetty. Aiemminhan USA oli jo vapauttanut Macaolaispankeissa olleet KDKT:n rahavarat, joita se oli väittänyt "rahanpesuvälineiksi". Mitään näyttöä tälle ei koskaan edes ollut ja eräät kansainväliset talousalan asiantuntijat totesivatkin, että USA ja sen tiedusteluorganisaatiot ovat itse oman valuuttansa suurimpia väärentäjiä. Näillä väärennetyillä dollareilla mm. maksetaan CIA:n likaisia operaatioita maailmalla.

Helmikuun sopimuksen myötä myös Koreoiden riippumaton ja rauhanomainen jälleenyhdistämisprosessi on jälleen lähtenyt puskutamaan eteenpäin. Koreoiden johtajat, Pääsihteeri Kim Jong Il ja Etelän Roh Myon Hyong ovat sopineet maiden välisestä huippukokouksesta lokakuussa.

Mutta tummat pilvet eivät kuitenkaan ole edelleenkaan hävinneet Korean niemimaan yltä. Niin kauan, kun Yhdysvallat pitää miehitysjoukkojaan Etelä-Koreassa, ei Koreoiden jälleenyhdistäminen voi toteutua. Samalla arvailujen varaan jää, voiko kukaan luottaa USA:n tahtoon todellisesti noudattaa sen ja KDKT:n välisiä sopimuksia. KDKT on USA:lle erittäin tärkeä geostateginen alue, joten odottettavissa on, että USA tulevaisuudessaakin luo kriisejä Korean Niemimaaalle yrittääkseen näin horjuttaa KDKT:n asemaa ja riippumattomuutta.

AS/KÄ

Ilveilyä ja huijausta EU:n liittovaltiosopimuksella

EU:ssa liittovaltiokehitystä ajetaan kuin käärmettä pysyyn. Kaikki keinot – huijaus, petos, valehtelu jne. – ovat käytössä. EU-perustuslaki tarkoittaa Euroopan liittovaltion perustamista: EU olisi oikeushenkilö ja EU:n lainsäädäntö olisi ensisijaista kansallisiin lakeihin verrattuna.

Erityisesti ulko- ja turvallisuuspolitiikan osalta päätösvalta siirtyisi jäsenvaltioilta oleelliselta osin EU:lle. Kansallisia "siviili- ja sotilaallisia voimavaroja" luovutettaisiin EU:n käyttöön. EU:hun perustettaisiin presidentin ja ulkoministerin virat.

Runsas pari vuotta sitten EU:n kahden perustajavaltion, Ranskan ja Hollannin, kansalaiset kaatoivat perustuslaiksi nimetyn sopimuksen. Pääministeri Vanhanen, ulkoministeri Tuomioja ja muut ministerit selittivät vakavalla naamalla, että perustuslaki ei muuta EU:n luonnetta eikä sen voimaansaattaminen vaadi kansanäänestystä. Totuus on, ja sen Vanhanenkin on myöntänyt, että nykyinen Nizzan sopimus on muuttunut paljonkin siitä Maastrichtin sopimuksesta, jonka hyväksymisestä äänestettiin Suomessa vuonna 1994. Tuolloin presidentti, hallituksen ministerit ja muut EU-propagandistit yhteen ääneen vannoutuivat, että jos markasta luopumista, yhteistä puo-

lustusta tai päätösvalan siirtämistä EU-tasolle harkitaan, järjestetään uusi kansanäänestys. Lupauksista ei ole pidetty kiinni, mikä osoittaa, miten huono herraonni katajaisella kansallismenne on.

Tammikuussa 2005 julkaistun Eurobarometri-kyselyn lukujen mukaan peräti 96 % suomalaisista sanoi tietävänsä EU-perustuslaista vähän tai ei lainkaan. Aamulehden toukokuussa tekemän kyselyn mukaan kaksi kolmesta suomalaisesta haluaisi kansanäänestyksen EU:n perustuslaista – enemmistö katsoi, että Suomen ei pitäisi olla EU:n jäsen lainkaan.

Viime vuoden itsenäisyyspäivän aattona tapahtui Suomessa ennen näkemätön poliittinen ilveily: eduskunta ratifioi runsas vuosi aiemmin hylätyn perustuslaillisen sopimuksen, josta jo tuolloin tiedettiin, että tuo sopimus ei varmuudella tule uuteen käsittelyyn. "Kuolleen hevosen ruoskinta" oli häpeällinen tapahtuma, jolla nuoltiin EU:n militaristien saappaankärkiä uskollisuuden osoituksena ja siten eduskunta heitti arvovaltansa harakoille. Käsitellyn kohteena oleva laissa lukee "Tämä perustuslaki ja lainsäädäntö, jota EU:n toimielimet antavat käyttöönsä EU annettua toimivaltaa, ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden lainsäädäntöön nähden" (10. artikla

1). Luulisi, että Suomen perustuslain yläpuolelle asettuvaa säädöstä käsiteltäisiin samoin kuin Suomen perustuslakeja, mutta ei! Ilmeisesti Arkadian viisaat katsovat, että jos leikkilainsäädäntöä tehtäisiin perustuslain säätämisyjärjestyksessä, sitä nauraisivat naurimaan aidatkin.

Suomen EU-eliitti on havainnut saman, minkä muutkin liittovaltion ajajat: mitä enemmän kansalaiset tietävät liittovaltion tähtävistä sopimusesityksistä, sitä voimakkaammaksi vastarinta nousee. NYT-lehden mukaan "Paavo Lipponen ei ole EU:n perustuslakia koskevan kansanäänestyksen kannalla, koska siitä syntyisi vain turhaa keskustelua".

Hollannin ja Ranskan lisäksi Tsheikki, Puola ja Iso-Britannia eivät halua yhtä kokoavaa sopimusta, jota kutsuttaisiin EU-perustuslaiksi. Nyt kun uutta EU:n perustuslakia juonitetaan, sitä ei enää saa sanoa perustuslaiksi; se on nyt "uudistettu Euroopan perussopimus" tai "uudistussopimus". Valtionpäämiesten sopimasta perustuslaista ei saa muuttaa mitään kohtaa, koska se kuulemma aloitaisi käihänt, lypsämistä ja taistelut uudelleen eikä haluta juonittelijoiden uutta koiratappelua. Piiri pieni pyörii. EU:n perustuslakia tekemässä ollut Italian entinen pääministeri Giuliano Amato totesikin,

että sopimuksesta on tehty tarkoituksella lukukelvoton. "Uudessa" Euroopan perustuslaissa vain nimi on muuttunut.

EU:n perustuslain päälaatiijan Valéry Giscard d'Estaingin mukaan uusi perussopimus on suunniteltu sisältämään kaiken oleellisen sisällön perustuslaista, mutta samalla näyttämään ulkoisesti mahdollisimman epäperustuslakimaiselta. "Mikä oli jo vaikeata ymmärtää, tulee nyt kerta kaikkiaan mahdottomaksi ymmärtää", hän sanoi uudesta perussopimuksesta. "Mutta sisältö on säilytetty".

Kokoomuksen europarlamentaarikko Piia-Noora Kauppi sanaillee Kalevassa 12.6.07: "Poliittisessa keskustelussa on myös syytä erottaa retorikka ja todellisuus. Uusi sopimus brändätään 'uudeksi sopimukseksi', vaikei sisältö olisi juurikaan muuttunut. Ranskassa presidentti Nicolas Sarkozy kutsuu HVK:n tuotosta minisopimukseksi, vaikka nyt pöydällä oleva teksti olisi pitkälle sama kuin vanha sopimus. Toisaalta Iso-Britanniassa uutu sopimusta ei kutsuta enää sivu lauseessakaan perustuslaiksi, vaikka ainoa muuttunut asia olisi etukannen otsikko. Tällä hetkellä näyttää kuitenkin siltä, että retoristen silmänkääntötempujen upottamiseksi kansalaisille hallitukset suunnittelevat laittavansa perussopimuksen

rakenteen uuteen uskoon."

EU-liittovaltion asiapojat yrittävät kieltää jäsenmailta kansanäänestysten järjestämisen. Federalistien harkitsi vaatimukset demokratian ulottamisesta EU-asioiden voimistuvaksi. HS julkaisi 4.9.07 Annamari Sipilän jutun "Britit keikkuvat EU:n uudistusopimusta". Siinä todetaan: "EU-vastaisuudesta on tullut Britanniassa entistään muodikkaampaa... Arvostelu kohdistuu ennen kaikkea EU:n perustuslaillisen sopimuksen raunioille kesällä nouseeseen uudistusopimukseen. Siitä vaativat kansanäänestystä niin oppositio, oikeistolainen lehdistö kuin merkittävä joukko labourin omiakin kansanedustajia... Britannian EU-vastaiset tunnelmat vaikuttavat kaikkiin muihinkin jäsenmihin... Uudistusopimuksesta brittihallitus ei halua kansanäänestystä järjestää. Se hävittäisiin varmasti."

EU:n liittovaltion perustuslaki on ollut umpijäissä runsaat kaksi vuotta eikä mitään salaisen ennustemerkkiä ole nähtävissä. Kaikkia ihmisiä voi huijata jonkin aikaa, joitakin voi huijata kaiken aikaa, mutta kaikkia ei voi puujata kaiken aikaa. Voimme siis todeta: Lepää rauhassa ikuista unta, EU-perustuslaki!

Juhani Tanski

Latinalaisen Amerikan integraatio

ALBA (Bolivaarinen vaihtohoito Amerikoille)

Kuuban ja Venezuelan presidentit allekirjoittivat historiallisen Amerikan vapaakauppa-alueen (FTAA) vastaisen ALBA-sopimuksen Havannassa 14.12.2004. Sopimuksessa kutsutaan muita Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen valtioita keskinäiseen poliittiseen ja yhteiskunnalliseen integraatioon sekä luomaan todellisen vaihtoehdon Etelä- ja Keski-Amerikan kansoihin ja luonnonvaroihin kohdistuvalle USA:n saaliinhimoiselle talouspolitiikalle.

Sopimuksen toisena tärkeänä kokonaisuutena on USA:n vaikutusvallan kaventaminen Latinalaisessa Amerikassa. Tätä kehitysuuntaa vahvisti Ecuadorin presidentti **Rafael Correa** 9.3.2007 tekemä päätös, jonka mukaan Yhdysvaltain sotilaallinen läsnäolo Ecuadorissa päättyy Manabin maakunnassa sijaitsevan Mantán laivasatutukikohdan sulkemiseen vuonna 2009. Mantán tukikohdan tutkien ja muiden tiedustelulaitteiden avulla voidaan kontrolloida koko Etelä-Amerikkaa.

ALBAN päämäärä

ALBA-sopimuksella pyritään eliminomaan jäsenmaiden kaupan käynnin ja verotuksen esteitä, kannustetaan keskinäisiin investointeihin sekä lisätään pankkisuhteita ja yhteistyötä matkailualla. Sen pitkänjähtäminen päämääränä on luoda 15 vuodessa Etelä-Amerikan kansojen yhteisö, jolla on yhteinen valuutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden instituutit.

ALBAN toimintaperiaate

ALBAN kantavina periaatteina ovat jäsenvaltioiden tasavertaisuuteen perustuva oikeudenmukaisuus ja sopimuskumppanien tasavertaisuus. Toiminnan keskiössä ovat yhteiskunnan kurjimmassa asemassa olevien hyvinvoinnin kohentaminen ja läntisen mallinpuoliskon kehittämättömyyden poistaminen solidaarisuuden vahvistaminen, jotta nämä voisivat neuvotella itsenäisesti kaupan käynnin ehdoista. ALBAN linjauksista ja toiminnasta päätetään vuosittain kokoontuvissa huippukokouksissa. Järjestön toimintaa ohjaavat presidentti- ja ministerineuvosto sekä vastikään perustettu yhteiskunnallisten liikkeiden neuvosto. Tiedotustoiminnan edistämiseksi ALBA aloitti toukokuussa jäsenmaille suunnatut tv-lähetykset.

ALBA vastustaa patenttisuoja, koska ne suojelevat yksipuolisesti kehittyneiden maiden tieteen ja teknologian tietämystä, mutta ne eivät koske kehitysmaiden geneettistä monimuotoisuutta eivätkä niiden talonpoikien ja alkupeurauskansojen perinteistä osaamista.

Kuuban ulkomaisten investointien ja taloudellisen yhteistyön ministeri **Marta Lomaxen** mukaan yli 650 000 silmäsairauksia potevaa ja 30 kansaa edustavaa ihmistä Latinalaisessa Amerikassa ja Karibian alueella, ovat hyötynyt tähän mennessä ALBAN puitteissa toteutetusta Operaatio Miraclesta. Boliassa, Nicaraguassa ja Venezuelassa on suoritettu saman sopimuksen puitteissa myös mittavia lukutaito- ja terveydenhuoltokampanjoita.

ALBAN jäsenvaltiot ja sen laajentuminen

ALBAan kuuluu tällä hetkellä neljä varsinaista jäsentä Kuuba, Venezuela, Bolivia (v. 2006) ja Nicaragua (v. 2007). Lisäksi saarivaltiot – Dominikaaninen tasavalta, Saint Vincent ja Grenadiinit sekä Antigua ja Barbuda – ovat allekirjoittaneet julistuksen, jossa vahvistetaan näiden maiden suuntautuminen ALBA-integraatioon. Kyseinen asiakirja vahvistaa myös yleiskaribialaisen CARICOM-talousyhteisön ja ALBAN keskinäisiä yhteyksiä. Haitin kanssa on rakenteilla ALBA-integraation puitteissa energiayhteistyötä. Iranin presidentin web-sivuilla ilmoitettiin viime heinäkuussa, että islamilainen tasavalta liittyisi ALBAan tarkkailijajäseneksi.

Ecuador on myös voimakkaasti suuntautunut kohti ALBA-jäsenyyttä. Maan presidentti Rafael Correa totesi elokuussa Quitossa järjestetyssä OAS:n kokouksessa uusliberalismin toimivan Latinalaisessa Amerikassa hajaannuksen hyväksi, vaikka yleisenä tavoitteena alueella on sisäinen yhdyntyminen, jonka avulla voidaan toteuttaa valtioiden todellinen vapaus tehdä päätöksiä ilman ulkopuolista painostusta. Ecuadorin valtiovarainministeri **Ricardo Patino** totesi 13.8.2007 Quitossa, että maan hallitus työskentelee johdonmukaisesti 21. vuosisadan sosialismin ja maan sisäisen solidaarisuuden rakentamiseksi eikä mikään voi tämän prosessin suuntaa muuttaa.

Venezuela on solminut sisällölltään ALBA:n kaltaisia sopimuksia myös Argentiinan ja Uruguayn kanssa. Brasilia on osallistunut omalla panoksellaan joidenkin integraatiohankkeiden toteuttamiseen.

Perussa avataan ALBA-toimisto lokakuussa 2007 Tingo Marian kaupungissa, joka sijaitsee 500 kilometriä Limasta itään. Toimisto voi lähettää kymmeniä perulaisia Venezuelaan saamaan maksutonta hoitoa silmäsairauksiinsa ALBAN Operation Miracle -ohjelman puitteissa. Presidentti **Alan García** johtama Perun hallitus suhtautuu hankkeeseen varsin nihkeästi.

Taloudellinen yhdyntyminen

Eteläisen Amerikan taloudellisen integraation voimistamiseksi on perusteilla Argentiinan ja Venezuelan yhdessä ideoima Etelän Pankki. Sen tehtävänä on Latinalaisen Amerikan yhteisenä pankkina vapauttaa maanosat valtiot Kansainväliseen valuuttarahaston ja Maailmanpankin ikeistä. Latinalaisen Amerikan yhteiseen pankkiprojektiin olivat maaliskuussa 2007 liittyneet lisäksi Bolivia, Ecuador, Brasilia ja Paraguay.

Tuotannollinen yhdyntyminen

Venezuela ja Argentiina julkistivat heinäkuun lopulla 2007 alkavansa kehittää uudentyyppistä Latinalaisen Amerikan sisäisen integraation mallia. Maiden kahdenväliset yhdyntymissuunnitelmat koskevat erityisesti teollisuuden yhteisprojekteja, joita on tällä hetkellä koossa 56. Integraatiomalli on tähdätty uusliberalismia ja uuskolonialismia vastaan.

Venezuela ja Kuuba vahvistivat heinäkuussa 2007 ALBA-yhteistyötäan perustamalla viisi maanviljelyn ja karjatalouden yhteisyritystä. Tätä toimintaa varten on muodostettu erityinen yhteisyritys nimeltään **Amerikan Bolivaarisen Vaihtoehdon Sosialistiset Yhteis-**

yritykset. Sen muodostavat venezuelalainen Venezuelan Agrarian Corporation (CVA) ja neljä kuubalais-yhtiötä.

Tässä vaiheessa työnjako Venezuelaan ja Kuuban kesken käsittelee lähinnä Venezuelan taloudellisten sijoitukset sekä kuubalaisen asiantuntijien ja teknologian hyödyntämisen.

Kuuba ja Venezuela perustavat metalliteollisuuden yhteisyrityksiä osana ALBA-integraatiota. Muodostettavat yhteisyritykset tuottavat ruostumatonta terästä, rautaa ja nikkeliä. Uudet hankkeet toimivat teknisesti kuten monikansalliset yhtiöt. Ne eivät tähtää kuitenkaan liikevoittojen maksimointiin, vaan valtiollisen tuotannon kehittämiseen ja kansalaisten hyvinvoinnin edistämiseen. Yhteisyritysten perustamista tullaan lähiaikoina ulottamaan myös muuhun teollisuuteen ja elintarviketuotantoon. Toimenpideitä varten on koottu 16 eri työryhmää laatimaan ja toteuttamaan täsmällisiä suunnitelmia uusien yhteisyritysten luomiseksi. Työryhmissä työskentelee yhteensä 200 asiantuntijaa, jotka edustavat kaikkia ALBA-maita.

Energiaintegraatio

Vuosi 2003. Hugo Chávez esitti Etelä-Amerikan ja Karibian alueen maiden valtiojohtojen öljy-yhtiöiden yhteisyrityksen – PetroAmerican – perustamista. Yhtiön toimialue ulottuisi Rio Grandelta Tierra del Fuegioon. Se hallinnoisi 11,5 prosenttia maailman raakaöljyvaroista.

Vuosi 2005. Argentiinan, Bolivian, Brasilian, Chilen, Kolumbian, Ecuadorin, Guayan, Paraguan, Perun, Surinamin, Uruguayn ja Venezuelan energiaministerit kokoontuivat Caracasissa keskustelemaan Etelä-Amerikan alueen energiasektorin integraatiosta ja alueen valtavista energiavarannoista. Venezuela esitti kokouksessa strategian PetroAmerican perustamiseksi. Sen perustavoitteita olisivat mm. monenkeskinen energia-poliittinen yhteistyösopimus, jonka tarkoituksena on voimistaa alueellista yhdentymistä ja nopeuttaa päätöksentekoa sekä kohentaa öljytuotteiden avulla alueen kansojen sosiaalista kehitystä.

Vuosi 2006. Presidentit Chávez, Kirchner ja Lula tapasivat toisensa 19.1.2006 Brasiliassa. Tapaamisen aiheena oli koko Etelä-Amerikan mantereen kattavaan kaasu- ja öljyputken rakentaminen. 10 000 km pituisen Etelä-Amerikan anti-imperialistisen selkäytimen rakentaminen kestäisi seitsemän vuotta ja maksaisi 20 miljardia dollaria. Hanke olisi Latinalaisen Amerikan koko historian suurin rakennusprojekti. Hugo Chávezin esittämän suunnitelman mukaan putkisto yhdistäisi toisiinsa Etelä-Amerikan valtiot ja edistäisi myös öljyn vientiä Kiinaan.

Vuosi 2007. Venezuela ja Argentiina allekirjoittivat energiaturvallisuussopimuksen 7.8. Buenos Airesissa. Sopimus tähtää Latinalaisen Amerikan omavaraiseen energiaturvallisuuteen ja etäännyttää Latinalaisen Amerikan valtioita edelleen USA:n tyrkyttämästä vapaakauppa-sopimuksesta (FTAA). Sopimukseen ovat liittymässä myös Uruguay, Bolivia, Ecuador ja Nicaragua. Kuuban osalta sopimus toimii käytännössä jo nyt.

Bolivia maksoi 13.8.2007 viimeisen 56 miljoonan dollarin suuruisen

Che Guevaran arvot kestävät edelleen

Elokuun 2. ltlähdessä oli pahimmanlaatuinen riepottelu Che Guevarasta ja hänen merkityksestään. Aiheena jutulle oli, että Chen kuva oli laitettu joihinkin Tiimarin myymiin koulutarvikkeisiin. Tätä paheksuttiin: kuinka koululapsille voidaan syöttää tällaista. Törkyjutun tekijä oli toimittaja Teppo Koskinen. Juttu perustui täydelliseen tietämättömyyteen ja asiantuntemattomuuteen siitä kuka ja mikä Che todella oli. Ilmeisesti tässä tapauksessa nuori toimittajaplanttu oli laitettu asialle ”oppiakseen talon tavoilta”, että Kuuba ja sosialismin aate yleensä ovat ensimmäisiä asioita, joita kunnon toimittajan tulee kaihtaa, jos aakoo edetä urallaan.

Koskinen väitti mm. että Chen maine perustuu vain yhteen valokuvaan ja että Che kannatti valtiomallia, jossa ”yksilönvapaudet ja ihmisoikeudet olivat toisarvoisia”. ltlähteen artikkeli näkee Che Guevaran yksiselitteisesti vain terroristina ja yhteiskunnan vihollisena.

Toimittaja Koskiselletiedoksi, että Che Guevarasta ja hänen toiminnastaan on internetissä saatavilla runsaasti tietoa. Hän oli ja on edelleenkin yksi sosialismin tärkeimmistä teoreetikoista esittäessään mm., että sosialistinen yhteiskunta ei voi kiertää Marxin löytämää työn arvokkia, mutta sosialistinen yhteiskunta voi käyttää arvokkia hyväkseen siirtämällä tuotettua arvoa tuottavalta alalta vähemmän tuottavalle, esim. teollisuudesta koulutukseen ja sosiaaliturvaan.

Edelleen Chen suuri ansio on subjektiivisen tekijän arviointi sosialistisessa yhteiskunnassa. Sosialismi voi toimia vain silloin, kun ihmisillä on korkea yhteiskunnallinen tietoisuus ja sellainen moraal, joka tekee mahdolliseksi yhteiskunnan kaikkien jäsenten edun puolustamisen. Koskinen ja ltlä-lehden arvot eivät ilmeisesti kestä kumpakaan kriteeriä.

Me olemme nyky-Suomessa valovuosien päässä noista ajatuksista, mutta Etelä-Amerikassa noilla ajatuksilla on tänään kasvavaa kannatusta. Siellä Chen ajatukset näkyvät kehityksen taustalla. Isänmaallisina mutta samalla kansainvälisinä suomalaisina häpeämme artikkelianne ltlä-lehdessä 2.8.2007. Julkaisemme oheassa Matti Laitinen artikkelin latinalaisen Amerikan integraatiosta.

maksuerän Brasilian Petrobras -öljy-yhtiölle, joka toimittaa maalle kaksi öljynjalostamo. Bolivian valtiollista YPPF -öljy-yhtiön pääjohtaja **Guillermo Aruquipa** totesi tämän investoinnin tuottavan maalleen moninkertaisen hyödyn öljyn ja kaasun vientitulojen kasvun myötä. Bolivia allekirjoitti Guillermo Elder Bell- ja Gualberto Villarroel -öljynjalostamoiden hankintasopimuksen pian sen jälkeen, kun maa oli kansallistanut keväällä 2006 fossiiliset polttoaineensa.

Venezuelan hallituksen öljy-yhtiö PDVSA etsii öljyä Kuuban rannikolta, vain 150 kilometriä USA:n aluevesiltä. Etsintä tapahtuu kuudella erillään, joista on löydetty lupaavia öljyiesiintymiä. Kohdealueen laajuus on 10 000 km². Etsintään, koepo-putken rakentaminen, 10 000 km pituisen Etelä-Amerikan anti-imperialistisen selkäytimen rakentaminen kestäisi seitsemän vuotta ja maksaisi 20 miljardia dollaria. Hanke olisi Latinalaisen Amerikan koko historian suurin rakennusprojekti. Hugo Chávezin esittämän suunnitelman mukaan putkisto yhdistäisi toisiinsa Etelä-Amerikan valtiot ja edistäisi myös öljyn vientiä Kiinaan.

Vuosi 2006. Presidentit Chávez, Kirchner ja Lula tapasivat toisensa 19.1.2006 Brasiliassa. Tapaamisen aiheena oli koko Etelä-Amerikan mantereen kattavaan kaasu- ja öljyputken rakentaminen. 10 000 km pituisen Etelä-Amerikan anti-imperialistisen selkäytimen rakentaminen kestäisi seitsemän vuotta ja maksaisi 20 miljardia dollaria. Hanke olisi Latinalaisen Amerikan koko historian suurin rakennusprojekti. Hugo Chávezin esittämän suunnitelman mukaan putkisto yhdistäisi toisiinsa Etelä-Amerikan valtiot ja edistäisi myös öljyn vientiä Kiinaan.

Venezuela rakentaa Ecuadorin Manabin provinssiin viisi miljardia maksavan öljynjalostamon.

Poliittinen yhdyntyminen

Keväällä 2006 tapahtuneen Bolivian vierailunsa yhteydessä Hugo Chávez esitti Andien Bolivaarisen

Valtioliiton (ABC) luomista väli-neeksi, jolla voitaisiin syventää alueen poliittista, taloudellista, yhteiskunnallista ja sotilaallista integraatiota.

Bolivian, Venezuelan ja Argentiinan valtiojohtajat ideoivat 12.8.2007 Bolivian Tarjassa yleis-eteläamerikkalaisia isänmaata. Allekirjoitettuaan tärkeimmät energia-integraatiosopimukset presidentit **Evo Morales**, Hugo Chávez ja Nestor Kirchner julkistivat yhteisen aatteellisen tavoitteensa yleisen eläimerikkalaisen isänmaan muodostamiseksi.

Pitämissään puheissa valtionpäämiehet painottivat tarvetta aloittaa välittömästi käytännön toimet tämän tavoitteen saavuttamiseksi Etelä-Amerikan valtioiden kahden- ja monenkeskinen toiminta sekä erityisesti paikallistasoilla tapahtuvan poliittis-taloudellisen yhteistyön muodossa.

”Rakennamme Etelä-Amerikan tulevaisuuden erityisesti nuorten ja tulevien sukupolvien varaan”, toteivat presidentit. Siten paikallisdemokratian toimivuuksien nuorten aktiivisuuden innoittajana on tulevan todellisen demokratian kehittämisen kannalta erityisen tärkeää.

LOPUKSI

Kolmen vuoden kokemuksen perusteella vaikuttaa ilmeiseltä, että ALBA-sopimuksen puitteissa on mahdollista rakentaa Latinalaiseen Amerikkaan uusliberalismin ja USA:n imperialismin vastainen demokraattinen kansojen rintama.

Matti Laitinen

Lähteet: Prensa Latina, KOMINFORM, Granma, Mercopress, venezuelanalysis.com, Emir Sader -Spectreline 8.1.2007, bilateral.org, axisoflogic.com, GLW ja ML:n omat artikkelit.

...jatkoa sivulta 5 Talvisota, osa 5

Tannerin ja Rytin katsannossa kyse oli Göringin viestin jälkeen välirauhasta, niin kuin Rytin ensi kerran 29.2.1940 ja sen jälkeen johdonmukaisesti korostikin, ei lopullisesta rauhasta. Kivimäki, joka oli hänkin läsnä istunnossa 28.2. ja joka oli ehtinyt jo matkalla sopia Tannerin kanssa, miten asiansa esittäisi, sovitte sanansa rauhantavoitteen rajaamiin puitteisiin. Hän sulki tiukasti kaikki muut ovet paitsi Saksan oven. Yksittäinen valosädekin ei singahtanut muihin suuntiin. Kivimäki painotti, että Ruotsi ei tulisi missään tapauksessa Suomen avuksi ja että länsivaltain interventio olisi myöhäinen ja sotilaalliselta iskuvoimailtaan liian vähäinen. Lännen tavoitteena oli Ruotsin malmi, ei Suomen pelastaminen. Lisäksi Kivimäki muutti - ilmeisesti Rytin ja Tannerin toivomuksesta - selontekoaan matkastaan ratkaisevalla kohden. Hän ei maininnut lainkaan Göringin tapaamisesta niin kuin hän mainitsee muistelmissaan ja niin kuin Ragnar Nordströmkin kertoo asian. Ylipäätään hän sivuutti Göringin kokonaan, vaikka kokous jo tiesi hänen tavanneen Saksan valtakunnanmarsalkan.

Kivimäki muotoili "saksalaisten" antaman neuvon seuraavaan tapaan: "Suomen on viisainta tehdä rauha millä ehdoin hyvänsä ja odottaa suursodan loppua, jolloin kaikki palautetaan entiselleen, voitti sodan kumpi puoli hyvänsä"

Tämän pyöreän lausunnon vaikeaselkoisuutta vähensi kuitenkin pieni lisäys. Kivimäki kertoi saksalaisten toivoivan rauhaa Englannin kanssa ja armeijan luottavan sataprosenttisesti Saksan voittoon. Tässä valossa Suur-Saksaa vastassa seisoivat vain Ranska. Näin siis Heikki Ylikangas kirjoitti.

Luonnollisesti Rytin ja Tanner menettelivät tuossa 28.2.1940 pidettyä istunnossa tiettyjen tärkeiden kohtien kohdalla täsmälleen samoin kuin Kivimäki.

Näistä lausumista voidaan tehdä johtopäätös. Oli solmittava rauha sitä varalta, että Saksan ja Neuvostoliiton välille tulee välirikko. Varustauttiin ajatuksella, että välirikon avulla saataisiin menetetyt alueet takaisin. Ehkä tuo ajatus kieteytyi Rytin sanoissa tuon 28.2.1940 valtioneuvoston istunnon aikana: "Parempi säilyttää armeija taistelukykyisenä ja maa hävitykseltä, niin että edullisten tapahtumien saatessa olemme siinä kunnossa, että itsekin merkitsemme jotakin. Parempi alkaa maan jälleenvaltaus Viipurista kuin Tornioista."

Heikki Ylikangas jatkaa kirjassaan sivulla 201 seuraavasti: "On joksenteenki ylivoimaista tulkita Rytin puhetta Neuvostoliiton ja Saksan tulevasta välirikosta. Venäjän joutumisesta vaikeuksiin ja länsivaltain ja Ruotsin kyvyttömyydestä tuoda Karjala

takaisin muutoin kuin siten, että Suomi ottaisi menettämänsä alueet takaisin ensiksi mainittujen suurvaltojen välisen tulevan sodan varalta. Tämä ratkaisu edellytti uskoa Saksan voittoon ja Englannin tappioon, jota siis länsivaltain tappiota - lausunnoissa vain hiukan peitellysti enteiltiin.

Asiallisesti peli oli tällä selvä. Prosessissa tapahtui vielä pieniä käänteitä." Hieman myöhemmin Ylikangas jatkaa seuraavasti: "Tapahtumien suunta ei enää muuttunut. Tanner ja Rytin ajoivat - horjuttuaan pari päivää taktisesti tai aidosti lännen korotettujen tarjousten vuoksi - rauhanlinjan voittoon. Tanner ja Rytin pitivät tiedon Göringin viestin todellisesta sisällöstä erittäin pienen piirin salaisuutena. Edes ulkoministeriön poliittisen osaston päällikkö Aaro Pakaslahti, innokas länsiavun kannattaja, ei siitä tiennyt ennen kuin rauhanteon jälkeen. Pakaslahti kirjoittaa: "Entisen pääministerin, professori T. M. Kivimäen käynnistä Saksassa ja hänen keskusteluistaan marsalkka Göringin kanssa en tiennyt mitään sodan aikana. Vasta Moskovan rauhan jälkeen asia tuli tietoon."

Se että viestistä rauhanteon jälkeen keskusteltiin, puhuu sen merkityksen puolesta. Myöskään Paasikivelle ei paljastettu Göringin viestin todellista sisältöä. Niinpä hän kyseli kummeksien Kivimäeltä 28.2.1940 mistä tämä saattoi olla niin varma rauhan solmimisen välttämättömyydestä kuin hän oli sähköisessä Rytillä ilmaissut. Kivimäen viestiä ei ehkä heti kerrottu myöskään Mannerheimille. Koska sotamarsalkka tiedettiin entuudestaan Saksan vastustajaksi ja koska Mannerheimin kannanotto määräsi hallituksen ratkaisuja. Mannerheimin muisteli Tuompon mukaan vain Göringin viestiä ennen talvisotaa, ei hänen kannanottoaan helmikuussa 1940. Tosin Mannerheimin hallituksen edustajien ja keskeisten kenttäkommenttien kokouksessa Mikkelsu 29.2.1940 ajoi Rytin rauhaa suositettavan kannan läpi kenraalien epäroinnista huolimatta, mutta se saattoi tapahtua vain solidaarisuudesta poliittista johtoa kohtaan eikä sen vuoksi, että hän olisi tiennyt Göringin uudesta T. M. Kivimäen kautta tulleesta viestistä ja reagoinut siihen. Näin kävisi myös ymmärrettäväksi se, että Mannerheim vielä 8.3.1940 eli viittä päivää ennen rauhaa esitti Tannerille virallisen avunpyynnön toimittamista länsivalloille, jotta "sillä voisi painostaa Venäjää" meneillään olevissa rauhanneuvotteluissa. Näin kirjoitti Heikki Ylikangas teoksessaan.

Tanner torjui Mannerheimin kaavailun vaarallisena kaksoispelinä. Tanner vetosi mm. seikkaan, ettei prosessia voitaisi katkaista, kun virallinen avunpyyntö olisi lähetetty. Tämän käydyä keskustelun jälkeen Mannerheim muutti täydellisesti suuntaansa.

sopimuksen syntyminen riippuu kuitenkin Pekingissä edelleen jatkuvissa Korean niemimaan ydinasetoimuutta koskeissa kuusikan-taneuvotteluissa saavutetusta edistyksestä, sanoo Yonhap.

Kuusikantaneuvotteluihin osallistuvat Korean demokraattinen kansantasavalta, Korean tasavalta, Kiina, Venäjän federaatio, Yhdysvallat ja Japani.

Prensa Latina / KOMINFORM

Vaalit Venäjällä, vaalit ilman vaihtoehtoja

Artikkelimme kirjoittaja NKP:n keskuskomitean ensimmäinen sihteeri Sergey Skvortsov.

Ensi joulukuussa pidetään Venäjällä parlamenttivaalit ja heti ensi vuoden maaliskuussa presidentinvaalit. Kuitenkin parlamenttivaalien tuloksen voi ennustaa jo nyt, presidentinvaaleissa sensijaan on olemassa jotakin juonittelua.

Lähtekäämme Venäjän parlamentin vaaleista, jota kutsutaan Valtakunnan Duumaksi (venäjänkielen sanasta *dumat* = ajatella, miettiä, tuumailla; ja kuten vitseinikkarimme sanovat, se on oikein hyvä nimi laitokselle, Duumassa edustajat pääasiassa tuumailevat, mutta eivät päättä mistään.) Kuten lukijamme jo tietävät, Venäjän johto on tehnyt kaikkensa, ettei tähän parlamenttiin pääsisi todellisen opposition edustajia.

Ennen kaikkea parlamentinvaaleihin voi osallistua vain rekisteröityjä puolueita (aluekohtaiset vaalit on estetty niin, että parlamenttiin ei pääse ketään itsenäistä edustajaa.) Kuitenkin puolueen rekisteröityminen, jos sillä ei ole Putinin hallinnon suoraa kannatusta on täysin mahdotonta. Ei riitä, että esittää tarkat henkilötiedot 50 000 jäsenestä. Sen lisäksi on varmistettava puolueorganisaation olemassaolo vähintään neljässäkymmenessä Venäjän alueista. Tulos on mielestäni selvä ja ilmeinen varsinkin jos olisi luotava puolue tyhjistä ja saada samalla sille 50 000 jäsentä. Se ei ole helppo asia.

Mutta myös rekisteröityneen puolueen rekisteröitynyt ehdokas voidaan milloin hyvänsä poistaa ehdokaslistalta ja sytyt tähän voivat olla moninaiset. Viime vaalien edellä Yhtyneen Venäjän kansanedustajat uusivat vaalilakeja kolmeen kertaan aina vain kovemmiksi. Esimerkiksi ehdokkaan oikeus asettaa ehdokkaaksi voidaan estää vetoamalla "ääriliikkeeseen kuulumisesta". Vaikka kukaan ei ole määrittellyt, mitä se käytännössä merkitsee, siitä huolimatta tällä perusteella voidaan kenen tahansa ehdokkuus vaaleissa. Vaalikeskusteluissa taas kukaan ei saa arvostella muita ehdokkaita. Ja kaiken huipuksi, kaikkien vaalilistojen on saatava Kremlin hallinnon hyväksyntä. Kaikki tämä ei tee tulevista vaaleista

muuta kuin puhtaan farssin.

Jo nyt väärennetyillä gallupkyselyillä voidaan alistaa äänestäjät ja vaikuttaa tulevien vaalien lopputulokseen. Asiantuntijoiden mukaan kaikissa Venäjän vaaleissa n. 15 - 20 % äänistä on kadonnut tietymättömiin. Valtapuolue Yhtynyt Venäjä tulee saamaan näennäisesti puolet äänistä, tosiasiaa sen ääniosuus on n. 25%, opportunistinen Venäjän Federaation Kommunistinen puolue tulee saamaan 15 - 20%, tosiasiaa 25% ja toinen valtpuolue valevasemmistolainen Rehti Venäjä n. 10-15% jne. Näin vallassa oleva hallitus saa itselleen ehdottoman kuuliaisen parlamentin.

Paljon mielenkiintoisempi on kysymys presidentinvaaleista. Nyt on jo venäläisissä ja ulkomaisissa tiedotusvälineissä on keskusteltu presidentti Putinin seuraajasta ja hänen saattamisestaan virkaansa "parhaimpien" kuninkaallisten tapojen tyyliin. Nyt meillä on jo kaksi tällaista mahdollista Putinin seuraajaa, Sergey Ivanov ja Dmitry Medvedev, molemmat varapääministereitä. TV:ssä heille annetaan tarkasti samat ajat jokaisena päivänä ja yhtä pitkinä. Kuitenkin jotkut ajattelevat, että Putin on jo tehnyt valintansa herra Ivanovin hyväksi. Tämän vahvistuksena saattaa olla jo se, että pääministerin ollessa lomalla hänen tehtäviään hoiti Ivanov.

Kaikki odottavat nyt, että presidentti Putin ilmaisee kannatuksensa jommalle kummalle, (tai jollekin kolmannelle ehdokkaalle, niin että valtakoneisto voi alkaa työntämään häntä presidentin virkaan ja poistamaan kaikki muut ehdokkaat kilpailusta.) Toisaalta ei ole välttämätöntä edes poistaa muita ehdokkaita, koska presidentinvaaleja koskeva lainsäädäntö käytännöllisesti katsoen estää riippumattomien ehdokkaiden asettamisen; tätä varten heidän olisi kerättävä äänestäjiltä 2 miljoonaa allekirjoitusta, joista viranomaiset voivat hyljätä jokaisen. Näin siis on olemassa toinen versio viranomaisten mahdollisuudesta toteuttaa "kontrolloitu demokratia" - äänestäjät voivat valita kahdesta vaihtoehdosta, joista Ivanov tutuu olevan vahvempi.

Riippumatta presidenttivaalien "tuloksesta" Kremlin politiikka tulevaisuudessa tuskin suurestikaan muuttuu. Sisäpolitiikka tukee olemaan suuren rahan etujen suojelua, ulkopoliittisissa isänmaallinen retoriikka sanoissa, mutta käytännössä länsimielinen suuntaus - eikä se voisi muuta ollakaan, koska Venäjän elitti säilyttää varojaan länsimaiden pankeissa ja myös heidän perheenjäsenensä elävät monissa tapauksissa siellä.

Mikä sitten tulee olemaan Putinin rooli maaliskuun 2008 jälkeen? Tähän on vaikea vastata yksiselitteisesti, mutta yksi asia on selvää: ne jotka kuvittelevat, että Putin pitelee sen jälkeen lankoja käsissään näytämön takana, ovat pahasti väärässä. Putinista ei tule "venäläistä Deng Xiaopingia", Vanha venäläinen sananlasku sanoo, "ettei Venäjällä voi olla kahta tsaria". Asia on todellakin näin ottaen huomioon sen suunnattoman vallan, mikä Venäjän presidentillä - uuden ajan tsaarilla - on. Lisäksi Putinin todellinen suosio - n. 30% tiedotusvälineissä esitettyjen 70% sijaan - alkaa nopeasti pudota nollaan, kun lehdistö alkaa kirjoitella Venäjän todellisista ongelmista. Tosiasiaa, on vanha venäläinen traditio herjata edeltäneitä vallanpitäjiä. Oikeastaan muutamat lehdet ovat jo aloittaneet tämän, Ja maan ongelmat ovat vakavat: korruptio ja valtion varojen kavallukset, jotka Putinin kaudella erityisesti kuokisivat, todellisen talouden kasvun puuttuminen, poliisin laittomuudet jne.

Mutta tärkein asia on, että kukaan Putinin mahdollisista seuraajista ei edusta riittävästi kaikkien Kremlin ryhmittymien etuja. Niiden taistelu vallasta ja rahasta on ilmeinen - taistelu joka voi nopeasti viedä poliittisen tilanteen hyvinkin epävaakaaksi. Venäjälle on tulossa hankalat ajat.

**Sergey Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
ensimmäinen sihteeri**

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Terveystenhuoltomme kaipaa parannuksia

Suomen terveydenhuoltojärjestelmä kaipaa täydellisen remontin. Kun halusin erikoislääkärille minulle kerrottin ensin, että lääkäriäika löytyy vasta 8-10 kk kuluttua. Kun sydänkontrolliaikani peruttiin sairaalasta käsin, tilalle ei annettu uutta aikaa. Minulle aloitettiin Marevan-lääkitys, mutta ei huomattu antaa ohjeita lääkkeen käytöstä, mikä aiheutti minulle vaarallisen tilanteen ja viikon sairaalassa olon. Minulla todettiin olevan aivokasvaimen, joka tarkemmin katsottuna on ollut näkyvillä jo puoli vuotta aikaisemmin otetuissa magneettikuvissa. Odotan kiireellisenä aivokasvaimenleikkauksen pääsyä, mutta valitettavasti on kesäaika: osastoja ja leikkauksia kiinni, hoitohenkilökuntaa lomalla, tehopaikkoja liian vähän.

Sairastaminen Suomessa on todella nöyryyttävää odottamista. Potilas on yksin, hänestä ei välitetä, kukaan ei halua ottaa häntä vastuulle. Hän on heitteille jätetty, tarpeeton, mitäänansomaton nolla. On nöyryyttävää anella asioidensa pikaisempaa hoitamista, pelätä terveytensä puolesta oikeiden pahentuessa,

odottaa ja odottaa. Sairaudet eivät piittaa vuodenaajoista. Miksi ihmeessä sairaalahenkilökunnan on oltava yhtä aikaa kesälomalla? Eikö lomaa voi porrastaa? Potilaitahan on pystytävä hoitamaan myös kesällä. Kuka ottaa vastuun esim. leikkaukseen pääsyn pitkittymisestä aiheutuvista ehkä elinikäisistä vammoista? Ne, joilla on varaa, menevät yksityislääkäreille ja saavat avun nopeammin. Eli jako A- ja B-luokan kansalaisiin toimii terveydenhuollossakin. Tätä jakoa ei saisi olla. Jokaisen terveys - olipa kyse laitapuolen kulkijasta tai hyväpalkkaisesta virkamiehestä - on aivan yhtä tärkeä.

Terveyspalvelujen alasoja alkoi jo Lipposen ensimmäisen hallituksen aikana. Silloin vähennettiin terveydenhuollon määrärahoja esim. psykiatrialla puolella, otettiin käyttöön omalääkäri-systeemi, joka hyvistä tarkoituksesta huolimatta ei välttämättä toimi, nostettiin lääkkeiden omavastuuosuuksia, toteutettiin miljardiluokan sosiaalipuolen leikkaukset, leikattiin kuntien valtionosuuksia raskaalla kädellä, supistettiin terveydenhuoltoon suunnattuja määrärahoja. Samanaikaisesti

varustettiin armeijaa 1,2 miljardilla eurolla EU- ja NATO-yhteensopivaksi.

Eli aseisiin kyllä riitti rahaa. Julkisen terveydenhuolto kriisiytyi koko 1990-luvun ajan. Sen seurauksista kärsintään nyt: lääkäreitä ei saada sinne, missä heitä tarvitaan, hoitohenkilöstö on ylikuormittunut ja uupunut ylimitoitettun työmäärän alle, potilaat eivät saa tarvitsemaansa hoitoa tarpeeksi nopeasti. Erityisesti syrjäseutujen (Pohjois-Karjala, Kainuu, Lappi) asukkaat kärsivät, Lapissa 150 km:n synnytysmatka ei ole mitenkään epätavallinen.

Mielestäni hoitohenkilöstön palkkatasoa on nostettava ja henkilöstön määrää lisättävä. Kansalaisilla on oikeus saada vastinetta veroeuroilleen niin koulu-, sosiaali- kuin terveyspuolellakin. Vasta kun siellä ovat asiat kunnossa, voidaan sanoa, että elämme hyvinvointiyhteiskunnassa, jossa kaikilla on hyvä olla. Emme saa tuudittautua siihen, että asiat hoituvat itsestään, vaan meidän on vaadittava parannuksia.

Hannu Lakkala
Raaha

Miksi mehiläisiä kuolee kerralla suuria määriä?

Viimeaikaiset mehiläisten, ampiaisten ja kimalaisten suuret joukko-kuolemat eivät tapahdu ensimmäistä kertaa. Muutama vuosi sitten tapahtui samanlainen joukko-kuolema, ei yksin Suomessa vaan muualakin. Teollistamisen alkuajoilta lähtien ihminen on muovannut ympäristöä ja ihmistä erittäin tehokkaasti ja kiihtyvällä vauhdilla välittämättä luonnosta ja sen sietokykyä.

Mehiläisten joukko-kuolemaan voivat vaikuttaa monet tekijät, esimerkiksi on esim. rapurutto. Taudit saadaan levittämään nykyään 900 kilometrin tuntinopeudella maapallon toiselta puolen toiselle matkustajalentokoneiden välityksellä. Rodunjalostuksen nimissä eläin ja kasvikunnassa alkoi sekä siemenet kulkevat hyvin pienessä tilassa, samassa kulkevat tauditkin. Mehiläinen on hyvin pieni osa luonnosta, mutta kuuluu kokonaisvaltaiseen ekosysteemiin. Kun ihmiset muuttavat ekosysteemissä monia pieniä osia, niin seuraukset voivat olla katastrofaaliset.

Tautien ja sairauksien torjumiseen käytetään paljon synteettisiä aineita,

joilla lääketehdä lähinnä rahastavat. Niille tuholaiset tulevat yleensä sietokykyisiksi, jolloin torjunta-aineet eivät enää tehoa. Monet taudit ja sairaudet voitaisiin välttää pitkäikäisellä karanteeniseurannalla. Yhdessä ilmastomuutoksen kanssa myös tautien ja sairauksien sietokyky on laskenut. Monet tieteelliset tutkimukset todistavat tästä.

Ääretön voiton tavoittelu

Markkinavoimien liukkaat medialobbarit selittelevät, ettei markkinavoimille (kovaalla kapitalismille) voida mitään, kun pääomat liikkuvat tietoketnien vauhdilla. Kaikkihan me tiedämme, että se on täyttä potaskaa. Ahneudella ei vain ole mitään rajaa. Voittoa pitää takoa kymmeniä prosentteja luonnon ja tulevien sukupolvien kustannuksella.

Ihmisyys ja luonnon kunnioittamisen nimissä on meidänkin maassa kansan noustava tekemään tekoja paremman huomisen puolesta. Tuotantolaitokset on pidettävä kotimaassa. Jos ne viedään Kiinaan tai johonkin kehitysmaahan, lisää se

luonnon tuhoa. Tätä ei kukaan voi sitä kiistää.

Kerskakulutuksen rajoittaminen

Nykyisin tuotetaan tarpeettomia tavaroita, joita ilmankin elämisen laatu on hyvä. Tuotannon kotimaisuusastetta on nostettava. 60% tavaratuotannosta voidaan poistaa tarpeettomina kuljetuksina. Päästöjä voidaan vähentää julkisen liikenteen kehittämisellä. Kivihiilen ja öljyn käyttö energian tuotantoon on lopetettava.

Kulttuuriarvot on muutettava tavarakulttuurista henkisen pääoman kasvattamiseen. Omistussuhteet on muutettava, jotta välttäisimme ekologian katastrofin. Kaikki vähänkin vastuuntuntoiset tiedepiirit eivät ennuista hyvää tulevasta ilmastosta muutoksesta.

EINSTEIN: on sanonut, että jos mehiläiset kuolevat kuolee ihmisenkin maapallolta.

Esko Koivisto
Helsinki

Ankka-rockin öykkäri

Kerätessämme STP:lle kannattajakortteja päättimme myös kokeilla keräystä Korsossa Ankka-rockin yhteydessä. Kun olimme saaneet standimme ym. rekvisiittamme paikoilleen, ohjajoi 50-luvun avonaisella amerikanraudallaan festivaalien toimitusjohtaja.

Jarrut vaan kirskuivat, kun hän pysäytti autonsa ja alkoi vaahdota, että "täällähän kommunistit eivät mitään keräile. Olen varannut koko kadunpään festivaalien käyttöön. Jos ette poistu suosiolla niin sitten väkisin". Mitään varauksen merkkiä emme kadulla kuitenkaan nähneet emmekä poistuneet. Kohta paikalle

saapasteli neljä järjestysmiestä, jotka kuitenkin totesivat, ettemme häiritse toiminnallamme ketään ja sallivat meidän jatkaa keräystä. Öykkärit ei tähän kuitenkaan tyytyneet vaan kutsui paikalle poliisit. Heidän pyynnöstään siirryimme satakunta metriä kauemmas konserttipaikalta.

Seuraavana päivänä sijoituimme jälleen entisille paikoillemme. Taas saimme kimppuamme samaisen hurjistuneen öykkäriin, joka heti tarttui puhelimensa ja soitti poliisille. Kysyimme hänen nimeään, mutta siitä hän ei suostunut kertomaan. Poliisi saapui, mutta tällä kertaa pidimme Juhani Tanskin johdolla päämme.

Emme lähteneet edes poliisin pyynnöstä. Loppupulos oli, että jäimme paikoillemme.

Tärkeää asiassa on, että meidän on puolustettava varsinkin nykyään kaikkia tilanteissa keskeisiä perustuslaillisia kansalaisoikeuksia, joita kaikenlaiset äärioikeistolaiset öykkärit pyrkivät rajoittamaan.

Poliisilla on suuri houkutus mennä näissä tilanteissa öykkäroivien toimitusjohtajien puolelle. Poliisien on ratkaistava, asettuvatko ne perustuslaillisten kansalaisoikeuksien puolelle vai niitä vastaan.

RK/Kä

Kolmannen tien umpikuja.

Kolmannen tien ideologia sai vauhtia Lokakuun vallankumouksesta. Vallankumouksen jälkeen myös kapitalistit alkoivat huolestua ja tarjosivat apua sosialidemokraateille. Tunnetuimpia näistä kapitalisteista oli nikkeli-kaivoskapitalisti Mond. Hän omisti suuria nikkeli-kaivoksia Kanadassa ja myöhemmin Petsamossa. Pääkonttori hänellä oli Lontoossa ja hän myi estoita nikkeliä Hitlerille Petsamosta.

Ruotsin legendaarinen puoluejohtaja käsittelee kirjassaan mondilismia, joka tarkoittaa sopuista sosialidemokraattien kanssa. Siis oikeisto-sosialidemokratiassa ei ole kysymys heidän omista mielipiteistään, vaan he nojaavat täysin kapitalisteihin. Kolmannen tien oppeja on muovuttu tilanteen mukaan. Jos vallankumouksellinen liike on ollut vahva, niin on muodollisesti oltu radikaaleja, mutta mitään tieteellistä oppia ei juuri ole vaivauduttu tekemään.

Poikkeuksena on Rudolf Meiderin palkansaajarahastoketju, joka päättyi surkeasti. Ruotsissa siirrettiin palkkanuottelujen yhteydessä tietty summa rahastoihin ja Meiderin mukaan vähitellen ratkaiseva osa osakemarkkinoista joutuisi valtion käsiin. Toisin kävi. Kun porvarihallitus tuli, niin rahastot rohmuttiin ja kansan varat häipyivät tietämättömiin.

Sotilasvallankaappaukset Kreikassa ja Chilessä osoittivat myös, että parlamentaarinen tie ei johda sosialismiin.

Mondin hengessä luotiin "kansankoti" ja "Ruotsin malli" -käsitteitä, jotka kuitenkin ovat osoittautuneet olevan vailla katetta.

Saksassa DKP totesi lehdessään, että kolmas tie on aina ollut vain utopia. Sitä ei ole koskaan systemaattisesti edes yritetty toteuttaa ja nyt sosialististen maiden alasajon jälkeen ei enää tarvita kolmatta tietä, eikä siitä enää puhuta. Sosialidemokraatit elävät tänä päivänä kädestä suuhun ja päivä kerrallaan. He ovat jo jättäneet omat strategiansa pois ja informaatiokin usein hoidetaan EU-organisaatioiden kautta.

Sosialidemokraatit tunnustavat, että on eletävä globalisaation ehdoil-

la. Ulkomainen keinottelupääoma tunkee eri maihin eikä tuotantolaitoksia enää kehitetä. Ihmisiä hiotetaan ja kun on loppunpalanut, niin nykyisin esimerkiksi Ruotsissa se ei voi olla syy sairauseläkkeen kirjoittamiseen.

Kapitalismi siis - kuten minun esivanhempani sanoivat - riistää luonnon ja ihmiset maksimaalisesti ennen tuhoaan, sillä sosialismi on väistämättömyys tulevaisuudessa.

Saksassa koalitiopääministeri tekee yhteiskunnallisten kysymysten parissa. Kristillisdemokraattien eduskuntaryhmän puheenjohtaja Kauder vaatii SPD:ltä selvitystä suhteista Vasemmistoliittoon ja Oskar Lafontén. Molemmat puolueet puhuvat tavallaan kolmannesta tiestä, kun heillä on ohjelmassaan "demokraattinen sosialismi". Kauder vaatii SPD:ltä selvää kannan ottoa.

Nyt Saksassa on meneillään veturinkuljettajain lakko ja Unseer Zeit arvelee, että kun nyt on löytyä kiinni SDP:n puoluekokouksipäivä lokakuulle, niin ennen sitä SDP:n tulee tehdä "uskontunnustus" ja tulee Saksan rautateiden yksityistämistä eduskunnassa. Ihmeellistä on, että kansaa ei ole haluttu pelotella ja mahdollisista ostajista ei ole kirjoiteltu. Todennäköistä on että ostajina olisi saksalainen Stinnes taikka ranskalainen Veolia. Kumpikin on erittäin pahamaineisia. Stinnes oli aikanaan Hitlerin päätukijoina ja Veolia on huonontanut matkustajien palveluja ainakin Suomessa, Ruotsissa ja Englannissa.

"Kolmatta tietä" yrittää Vasemmistoliitto Saksassa ja eräät järjestöt vielä Ruotsissa markkinoida. Saksan Vasemmistoliitto vaatii mm. joukkojen vetämistä Afganistanista ja sosiaaliturvan parantamista. Ruotsissa mm. Kunnantyöntekijäin liiton johto halusi viime kevään liittokokouksessa poistaa sosialismin ohjelmastaan, mutta edustajat äänestivät esityksen nurin. Kuitenkaan nämä nostalgistit eivät ole vaivautuneet määrittämään "demokraattista sosialismia". Siis heidän mielestään paratiisi on olemassa ja se tulee itsestään.

Wäinö Pietikäinen

Gorbatshovilaisuus kasvain kommunismissa!

Jokainen vannoutunut kommunisti muistaa kirosan Gorbatshov siis "miehen", joka oli yksi Neuvostoliiton hajottamisen pääarkkitehtejä. Nyt näyttää siltä että gorbatshovilaisuus on tullut jäädäkseen eräiden itseään kommunisteiksi kutsuvien "pääideologiaksi". He nämä aatteet loiset yrittävät estää kaikin mahdollisin tavoin uskollisuuden marxilais-leniniläiselle oppille yksinkertaisesti olemalla opettamatta sitä mottonaan porvarien hajota ja hallitse taktiikka. Nuorisoi ja muut valvuneet aatteiden ihmiset huutavat opintokerhoja aiheesta. Heidän korvansa janoavat vanhojen kunnan kommunistien tositkermuksia aiheesta ja tämä kovan

riistokapitalismin aika etsii kauhasta kiljuen toimivaa ja vahvaa yhtenäistä kommunistista puoluetta! Mitä tekevät gorbatshovilaiset? He pitävät kynsin hampain kiinni palkkasuorityöpaikoista muovaamistaan työväenliikkeen kunniatehtävistä murskaten kaiken sen hyvän, mitä vanha kunnan kommunistinen liike on saanut aikaiseksi! Gorbatshovilaisuus on kommunistiseen liikkeeseen juurtunut pahanlaatuinen syöpä, jonka pois kirkeminen on aloitettava heti keinoja kahtaamatta!

Jorma Talikka
Janakkala

Tukea **Kansan** äänelle

Paavo Heikkinen 70,00 e, Hannu Kautto 60,00 e, Reijo Katajaranta 30,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Heikki Männikkö 75,00 e, Tarja Männikkö 24,00 e, Anna Saarelainen 5,00 e, tuntematon tukija nimenkeräyksessä 4,25 e, Esko Auervuolle 10,00 e ja Wäinö Pietikäinen tilittänyt lipaskeräyksellä 66,90. Kalevi Wahman 20 e.

OKO 554114-227966

Kirppiksillä tuetaan Kansan äänen ilmestymistä

Uuden ajan monet ilmiöt: työttömyys, lama, tarve kierättää tavaroita yms. ovat luoneet meille aivan uudenlaisen kirpputorikulttuurin. Työttömät, erilaiset yrittäjät yms. hankkivat toimeentulooan myymällä ja välittämällä jo käytöstä poistettuja tavaroita. Myös monet järjestöt hankkivat varoja toimintaansa varten kirjopiksillä.

Esimerkiksi pääkaupunkiseudulle on syntynyt hyvinkin isoja "Kirpputorimarketteja" t. "köhän miehen Stokmanneja". Tällainen sijaitti min. kuulisilla VR:n makasiineilla. Yksi tällainen (Valtteri) toimi tänään Aleksis Kivenkatu 17, vanhassa veturitalissa VR:n konepaja-alueella Helsingin Pasilassa, sieltä vuokrasta pöytä esim. viikonlopuksi, josta voidaan kaupata erilaista omasta käytöstä käytöstä poistettua tavaraa. Asiakkaita saattaa tulla paikalle kauniina päivänä jopa tuhansia. Osa tulee etsimään edullisia vaatteita, toiset taas jotain määrättyä esinettä, vaikkapa vanhoja sokerisaksia. Kaikkia löytyy. Myös Kansan äänen hyväksi olemme koko sen ilmestymisen ajan ylläpitäneet kirpputoritoimintaa sekä VR:n makasiineilla, että nyt Valtterilla. Kirpputori tuottaa, mikäli olemme saaneet tukijoilamme hyvää tavaraa jopa 200 euroa viikonloppuna. Tällä toiminnalla kustannamme puolitoista Kansan äänen numeroa vuodessa. Tässä mielessä tämä on meille hyvin merkittävä toiminta. Kirpputori pidettiin jälleen lauantaina ja sunnuntaina 8-9.9.2007 Valtterilla. Kuvassa kirpputoria pitämässä **Riitta Auervuolle (oikealla) ja Tarja Männikkö (vasemmalla).**

Seuraavan kerran pidämme kirpputoria lauuantaina ja sunnuntaina 17-18.11.2007. Pöydän numero ei ole vielä selvillä. Tänne toivomme tavaramuutoksia Kansan äänen ystäville. Koska joulun on silloin jo lähellä, toivomme mielellämme joulun viettoon liittyviä tavaramuutoksia, mutta myös muun tavaran otamme luonnollisesti vastaan.

Tavarann tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Jos sinulla on jotain talouden pienkonetta, astioita, radioita, kameroita, kahvinkeitinimiä tms., se menee hyvin kaupaksi. Mutta myös kaikki muu kunnossa oleva tavara

vastaanotetaan. Varmasti sinulta tai tutuilta löytyy käyttökelpoista tavaraa, jota ette enää itse tarvitse. Lahjoita se kirppurillemme ja näin saamme rahaa Kansan äänen julkaisemiseen ja muuhun välttämättömään toimintaan. Tavarain voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkö p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolle p. 040-707 3576 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30.

Nykyisessä poliittisessa tilanteessa on tärkeää, että pystymme julkaisemaan Kansan ääntä. Siihen tarvitsemme rahaa, jota myös kirpputoritoiminnalla hankimme. Siksi ystävät ja toverit, toivomme teidän tukeanne tavaralahjoituksina kirpputorillemme.

Kiitokset kaikille, jotka ovat
aiemmin antaneet tavaraa ja näin
tukeneet toimintaamme.

Terveisin Riitta ja Tarja

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkillä sunnuntaina 23.09. 2007. Kokoomustinen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 11.00. Ilmoittautuminen 13.9. mennessä Esko Auervuolteelle puh. 09-694 9307(040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

SFT:n jäsentilaisuus Hermannin
kerholla la 20.10.-07 klo 13.00.
Käsitellään kunnallisvaaliasioita.
Tervetuloa

**SFT ja Kansan äänen järjes-
töjen yhteinen Lokakuun vallan-
kumouksen juhla keskiviikkona
7.11.-07 Hermannin kerholla klo
18 00**

Tervetuloa

Tapahtumia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous Hermannin kerholla, Hämeentie 67 torstaina 22.10. klo 18.00. Käsitellään STP:n järjestäytymisen ja rekisteröitymisen yhdistyksellemme tuomia tehtäviä, kunnallisvaaleihin valmistautumista sekä muuta syksyn toimintaa. Poliittisen tilannekatsaus Kai Kontturi. Tervetuloa.

Opinto- ja keskustelupiiri UUSI SIROLA aloittaa jälleen toimintansa maanantaina 1.10.2007. Opintopiiriin toivomme mukaan myös niitä opiskelijoita, jotka eivät ole aikaisemmin tutustuneet tarkemmin marxilaiseen maailmankatsomukseen. Aloitamme opiskelun filosofiasta ja siirrymme myöhemmin taloustietisiin ja muihin kysymyksiin.

Kommunistien Hermannin-
Vallilan osaston kokous torstaina
25.10.-07 klo 18.00 Männiköllä,
Vellamonkatu 6 A1. Tervetuloa

STP:n järjestöjen ja Kansan äänen syysseminaari

Sairaus- ja Tapaturmainvalidien lomakodissa
Hauholla Vähäjärven kurssikeskuksessa lauantaina
29.9.07 alk. klo 10.30. Käsitellään kunnallisvaalien
järjestämiseen, STP:n valtakunnallisen toiminnan
käynnistämiseen sekä puolueen rekis-
toitumiseen ja muuhun toimintaan liittyviä
kysymyksiä. Lähtö Helsingistä Vellamonkatu 6 A:n
pihasta henkilöautoilla klo 08.00.
Ennakoilmoittautumiset Tarja Männikölle (050-
4320777) ja Timo Niemiselle (050-3590109). Matkan
hintaa 25€ sisältää ruokailun, kahvit, saunomisen ja
matkakustannukset. Tervetua.

STP:n Helsinki-ryhmän kokous

torstaina 18.10.2007 Hermannin kerholla,
Hämeentie 67. klo 18.00 - 20.00. Käsitellään STP:n
toiminnan järjestämistä sekä Helsingin
kunnallisvaali-valmisteluja. Alustaa Pekka Tiainen
Tervetuloa

Uudenvuoden tervehdys

Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 15.12.2007 mennessä Reijo Katajaramalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikölle (os. vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki) tai **Kansan äänelle** os. PL 780, 00101 Helsinki.

Henkilötervehdys 2 € ja järjestötervehdys 10 €.

Maksu tilille: OKO-pankki **554114-227966**.

Paikkakunta / kylä / kaupunginosa

Nimi	Maksu/ €
Tervehdykset yht. €	

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 700, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta
socialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

**Maksuton internet-uitispalvelu. Liity maksuttomille
postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä
luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.**

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941. fax (09) 759 1081

Hoitoalan palkkojen korjaaminen on tahdon asia

Terveystieteiden työntekijät peräsivät kansanedustajilta heidän vaalilupaustensa toteuttamista Eduskuntatalolla 11.9.07. Etualalla haastattelemamme hoiturit, vasemmalta Ulla Lehtinen, Merja Vuohelainen ja Tarja Bloigu.

Tiistaina 11.9.- eduskunnan syyskauden avauspäivänä - Superin ja Tehyn hoitohenkilöstö osoittivat näytävästi mieltään kansanedustajille muistuttaen heille ja heidän puolueilleen, mitä ennen vaaleja tuli luvattuaankaan. Nyt, jos koskaan kansanedustajien ja hallituspuolueiden on seisoitava lupaustensa takana.

Paikalle oli saapunut hoitoalan henkilökuntaa useita satoja, mutta kaikki eivät paikalle tietenkään päässeet, koska hoitoala vaatii, että myös hoitolaitoksissa tulee olla jatkuvasti henkilökuntaa. Koko vaaleja edeltävän ajan ja niiden jälkeen on yleisessä mielipiteessä vallinnut harvinaisen suuri yhteisymmärrys, että hoitolalle on mitä pikimmin palkattava tuhansia lisää henkilökuntaa ja että heidän palkkojaan tulee nostaa, lupausten mukaisesti 500e/kk. Nythän sairaanhoitajien alkupalkka on vajaa 1750 e/kk.

Tilaisuudessa jaettiin järjestöjen yhteistä kannanottoa, jossa todettiin mm., että eduskuntavaaleissa hoitajat saivat eri puolueilta lupaukset palkkatason korjauksesta, jotta sosiaali- ja terveydenhuollon tulevaisuus turvataan ja osaavan työvoiman riittävyys varmistetaan. Asiasta on myös sitovat kirjaukset hallitusohjelmassa.

Suomen taloudellinen tilanne on

erittäin hyvä. Poliitikkojen on nyt oltava valmiita lunastamaan vaalilupaukset ja otettava vastuuta perustuslakiin kirjattua kansalaioikeudesta: "Julkisen vallan on turvattava jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut ja edistettävä väestön terveyttä."

SuPerin ja Tehyn neuvottelujärjestö TNJ korostaa, että hoitoalan palkkojen korjaaminen on arvovallinta: Haluamme muistuttaa kansanedustajia heidän syksyn ensimmäisenä työpäivänään, että nyt on aika panostaa koulutetun hoitohenkilöstön palkkaukseen. Nyt esillä ollut 150 miljoonaa euroa on riittämätön. Sillä ei saada kuin 40-50 euron suuruisen tasokorotus hoitajien palkkoihin eikä se korjaa alan palkkojen jälkeenjääneisyyttä. Näillä laskelmilla tasa-arvotusta näyttää tulevan tasa-arvoropo, sanoo TNJ:n puheenjohtaja Juhani Palomäki.

Eduskuntatalon portaille oli levitetty paljon erilaisia banderoilleja, joissa myös muistutettiin hallituksen ja kokoomuksen osuutta ongelmassa. Banderoleissa luki mm., että terveydenhuollon alalla on kolme ongelmaa: hallitus, hallitus ja hallitus. Vastaavasti Kokoomus nähtiin ongelmana: ongelmana on Kokoomus, Kokoomus ja Kokoomus.

Haastattelimme eduskuntatalon portilla muuttamaa mielenosoittajaa.

Merja Vuohelainen hoitaa Sipoossa omaa vanhaa äitiänsä. Hän ei saa työstään mitään korvausta, vaan omaishoitajan korvaus menee hänen isälleen. Hänen plakaatissaan luki "Hoitajia harhaan johtaa: Kokoomus, Kokoomus, Kokoomus".

Sairaanhoidtaja **Ulla Lehtinen** toimii Koskelan sairaalassa myös vanhuksia hoitaen. Hän on nyt osakaikaeläkkeellä ja saa palkkansa n.700 euroa/kk käteen ja eläkkeen osalta korvaus on n. 600 euroa. Palkassa ei todellakaan ole kehumista. Lehtinen ei usko hallituksen lupauksiin päätäkään. Vaikka palkkojen reilun korottamisen paikka olisi viimeistään nyt. Jos nyt annetaan periksi, niin asiat eivät siitä ainakaan parane, vaan ongelma siirtyy hamaan tulevaisuuteen.

Yhteisrintama hoitolalla onkin nyt laaja. Siihen kuuluvat perushoitajat, lähihoitajat ja sairaanhoitajat. Hän oli myös sitä mieltä, että päättäjien olisi jalkauduttava hoitolaitoksiin katsomaan, minkälainen tilanne hoitolalla tällä hetkellä todella on.

Kolmantena naisjoukossa oli **Tarja Bloigu**. Hän on jo siirtynyt eläkkeelle, mutta on tehnyt 30-vuoden työrupeaman vanhusten hoitajana.

Toimitus

Biopolttoainebuumista ja sen seurauksista

Kohoavien raakaöljyn markkinahintojen seurauksena on tullut mahdolliseksi tuottaa polttoaineita bioraaka-aineista kohtuullisen kannattavasti. Tämä pätee erityisesti aasialaiseen palmuöljyn ja lähinnä Etelä- ja Keski-Amerikassa tuotettuun ruokosokeritiliseen.

Tämän lisäksi kiinnostusta biopolttoaineisiin on lisännyt huoli ilmastomuutoksesta, jonka hillitsemiseen biopolttoaineet on nähty osaratkaisuna. Erilaiset "vihreät" järjestöt ja puolueet ovat usein olleet innostuneita biopolttoaineiden tarjoamista mahdollisuuksista.

Ruokaa vai polttoainetta?

Olenaisiin vaaratekijä kasvavassa biopolttoainekasvien viljelyssä on se, että viljelyspinta-ala, joka käytetään polttoainetuotantoon, on suoraan pois ravinnontuotantoon käytettävästä pinta-alasta ja/tai luonnonympäristöistä, kuten sademetsistä. Tämä pätee aivan erityisesti alueilla, joilla kyseinen tuotanto on kannattavinta, eli Etelä-Aasiassa ja eteläisessä Amerikassa. Lisäksi, on huomattava, että näillä alueilla suuret väestönsosat elävät absoluutisessa köyhyydessä ja aliravittuina.

Näin ollen biopolttoaineiden tuotannosta on hyvin nopeasti tulossa hyvin konkreettinen luokkataistelukyky. Konkreettisesti ja välittömästi lisääntyvä biopolttoainekasvien viljely koskettaa viljelyalueiden asukkaita; pienviljelijöitä ja maataloustyöläisiä. Yleisesti varsinkin Etelä-Amerikassa, mm. Brasiliassa tilanne on se, että sokeriplantaasien omistajat ajavat pakkokeinoin pienviljelijöitä mailtaan laajentaakseen tiluksiaan. Entisille pienviljelijöille ei jää muita vaihtoehtoja kuin näläkuolema tai työskenteleminen sokeriparannille surkeissa olosuhteissa ja korkealla palkalla. Biopolttoaineiden lisääntyvä tuotanto johtaa myös maailmanmarkkinoilla nopeaan viljatuotteiden hinnan nousuun (tämä on jo todellisuutta nykyään). Käytettävät viljelyalat ovat maailmassa jo hyvin rajalliset, eikä biopolttoaineiden tuotantoa voida oleellisesti lisätä ilman, että ruuantuotanto vähenee. Myös sademetsistä raivattava viljelymaa on hyvin kyseenalainen ratkaisu, koska korvaamattomat luontoarvot ovat tällöin uhhattuna.

Liikenteen kasvu ja kasvava tarve liikennepolttoaineille

Tieliikennemäärät ovat olleet jatkuvassa kasvussa maailmanlaajuisesti. Samalla autojen kesikokoa ja polttoaineenkulutus yksikköä kohti on noussut. Tämä ei ole sattumaa, vaan on huomattava, että autoteollisuus pyrkii nimenomaisesti markkinoimaan ja myymään suurempia automalleja, koska niiden tuotannosta ja myynnistä on mahdollista saada suurimmat voitot. Myös öljy-yhtiöiden välittömät intressit ovat samansuuntaiset. Myös työväenluokkaisuille ihmisille suunnattu mielikuvamarkkinointi suosii siirtymistä yhä suurempiin kulkuneuvoihin. Tämä on mahdollista monelle vain suuren velkaantumisen kautta.

Ratkaisuja

On havaittava, että on aivan välttämätöntä siirtyä energian säästöön mitä pikimmin erityisesti liikenteen osalta. Kestävää keinoa kattaa lisääntyvä kysyntä liikennepolttoaineille ei ole olemassa, vaan liikenne ja kuluvälineiden koko ja muut ominaisuudet tulee suunnitella niin, että liikkumisesta aiheutuu mahdollisimman vähän kasvihuonepäästöjä ja energiaa käytetään hyvin tehokkaasti.

On siis aivan selvää, että yhtiövalta ja kapitalismin lainalaisuudet eivät avaa minkäänlaista mahdollisuutta toteuttaa sosiaalisesti ja ekologisesti kestävä liikennöntiä nyt eikä tulevaisuudessa. Ns. demokraattinen hallintokoneisto on täysin kyvytön tekemään päätöksiä, jotka olisivat suurriistysten etujen vastaisia ja poikkeaisivat markkinatalouden yleisestä dynamiikasta.

Uskottavaan sosialistisen liikkeen tulee tutkia myös tällä alalla tapahtuvia muutoksia, ja ottaa niihin kantaa avoimesti ja selkeästi.

faktaa:

Palmuöljyn suurimmat tuottajat: Malesia ja Indonesia yht. 80% kokonaistuotannosta (palmuöljystä valmistetaan ns. biodieseliä) Sokeriru'osta ja maissista valmistettavan bioetanolin suurimmat tuottajat: Keski- ja Pohjois-Amerikka, yht 41,4 % tuotannosta. Etelä-Amerikka, 34 % tuotannosta.

Jani Poimala/ KOMINFORM

Eikö Kuntatyönantaja vielääkään ymmärrä?

Hoitoalan henkilöstön tiistaisen mielenilmaisun johdosta valtiovalta ja Kuntatyönantaja yrittävät hillitä hoituriin vaatimuksia uhkailullaan. Kuntatyönantajien **Markku Jalonen** uhkaili, että jos tarjotti sopimus ei kelpaa ja jos joku hoitoalan liitto menee lakkoon, silloin kaikki tähänkin mennessä tarjotut palkkaesitykset vedetään kaikilta liitoilta takaisin. Lehtitietojen mukaan työntekijöille olisi tähän mennessä tarjottu 200 euroa 2,5-vuotisen sopimuksen puitteissa. Samalla sekä valtiovalta ja kuntatyönantaja pyrkivät kierrättämään rahasäkkiä piilosta toiseen, niin ettei vaan kukaan tietäisi kellä sen on ja mistä palkat maksetaan.

Nyt Kuntatyönantaja käy jälleen hoituriin kimppuun yhtään välittämättä siitä katastrofaalisesta tilanteesta mikä terveydenhuoltoalaa uhkaa. Kuntatyönantaja ei ymmärrä, että jos ja kun pienet ja köyhät kunnat eivät selviä palkankorotuksista, silloin valtion on tultava apuun ja annettava lisää rahaa ja kasvattamalla kuntien valtionosuus. Jalosen hyökkäyksen oikea suunta olisi siis valtiovalta ja nykyinen eduskunta.

Rahaa hoitolalle Suomesta kyllä löytyy, mutta se edellyttäisi mm. ennätysmaisten osinkotulojen ym. pääomatulojen ja suurten tulojen verottamista. Mutta tätähän nykyhallitus ei tahdo tehdä, koska se on varauksettomasti asettunut rikkaan yläluokan etujen ajaksi kaiken muun kansan kustannuksella. Siksi tuota piilotettavaa rahasäkkiäkään ei tahdota millään löytää. Vastuu tilanteesta on siis viimekädessä valtiolla ja kansanedustajilla.

Hartz IV-köyhyyttä Saksassa

Bremiläisen instituutin (Institut für Arbeitsmarktforschung und Jugendberufshilfe) tutkimuksen mukaan vuoden 2007 alussa 11,44 miljoonasta lapsesta asuu n. 1,93 miljoonaa lasta ns. hartz IV-taloudessa. Useimmat taloudet ovat (naisten) yksinhuoltajatalouksia. Erityisesti lännen puolella, jossa ei ole päiväkotitraditiota yksinhuoltajien työllistymisen on vaikeaa.

Samantutkimuksen mukaan kaikkiaan köyhyyssuolouksessa elää Saksassa 2,8 - 3 miljoonaa lasta. Useimpien vanhemmat eivät ole eri syistä johtuen edes tehneet anomusta työttömyysraha II:n (345 e/KK) saamiseksi. Kysymys ei ole ainoastaan rahasta, vaan monien mielestään yhteiskunnallisten toimintojen ulkopuolelle jäämisestä.

Saksan työministeriön (Bundesagentur für Arbeit) mukaan Hartz IV-

talouksissa asuvista alle 15-vuotiaista on kaikkiaan koko maan mittakaavassa 16,9%. Tosin idässä k. lasten prosentuaalinen osuus on 31% ja lännessä 14,3%. Muutamat idän puolen kaupunkien tilanne on katastrofaalinen: Görlitz 44,1%, Schwerin 42,5% (uustasistien kannatus alueella melko vahva), Hoyerswerda 42,4%. Kun taas rikkaan Baijerin osavaltion alueella tilanne on kohtuullisesti hallinnassa. Esimerkiksi bayerin alueella: Ebersberg 2,9%; Eichstätt 3,3% ja Starnberg 3,9%.

Samaan aikaan sosiaalinen eriarvoisuus kasvaa maassa koko ajan. Saksan rikkaimpien miesten, Karl ja Theo Albrecht (Aldi-keijun omistajat) omaisuus on 37,5 mrd euroa (Forbes-lehti). Se on hieman yli 100miljoonaa kertainen kuin työttömyysraha-II saajan 345e/kk.

Jouko Jokisalo/
KOMINFORM

Hartz- ohjelma hyväksyttiin Saksassa v. 2002 Saksan työmarkkinoiden "uudistamiseksi" ja nimettiin ohjelman laatineen työryhmän vetäjän Peter Hartzin mukaan. Ohjelman tunnetuana nimellä Agenda 2010 ja jakautuu osiin Hartz I - Hartz IV. Tämä äärimmäisen kova uusliberalistinen ohjelma sisältää joukon suosituksia, joiden tarkoituksena oli "kannustaa" työttömiä työntekoon mm. kaventamalla heidän työttömyys- ym. sosiaalisia korvauksiaan ja. lyhentämällä työttömyyskorvauksen kestoaikaa. Ohjelman perusajatus on siis, että työttömyys poistuu, kun vain rikkaille annetaan liiankin kanssa ja köyhiltä viediaan loputkin. Suomenkin viimeaikaiset hallitukset ovat kopioineet tätä ohjelmaa.

Toimitus